

ADVERTIMENT: La versió informàtica dels textos de les actes de les sessions realitzades per l'Ajuntament en Ple s'ofereixen a través d'Intranet amb finalitats exclusivament informatives, i es troben transcrits en els llibres habilitats legalment, protocol·litzats amb la rúbrica del President i el segell de la Corporació, que en tot cas prevalen en cas de divergència amb la versió electrònica. El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
29 DE SETEMBRE DE L'ANY 2020 - SESSIÓ NÚM. 9/2020 -**

ALCALDE – PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO MORENO
SR. DAVID AGUINAGA ABAD
SR. ISAAC ALBERT i AGUT
SR. MARC ARMENGOL PUIG
SRA. M. ROSA BOLADERAS DOMINGO
SR. CARLES CABALLERO i PEÑA
SRA. EVA CANDELA LÓPEZ
SRA. TERESA CIURANA i SATLARI
SR. NOEL DUQUE ALARCON
SR. JAVIER FERNÁNDEZ RIVERO
SR. JOSEP FORN i CADAVALCH
SR. JAVIER GARCÍA ROMERO
SR. JAVIER GONZÁLEZ DELGADO
SR. RAÚL IBÁÑEZ LINARES
SR. CARLES LÁZARO HERNANDO
SRA. MERITXELL LLUÍS i VALL
SRA. NÚRIA MARÍN GARCÍA
SRA. ISABEL MARTÍNEZ COMAS
SRA. ONA MARTÍNEZ VIÑAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SRA. JOSEFINA MERINO RAMÍREZ
SR. MIGUEL ÀNGEL MORENO FÉLIX
SRA. MÓNICA POLO RUBIA
SRA. JENNIFER RAMÍREZ PORRAS
SRA. MONTSERRAT TRULLÀS ESCODA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ

SECRETARI GENERAL

SR. ÓSCAR GONZÁLEZ BALLESTEROS

A vint-i-nou de setembre de l'any dos mil vint, i per mitjans telemàtics (videoconferència), es reuneix l'Ajuntament de Terrassa en Ple per realitzar en segona convocatòria Sessió ordinària, sota la Presidència del Sr. Jordi Ballart i Pastor, Alcalde-President de la Corporació.

Assisteixen els Regidors i Regidores que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Óscar González Ballesteros, Secretari General de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són dos quarts de quatre de la tarda del dia de la data, es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del dia de present reunió.

Epígraf 1) Presa de possessió del càrrec de Regidora de l'Ajuntament de Terrassa de la Sra. Montserrat Trullàs Escoda.

Per part de la Presidència s'anuncia que es procedirà en primer lloc a l'acte de presa de possessió del càrrec de Regidora de l'Ajuntament de Terrassa de la Sra. Montserrat Trullàs Escoda. A aquest efecte, i per part de l'Alcalde-President, es dóna lectura a la fórmula de jurament o promesa, que és la següent:

« Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor, complir fidelment les obligacions del càrrec de Regidora de l'Ajuntament de Terrassa, d'acord amb la legalitat vigent? »

Un cop la Sra. Trullàs ha contestat «Per imperatiu legal, prometo que treballaré per una Terrassa més feminista i ecologista, culta, equitativa, solidària i cohesionada socialment, que vetlli per la igualtat i pels drets i llibertats de tothom, especialment pels presos, exiliats i represaliats polítics, i lluitaré perquè Catalunya sigui un Estat independent en forma de república», passa a ocupar el seu lloc entre els membres del Consistori, com a Regidora del Grup Municipal de Junts per Terrassa. El Sr. Alcalde li dóna la benvinguda i li desitja, en nom propi i de tots els Regidors i Regidores de la Corporació, molta sort i encerts en la nova etapa que avui comença.

Epígraf 2) *Aprovació dels esborranys de les Actes de les reunions realitzades els dies 23 de juliol i 4 de setembre d'enguany (números 6 i 8/2020, respectivament).*

Es procedeix a continuació a l'aprovació dels esborranys de les Actes de les reunions realitzades els dies 23 de juliol i 4 de setembre d'enguany (números 6 i 8/2020, respectivament), els quals són aprovats per unanimitat.

ÀREA DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Epígraf 3) *Ratificació del Decret relatiu al finançament de cinc nous autobusos híbrids, adquirits mitjançant arrendament financer, leasing mobiliari, a contractar per part de Transports Municipals d'Egara, SA.*

Pren la paraula el Sr. Armengol, qui celebra que s'hagin pogut incorporar aquests cinc nous vehicles a la flota de TMESA. Aquest és un compromís que es va adquirir en l'anterior mandat, l'any 2015, segons el qual cada any es renova, de cinc en cinc vehicles, la flota, per evitar que aquesta s'envelleixi més del compte i que els autobusos tinguin, com a màxim, una antiguitat de dotze anys. Durant un seguit d'anys hi van haver problemes amb els autobusos, pel fet que no es va poder renovar la flota. Per tant, aquesta és la bona direcció, per tal de poder mantenir en bon estat el conjunt de vehicles. El Sr. Armengol vol transmetre, però, una queixa. En les últimes compres, quan s'han presentat els nous vehicles, sempre s'ha convidat als Grups polítics municipals. Aquesta vegada, però, no ha estat així. El Sr. Armengol entén que les circumstàncies derivades de la COVID19 hi han obligat. Però un acte com aquest, realitzat a l'aire lliure, permetia l'assistència d'un representant de cada formació política. El Sr. Armengol ho lamenta, i espera que l'any vinent, quan arribin cinc vehicles més, es tingui en compte la seva consideració i es convidi a tots els Grups municipals.

La Sra. Melgares es mostra d'acord amb les paraules del Sr. Armengol. Hi afegeix, però, que no es va fer una inauguració sinó una presentació, amb la presència dels mitjans de comunicació. Les circumstàncies actuals no han permès fer un acte més gran. La Sra. Melgares hauria volgut fer-ho, perquè cal celebrar que en unes circumstàncies tan complicades s'hagi pogut complir amb el pla de renovació, que dóna l'oportunitat de disposar d'uns vehicles amb una mitjana d'antiguitat de vuit anys.

El Sr. Alcalde demana disculpes pel fet de no haver convidat als Grups municipals. A més de les complicades circumstàncies actuals, amb una pandèmia que obliga a reduir els aforaments, es va produir un descuit. El Sr. Alcalde anuncia que l'any vinent no tornarà a passar.

Un cop realitzada la votació de la ratificació del present Decret, aquesta és aprovada per unanimitat. El contingut del Decret es transcriu a continuació:

« I. L'Ajuntament de Terrassa és titular del servei de transport de viatgers per autobús que es gestiona de manera indirecta, mitjançant contracte, sota la modalitat d'una societat d'economia mixta, per part de TRANSPORTS MUNICIPALS D'EGARA S.A. (TMESA). El capital de TMESA està constituït en el seu 80 % per la societat CORPORACIÓN ESPAÑOLA DEL TRANSPORTE S.A., integrada en el grup AVANZA, i en un 20 % per l'Ajuntament de Terrassa. TMESA es va constituir mitjançant escriptura pública el 19 de setembre de 1989, prèvia licitació pública i acord d'adjudicació, adoptat pel Ple de l'Ajuntament en sessió de 8 de setembre de 1989.

L'empresa TMESA està efectuant el servei urbà de transport de viatgers d'acord amb la fórmula de gestió que es va establir l'any 1989, empresa mixta, i mitjançant el contracte per a la gestió i explotació del servei que tenia una durada inicial prevista de 20 anys, amb possibilitat de pròrroga fins a 10 anys més.

II. Per acord de la Junta de Govern Local, de data 17 de juliol del 2009, actuant en virtut de delegació d'atribucions del Ple municipal, es va aprovar la pròrroga voluntària del contracte per un període de temps comprès entre el dia 19 de setembre de 2009, data de finalització del període inicial, i el dia 31 de desembre de 2013, amb la previsió de que durant el transcurs del referit període temporal es coneixerien els efectes i la incidència en la mobilitat derivada del perllongament de la línia de ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i la conseqüent construcció de tres noves estacions en el nucli urbà, i podria ser objecte de valoració i eventual revisió la forma de gestió del referit servei.

III. El Ple de l'Ajuntament, en la sessió de 26 de setembre de 2013, va aprovar el canvi en la forma de gestió del servei de transport públic col·lectiu i urbà de viatgers de Terrassa, de l'actual modalitat de societat d'economia mixta, en què l'Ajuntament participa, a la modalitat de concessió.

IV. Un cop establerta la modalitat de concessió com a forma de prestació del servei, la Junta de Govern Local, en exercici d'atribucions delegades del Ple municipal, i també directament el Ple municipal, varen adoptar una sèrie d'acords amb l'objectiu d'adjudicar el contracte de concessió, així com d'altres establint la pròrroga del contracte amb TMESA mentre es produïa la dita adjudicació, així com les condicions de prestació del servei en els referits períodes de pròrroga, essent la darrera pròrroga establerta fins el 31 de desembre de 2018. Concretament s'adoptaren els acords següents:

◦ En sessió de 13 de desembre de 2013, l'acord d'aprovació de l'expedient de contractació per adjudicar el contracte de gestió del servei de transport col·lectiu, públic i urbà de viatgers de Terrassa.

- En sessió de 25 d'octubre de 2013, l'acord de pròrroga del contracte del servei, pel període de temps que resultés necessari, fins que el nou gestor es fes càrrec del servei i com a màxim fins el 31 de maig de 2014.
- En sessió de 9 de maig de 2014, l'acord de nova pròrroga del contracte pel període de temps que resultés necessari fins que el nou gestor se'n fes càrrec, que es va fixar com a màxim el 31 de desembre de 2014.
- En sessió de 23 de maig de 2014, l'acord d'adjudicació del contracte, que va ser posteriorment anul·lada en data 10 d'octubre de 2014 pel mateix òrgan, en compliment de la Resolució núm. 132/2014 del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic (TCCSP), davant el recurs especial interposat per l'empresa licitadora CORPORACIÓN ESPAÑOLA DE TRANSPORTE SA (CTSA), que va anul·lar l'adjudicació i va obligar a retrotreure el procediment per tal de motivar degudament l'informe tècnic de valoració dels criteris d'adjudicació que depenien d'un judici de valor.
- En sessió de 7 de novembre de 2014, l'acord per segona vegada de l'adjudicació del contracte, que també va ser posteriorment anul·lada en data 20 de febrer de 2015 pel mateix òrgan, en aquest cas en compliment de la Resolució núm. 6/2015 del TCCSP, davant d'un nou recurs especial interposat per l'empresa licitadora CTSA, que novament va anul·lar l'adjudicació i va obligar a retrotreure el procediment per tal de motivar degudament l'informe tècnic de valoració dels criteris d'adjudicació que depenien d'un judici de valor.
- En sessió de 3 de desembre de 2014, l'acord de prorrogar el contracte per a la gestió i explotació del servei municipal del transport públic col·lectiu i urbà de la ciutat de Terrassa, vigent entre l'Ajuntament i TMESA, pel període de temps que resultés necessari, fins que el nou gestor i adjudicatari del contracte, en procés de licitació, es fes càrrec del mateix i iniciés la gestió i explotació dels servei municipals del transport públic col·lectiu i urbà, i com a màxim fins el 30 de juny de 2015, en el termes del l'art 235, lletra a, del ROAS.
- En la sessió de 22 de maig de 2015, l'acord de desistiment del procediment d'adjudicació del contracte de gestió del servei de transport col·lectiu, públic i urbà de viatgers de Terrassa i prorrogar el contracte per a la gestió i explotació del servei municipal del transport públic col·lectiu i urbà de la ciutat de Terrassa, vigent entre l'Ajuntament i TRANSPORTS MUNICIPALS D'EGARA SA (TMESA), pel període de temps que resultés necessari, fins que un nou gestor es fes càrrec del mateix, i com a màxim fins el 31 de desembre de 2016.
- El Ple de l'Ajuntament, en la sessió de 29 de setembre del 2016, va aprovar la pròrroga del contracte per a la gestió i explotació del servei municipal del transport públic col·lectiu i urbà de la ciutat de Terrassa, fins que un nou gestor es fes càrrec del mateix, i com a màxim fins el 31 de desembre de 2017.
- El Ple de l'Ajuntament, en la sessió de 29 de juny del 2017, va aprovar l'actualització de les condicions de prestació del servei municipal del transport públic col·lectiu i urbà de viatgers de la ciutat de Terrassa, durant el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2017.

- El Ple de l'Ajuntament, en la sessió de 30 de novembre del 2017, va aprovar la pròrroga del contracte per a la gestió i explotació del servei municipal del transport públic col·lectiu i urbà de la ciutat de Terrassa, fins que un nou gestor es fes càrrec del mateix, i com a màxim fins el 31 de desembre de 2018.

- En data 5 d'octubre de 2018, la Directora del Servei de Mobilitat ha informat sobre la necessitat d'aprovar la pròrroga del contracte per a la gestió i explotació del servei municipal del transport públic col·lectiu i urbà de la ciutat de Terrassa, vigent entre l'Ajuntament de Terrassa i Transports Municipals d'Egara, SA, (TMESA) fins com a màxim el 30 de setembre del 2019, així com a les condicions de prestació del servei durant el període comprès entre l'1 de gener i el 30 de setembre de 2019. La dita proposta tècnica va ser dictaminada per la Comissió Informativa de Territori i Sostenibilitat, proposant-se al Ple municipal l'adopció dels corresponents acords.

- El Ple de l'Ajuntament, en sessió de 25 d'octubre de 2018, va rebutjar la pròrroga del contracte.

- En data 2 de novembre de 2018, la Cap de Planificació i la Directora del Servei de Mobilitat han informat sobre la necessitat d'acordar la continuïtat del contracte, sense interrupcions, fins a l'adjudicació i formalització del nou contracte, considerant sobretot que el contracte inclou un servei obligatori, i en base al referit informe l'Alcalde ha dictat el Decret núm. 9060/2018, de data 5 de novembre, disposant que TRANSPORTS MUNICIPALS D'EGARA S.A. (TMESA) continuï prestant el servei de titularitat municipal de transport públic col·lectiu i urbà de viatgers de la ciutat de Terrassa, amb la continuïtat i la regularitat acordada, fins a l'adjudicació i formalització d'un nou contracte, i comenci la seva execució, i ordenant la incoació d'ofici dels tràmits previs a l'aprovació de l'expedient de contractació de la concessió del servei de titularitat municipal de transport públic col·lectiu i urbà de viatgers de la ciutat de Terrassa.

- El Ple de l'Ajuntament, en sessió de 21 de gener de 2019, va aprovar l'inici de l'expedient de contractació, l'informe de necessitat del referit contracte, així com l'estudi de viabilitat econòmic financera, així com d'altres tràmits necessaris per a la contractació de la concessió del servei de titularitat municipal de transport públic col·lectiu i urbà de viatgers de Terrassa.

El Ple de l'Ajuntament, en la sessió de 25 de febrer de 2016, va autoritzar la renovació de la flota amb l'adquisició de 15 vehicles per un valor estimat de 4.425.000€ i aquests van ser incorporats a la flota de TMESA al juliol del 2017, per un import final de 4.348.180€. Les operacions de finançament vinculades a aquesta inversió van ser aprovades pel Ple municipal el 29 de juny del 2017.

Concretament es van incorporar aquests vehicles:

1. 4 autobusos de 12 metres de la marca MAN, model A-22 Euro VI amb carrosseria Castrosua New City
2. 6 autobusos híbrids de 12 metres de la marca VOLVO, model 7900
3. 4 autobusos articulats de 18 metres de la marca MAN, model A-24 Euro VI amb carrosseria Castrosua New City

4. 1 Microbús IVECO, model Iveco-Ferqui 70

El Ple de l'Ajuntament, en la sessió de 22 de febrer de 2018, va autoritzar la renovació de la flota amb l'adquisició de 10 vehicles híbrids per un valor estimat de 3.483.143 € i aquests van ser incorporats a la flota de TMESA aquest mes de març del 2019, per un import final de 3.073.000€. Les operacions de finançament vinculades a aquesta inversió són les que es proposen siguin aprovades pe Ple municipal d'abril del 2019.

Concretament es van incorporar 9 autobusos híbrids de 12 metres i 1 autobús híbrid de 18m de la marca Mercedes.

El Ple de l'Ajuntament, en la sessió del 25 d'octubre de 2019, va aprovar la pròrroga del contracte per a la gestió i explotació del servei municipal del transport públic col·lectiu i urbà de la ciutat de Terrassa, vigent entre l'Ajuntament i TMESA, pel període de temps que resulti necessari, fins que un nou gestor es faci càrrec del mateix, i com a màxim fins el 31 de desembre del 2020. També es va formalitzar un nou Contracte del servei per al període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2020 on s'aprovaven les inversions de 5 autobusos de 12 m híbrids i un microbús, amb un cost previst de 1.875.000,00€.

El Consell d'Administració de Transports Municipals d'Egara, SA., amb data 17 d'abril de 2020, va aprovar l'adjudicació de manera definitiva, l'adquisició de cinc (5) autobusos híbrids de 12 metres, a VOLVO BUS CORPORATION, per destinar-los al servei municipal de transport urbà de la ciutat de Terrassa, al considerar-se, la seva oferta, com la més avantatjosa en el seu conjunt, per un import de 335.000,00€/unitat, per un total de 1.675.000,00€.

De l'anàlisi realitzat i contingut a l'informe tècnic inclòs en aquest expedient es considera que l'arrendament financer és l'opció més adequada per a finançar la compra dels 5 nous autobusos híbrids de 12 m.

Respecte a les condicions de finançament dels 5 nous autobusos híbrids de 12m. s'han sol·licitat a diferents entitats financeres ofertes de finançament mitjançant contracte de leasing per a poder cobrir aquesta operació.

Les diferents ofertes de les entitats han estat objecte d'anàlisi en quant al tipus d'interès ofertat i el termini, aconsellant la proposta presentada per l'entitat financera del Banc Sabadell, amb les condicions següents:

Import:	1.675.000,00€
Termini:	120 mesos (10 anys)
Tipus d'interès fix:	2,52%
Comissió d'obertura:	0,50%
Comissió de cancel·lació:	5,00%
Comissió de subrogació:	3,00%
Quota mensual:	15.805,45€

Vist l'informe emès pel Servei de Mobilitat de l'Àrea de Serveis Territorials i Seguretat, de 7 de setembre de 2020, on es proposa procedir a l'aprovació urgent del finançament dels 5 nous autobusos híbrids de 12m. mitjançant l'arrendament financer, leasing mobiliari, amb l'entitat financera Banc Sabadell, així com a

l'aprovació del document denominat carta de manifestacions, inherent a l'operació de leasing, que s'adjunta al present decret i facultar a la Regidora Delegada i Tinent d'Alcalde de Territori i Sostenibilitat i a la Tinent d'alcalde l'Àrea de Serveis Generals i Govern Obert, en representació de l'Ajuntament, per a poder signar-ho, mitjançant Decret d'Alcaldia-Presidència a ratificar pel Ple de l'Ajuntament del proper 25 de setembre, d'acord a l'article 21.1 k) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

I, vist que l'Interventor General ha emès l'informe favorable a la proposta.

Atenent aquests antecedents, i fent ús de les atribucions legals de que disposa d'acord amb el previst a la disposició addicional segona de la Llei 9/2017, de Contractes del Sector Públic, a l'article 21.1. k) i m) de la Llei 7/1985, reguladora de les bases de règim local, i concordants del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aquesta Alcaldia

DECRETA

Primer.- Procedir a l'aprovació del finançament dels 5 nous autobusos híbrids de 12m adquirits, mitjançant l'arrendament financer, leasing mobiliari, a contractar per part de Transports Municipals d'Egara, SA. amb l'entitat financera del Banc Sabadell, per un import total de 1.675.000,00€, destinats a l'adquisició de 5 nous autobusos híbrids de 12m., en execució de l'aprovat per l'Excm. Ajuntament en Ple en sessió celebrada el dia 25 d'octubre de 2019, així com de conformitat amb l'acord del Consell d'Administració de l'esmentada societat de 17 d'abril de 2020.

Les condicions de l'operació de leasing són:

Import:	1.675.000,00€
Termini:	120 mesos (10 anys)
Tipus d'interès fix:	2,52%
Comissió d'obertura:	0,50%
Comissió de cancel·lació:	5,00%
Comissió de subrogació:	3,00%
Quota mensual:	15.805,45€

SEGON.- Aprovar el document denominat carta de manifestacions, inherent a l'operació de leasing esmentat en l'acord anterior, que s'adjunta al present dictamen, i facultar indistintament a la Tinent d'alcalde de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat i a la Tinent d'alcalde l'Àrea de Serveis Generals i Govern Obert per a poder signar-la en representació de l'Ajuntament.

TERCER.- Sotmetre aquest Decret a ratificació del Ple de la Corporació.

QUART.- Comunicar aquests acords a l'empresa Transports Municipals d'Egara, SA. (TMESA) i als departaments corresponents d'aquest Ajuntament.»

Epígraf 4) Constitució de l'Organisme consultiu de qualitat arquitectònica i urbanística de la ciutat de Terrassa.

Per part de la Presidència s'anuncia en primer lloc la presentació de diverses esmenes per part del grup municipal del PSC.

El Sr. Albert proposa que abans del debat i votació de les esmenes, fóra convenient presentar el contingut del dictamen. D'aquesta manera s'entendrà millor el sentit de les esmenes. Així s'ha fet en anteriors ocasions.

El Sr. Alcalde es mostra d'acord i entén que aquesta és una bona manera perquè s'entengui millor el contingut de les esmenes, tot i que el Reglament Orgànic Municipal estableix que han de ser substanciades en primer lloc.

Pren la paraula el Sr. Caballero per tal de presentar aquest punt de l'ordre del dia. La creació d'aquest òrgan consultiu sorgeix de la proposta de la Llei 12/2017, del 6 de juliol, de l'arquitectura, concretament del seu article 10, relatiu als organismes consultius de qualitat arquitectònica de les administracions locals. La proposta de creació a Terrassa pretén buscar la màxima qualitat arquitectònica i cercar la veu no només dels tècnics municipals, sinó també la d'experts de col·legis professionals, com el Col·legi d'Arquitectes del Vallès i el Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics del Vallès. D'altra banda, és una proposta que figura en el Pla de Mandat de l'equip de govern, amb la intenció que en determinats planejaments urbanístics es pugui comptar amb l'opinió externa de professionals. A més, en el present mandat és molt probable que es plantegin reptes urbanístics importants, i en aquest consell es podran trobar ajudes, opinions i complicitats del sector. Un dels principals objectius és vetllar per la qualitat arquitectònica i assessorar el govern municipal sobre aquesta matèria. Actualment l'arquitectura privada s'ha desenvolupat lliurement a Terrassa, perquè no existia cap eina de control que vetllés per la qualitat arquitectònica, més enllà del control reglamentari de les llicències d'obres. Entre els aspectes que es tindran en compte es troben contribuir a la sostenibilitat urbana, millorar la cohesió social i la qualitat de vida de les persones, i supervisar la qualitat tècnica de les construccions per acollir els usos previstos i adequar-se a l'entorn. Funcionarà i tindrà com a àmbit d'actuació aquells sectors en els quals es contempla una transformació urbanística, sigui residencials o d'activitats, i tenint en compte criteris d'ordenació, arquitectònics i mediambientals. El nou organisme podrà emetre informes en aquells sectors que siguin d'especial interès pel seu valor històric, artístic, social, paisatgístic i ambiental, i proposar criteris tècnics a tenir en compte quan es faci la gestió i la contractació administrativa dels projectes. Alguns dels àmbits on podria actuar serien el projecte de la Porta Sud, o el centre històric, per preservar el patrimoni de l'antic teixit industrial, o les actuacions previstes en el sector rural, on el planejament derivat del POUM contempla una nova arquitectura. L'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística de Terrassa estarà format per deu membres, com es recull a l'exposició de motius del dictamen. El Sr. Caballero afegeix que en la composició de l'organisme s'aplicarà el criteri de paritat absoluta. També es preveu la reserva d'una quota per a persones menors de quaranta anys, que és l'edat límit que fixa l'Associació de joves arquitectes de Catalunya.

Tot seguit es procedeix al debat de les esmenes presentades pel Grup municipal del PSC, el contingut de les quals es transcriu a continuació:

« A l'epígraf 4 de l'ordre del dia de la sessió plenària 09/2020, relatiu a la Constitució de l'Organisme consultiu de qualitat arquitectònica i urbanística de la ciutat de Terrassa:

A l'exposició de motius:

Esmena 1 (modificació)

Al cinquè paràgraf

On diu

En aquest marc propiciat per la nova Llei, la ciutat de Terrassa, amb l'objectiu de cercar la màxima qualitat arquitectònica possible en aquells indrets urbans on el planejament derivat propicia i proposa noves transformacions, es planteja l'objectiu de propiciar la creació de l'organisme consultiu de qualitat arquitectònica, que pugui vetllar per la protecció dels valors de qualitat inherents a l'arquitectura definits en la pròpia Llei:

Ha de dir

En aquest marc propiciat per la nova Llei, la ciutat de Terrassa, amb l'objectiu de cercar la màxima qualitat arquitectònica i urbanística possible en aquells indrets on el planejament derivat propicia i proposa noves transformacions, es planteja l'objectiu de propiciar la creació de l'organisme consultiu de qualitat arquitectònica, que pugui vetllar per la protecció dels valors de qualitat inherents a l'arquitectura i l'espai públic definits en la pròpia Llei:

Esmena 2 (supressió)

Al catorzè paràgraf

«... privada ...»

A l'apartat 1, relatiu a la Composició de l'Òrgan Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística.

Esmena 3 (modificació)

On diu

L'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística de Terrassa, estarà format per deu (10) membres.

Ha de dir

L'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística de Terrassa, estarà format per 13 (tretze) membres.

Esmena 4 (modificació)

On diu

En representació de l'Ajuntament de Terrassa, dos arquitectes, un/a arquitecte/a tècnic/a i un/a tècnic/a expert/a en patrimoni (4).

Ha de dir

En representació de l'Ajuntament de Terrassa, tres arquitectes dels serveis d'Obres i Projectes, Llicències i Planejament, un/a arquitecte/a tècnic/a i un/a tècnic/a expert/a en patrimoni (5).

Esmena 5 (addició)

- En representació del Gremi de la Construcció del Vallès, un arquitecte (1).
- En representació de l'Associació de Promotors de Catalunya APCE, un arquitecte (1).

A l'apartat 2, relatiu a les Funcions específiques de l'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística.

Esmena 6 (modificació)

On diu

L'Organisme Consultiu portarà a terme les funcions següents:

- Emetre, amb caràcter previ a l'atorgament de la llicència urbanística, un informe preceptiu, però no vinculant, en relació a les mesures concretes relatives a la qualitat arquitectònica, quan així ho determini el planejament derivat que regula l'àmbit on es situa l'actuació arquitectònica, per a l'execució d'obres de nova construcció d'edificis, de rehabilitació o reforma que n'alteri la configuració arquitectònica, i que requereixin d'un projecte tècnic. Aquest informe s'ha de sol·licitar, i s'ha d'emetre simultàniament als informes tècnics municipals i si no s'emet en el termini màxim establert d'un mes, es continuarà amb les actuacions per a l'atorgament de la llicència.

- Promoure l'establiment de distincions, premis i reconeixements a les bones pràctiques atorgats per col·lectius de professionals i persones físiques i jurídiques que intervenen en el procés arquitectònic.

- Fomentar la participació ciutadana en el coneixement i la difusió de la qualitat arquitectònica.

Ha de dir

L'Organisme Consultiu portarà a terme les funcions següents:

- Emetre, amb caràcter previ a l'atorgament de la llicència urbanística, un informe preceptiu, i vinculant en relació a les mesures concretes relatives a la qualitat arquitectònica, quan així ho determini el planejament derivat que regula l'àmbit on es situa l'actuació arquitectònica, per a l'execució d'obres de nova construcció d'edificis, de rehabilitació o reforma que n'alteri la configuració arquitectònica, i que requereixin d'un projecte tècnic, així com per a les obres d'urbanització i millora de l'espai públic. Aquest informe l'ha de sol·licitar tant el promotor privat com el públic, i s'ha d'emetre simultàniament als informes tècnics municipals.

- Promoure l'establiment de distincions, premis i reconeixements a les bones pràctiques atorgats per col·lectius de professionals i persones físiques i jurídiques que intervenen en el procés arquitectònic.

- Fomentar la transparència i la participació ciutadana en el coneixement i la difusió de la qualitat arquitectònica. En aquest sentit, les reunions de l'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística seran públiques.

A la part dispositiva:

Esmena 7 (modificació)

Al Segon acord

On diu

APROVAR que l'Organisme consultiu estigui format pels següents deu (10) membres:

- El Regidor/a amb competències en l'àmbit de l'urbanisme i dels projectes d'obra (1) que exercirà la Presidència de l'Organisme
- En representació de l'Ajuntament de Terrassa, dos arquitectes , un/a arquitecte/a tècnic/a i un/a tècnic/a expert/a en patrimoni (4).
- En representació del Col·legi d'Arquitectes del Vallès, dos arquitectes (2).
- En representació del Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes tècnics i Enginyers d'Edificació, del Vallès, dos arquitectes tècnics (2).

Ha de dir

APROVAR que l'Organisme consultiu estigui format pels següents tretze (13) membres:

- El Regidor/a amb competències en l'àmbit de l'urbanisme i dels projectes d'obra (1) que exercirà la Presidència de l'Organisme.
- En representació de l'Ajuntament de Terrassa, tres arquitectes dels serveis d'Obres i Projectes, Llicències i Planejament, un/a arquitecte/a tècnic/a i un/a tècnic/a expert/a en patrimoni (5).
- En representació del Col·legi d'Arquitectes del Vallès, dos arquitectes (2).
- En representació del Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes tècnics i Enginyers d'Edificació, del Vallès, dos arquitectes tècnics (2).
- En representació del Gremi de la Construcció del Vallès, un arquitecte (1).
- En representació de l'Associació de Promotors de Catalunya APCE, un arquitecte (1).

Esmena 8 (addició)

Al final del Cinquè acord

«... i al Gremi de la Construcció del Vallès, i a l'Associació de Promotors de Catalunya APCE.»

Pren la paraula el Sr. Armengol per tal de presentar aquestes esmenes. Abans, però, el Sr. Armengol puntualitza que aquest dictamen neix d'una proposta que el Grup del PSC veu amb bons ulls. La iniciativa arrenca del mandat anterior, arran d'una visita d'Agustí Serra, aleshores director general d'urbanisme de la Generalitat i que estava redactant la nova Llei d'arquitectura. En aquell moment es van despatxar els diferents projectes i plans urbanístics previstos a la Rambleta del Pare Alegre i la necessitat d'assegurar la qualitat arquitectònica i urbanística d'una de les principals vies d'accés a la ciutat. Per altra banda, és un bon mecanisme que pot permetre elevar la qualitat del paisatge urbà de Terrassa. Per tant, el Grup del PSC considera que és una bona proposta, i entén que s'hi poden incorporar alguns aspectes que poden ajudar a millorar-la. Per això ha presentat un seguit d'esmenes. En primer lloc, es proposa ampliar l'àmbit d'intervenció, incloent-hi no només els projectes arquitectònics sinó també els urbanístics i els de millora de l'espai públic. El Sr. Armengol esmenta alguns projectes que, per la seva singularitat, fóra bo que passessin per aquest nou organisme: la futura reforma del passeig del Comte d'Egara, la futura remodelació de la plaça Freixa i Argemí, o la mateixa Rambleta del Pare Alegre. Se'n podrien trobar molts més exemples, dispersos per tota la ciutat. Es proposa, per tant, ampliar el control de les intervencions també al promotor públic, i no només al privat, com es planteja a la proposta inicial. L'òrgan hauria de ser més obert i participatiu, i per això es proposa, d'una banda, la participació d'actors clau, com els gremis de promotors i constructors de Terrassa, a més dels col·legis d'arquitectes i aparelladors que ja hi són contemplats. Així mateix, es proposa que, com fa la Taula de patrimoni de Sabadell, les sessions de debat i reflexió siguin obertes a la ciutadania. Finalment, el Sr. Armengol planteja una modificació de l'esmena número sis, d'acord amb les indicacions del Secretari General, quan es fa referència al fet que els informes emesos per l'organisme, a banda de ser preceptius també siguin vinculants. El Sr. Armengol anuncia que retira del redactat proposat la referència al caràcter vinculant. La resta de l'esmena quedaria com s'ha recollit anteriorment.

Pren la paraula el Sr. Caballero, qui es refereix en primer lloc a la diferenciació que es fa a la primera esmena entre arquitectura, urbanisme i espai públic. En coherència amb la Llei de l'arquitectura, els temes de debat han de ser, de manera exclusiva, els que preveu la mateixa llei, que són les propostes relacionades amb la qualitat arquitectònica dels edificis. Ampliar el debat a l'espai públic de vials i espais lliures urbans significaria la intervenció en l'organisme de professionals d'altres branques, la qual cosa faria que es diluís la discussió sobre la qualitat arquitectònica, que és allò que preveu la Llei de l'arquitectura. Per altra banda, les propostes relatives a l'espai públic tenen un altre marc de debat, amb processos de participació ciutadana, per definir el programa de la proposta, el concurs de projectes, i amb la participació de les administracions implicades, com ara l'Ajuntament, la Diputació, la Generalitat, la Direcció General de Carreteres, l'ACA, o les associacions de veïns i de comerciants. El Sr. Caballero recorda l'experiència del debat ciutadà sobre la remodelació de la rambla d'Egara, o el procés de participació ciutadana per a la millora de la plaça del Progrés. Atès, doncs, que el que proposa l'esmena ja existeix, i ja s'ha dut a terme a Terrassa, el Sr. Caballero anuncia que es rebutjarà aquesta esmena, per innecessària. El Sr. Caballero accepta, en canvi, que no només sigui l'arquitectura privada, sinó que també l'arquitectura de promoció pública que no sigui objecte d'un concurs de projecte previ, pugui ser sotmesa al control d'aquest organisme consultiu, el qual no només participaria, potestativament, en avaluar edificis de promoció privada, sinó també edificis de promoció pública. Per tant, la segona esmena seria acceptada. Pel que fa al debat plantejat a les

esmenes 3, 4 i 5, sobre les associacions de promotors i constructors, el Sr. Caballero puntualitza que a la proposta de dictamen no es concreta l'adscripció dels tècnics municipals a un determinat servei. Això no impedeix ni dificulta que aquests professionals, provinents del conjunt de l'estructura tècnica municipal, puguin estar adscrits a alguns dels serveis indicats a l'esmena, o fins i tot a altres. No es voldria que un arquitecte, pel fet de formar part, per exemple, del servei d'Educació, no pogués formar part d'aquest organisme consultiu. Per això no es taxen els serveis implicats. Pot haver-hi expertesa en el conjunt dels serveis municipals, pel que fa a l'arquitectura. Respecte a la incorporació de representants dels gremis, el Sr. Caballero considera que atès que l'objecte principal d'aquest organisme és la valoració de la qualitat arquitectònica de l'edificació, i la seva repercussió en el paisatge urbà en llocs estratègics de la ciutat, no es pot veure interferit el seu debat amb la introducció de factors com la valoració o repercussió econòmica de la promoció de les edificacions. Segurament això és el que ha succeït fins al dia d'avui, i aquest és un dels motius pels quals es crea l'òrgan de la qualitat arquitectònica: mesurar la qualitat sense condicionaments econòmics que tinguin a veure amb el cost. L'objectiu, legítim, dels promotors i dels constructors, el marge de benefici, xocaria molt sovint amb el que pugui dictaminar el consell consultiu de la qualitat arquitectònica. Respecte a l'esmena sisena, el Sr. Caballero entén que el Grup del PSC l'ha retirat, i per tant no entrarà a debatre-la. En relació amb el foment de la transparència, convertint les sessions de l'òrgan consultiu en audiències públiques, el Sr. Caballero puntualitza que aquest organisme, com tots els que crea l'Ajuntament de Terrassa, parteix del principi fonamental de ser un instrument que fomentarà la participació ciutadana i la transparència de les seves decisions, mitjançant la difusió i la divulgació de les seves resolucions. Això no passava fins ara, atès que aquest organisme no existia. Les reunions del consell consultiu, però, no es poden convertir en actes d'audiència pública, perquè són reunions de caràcter tècnic. A la proposta de composició hi ha exclusivament arquitectes i arquitectes tècnics. Les reunions s'han de realitzar en un marc de debat en el qual prevalgui tant la component tècnica com les valoracions subjectives, sense que aquestes es puguin veure condicionades per la presència de públic, de forma presencial o virtual. Això no obstant, se'n farà difusió de totes les seves resolucions.

Es procedeix tot seguit a la votació de les esmenes anteriors, amb el següent resultat.

Les esmenes números 1, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 són desestimades amb els vots següents:

TxT	(10 vots)	EN CONTRA
PSC	(7 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(5 vots)	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
JxT	(2 vots)	EN CONTRA

L'esmena número 2 és aprovada per unanimitat.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Lluís, qui comença donant la benvinguda al Ple a la Sra. Trullàs, que ha pres possessió en la sessió d'avui, d'acord amb la voluntat ciutadana expressada a través de les urnes. Només aquesta voluntat ciutadana, expressada a les urnes, pot donar més o menys regidors o regidores a un Grup municipal, i pot atorgar o retirar la confiança a un president o presidenta de la Generalitat de Catalunya. Pel que fa al present punt de l'ordre del dia, la Sra. Lluís manifesta que la Llei de l'arquitectura, que va ser pionera a l'Estat espanyol i segona a la Unió Europea, estableix l'arquitectura com una activitat d'interès general i un fonament pel benestar i la cohesió social. Els seus objectius tenen els fonaments bàsics en la posició expressada per la Unió Europea sobre la qualitat arquitectònica en l'entorn urbà i rural, i afirma que en les polítiques regionals i de cohesió comunitàries s'han de tenir en compte la dimensió cultural i la qualitat del

tractament físic dels espais. Cal posar les ciències, com les enginyeries tècniques, l'arquitectura tècnica, l'ecologia, l'economia, la geografia o l'advocacia al servei d'aconseguir la qualitat urbanística i de el procés arquitectònic, urbanístic i paisatgístic. Un dels punts claus de la llei va ser la creació del Consell de qualitat arquitectònica i urbanística de Catalunya, i la creació voluntària d'òrgans locals, com el que avui es presenta al Ple. El Grup de JxT vol que aquest organisme serveixi també per desterrar de la ciutat el lema que el Grup de JxT ha repetit al llarg dels darrers anys: el del disseny sense seny. Durant molts anys, aquest ha estat un principi que ha regnat a la ciutat. Cal esperar que aquest organisme impregni Terrassa de visions de gènere, d'accessibilitat, d'estalvi energètic, de sostenibilitat, de patrimoni cultural, de convivència, etc. La ciutadania ha de poder tornar a prendre els carrers, a viure com una societat mediterrània i a gaudir-ne. Aquest organisme hi pot ajudar.

El Sr. González comença manifestant que vol donar la benvinguda al Ple a la Sra. Trullàs, però té dubtes en relació amb la fórmula que ha emprat en la seva presa de possessió. La Sra. Trullàs no ha dit ni "sí" ni "no". Tampoc ha jurat ni ha promès. El Sr. González trasllada al Secretari el dubte sobre la correcció de la fórmula emprada per la Sra. Trullàs. En cas que no fos correcta, la Sra. Trullàs hauria de tornar a fer l'acte de presa de possessió.

La Sra. Lluís confirma que la Sra. Trullàs ha començat la seva presa de possessió dient "Per imperatiu legal, prometo..."

El Sr. Alcalde entén que hi ha motius per donar per vàlida la presa de possessió. La voluntat de la Sra. Trullàs és ser Regidora de l'Ajuntament de Terrassa. Per imperatiu legal, ha manifestat que sí. Per tant, no cal fer un problema allà on no hi és.

El Sr. González manifesta que no vol crear cap problema, però les formes s'han de respectar. Caldrà esperar, doncs, quina és la resposta del Secretari. Si la fórmula és vàlida, el Sr. González avança la seva benvinguda i acompanyament durant els pròxims anys, tot esperant que la seva tasca sigui productiva per a tothom. Respecte al present dictamen, el Sr. González es mostra d'acord amb el Sr. Caballero en el fet que l'urbanisme és molt important, i que s'han de fer moltes coses durant els pròxims anys a la ciutat. Malauradament, durant l'any i mig del present mandat, el Sr. González no ha vist actuacions que pugui compartir de manera entusiasta. Però queden dos anys i mig, i la ciutat necessita que l'urbanisme torni a ser un motor, no només des d'un punt de vista públic sinó també privat, com a generador d'ocupació. El Grup de Ciutadans sempre ha defensat que l'urbanisme ha de rebre l'atenció que es mereix. Seguint la línia de les demandes del mandat anterior, el Grup de Ciutadans continua reclamant que l'Àrea d'urbanisme es doti de l'expertesa necessària per dur endavant els projectes de la ciutat, que són ambiciosos, no només pels promotors privats sinó des del punt de vista públic. La present proposta ja va ser endegada pel PSC a l'anterior mandat, amb uns treballs previs. El Sr. González la comparteix, tot i que té dubtes que aquest organisme pugui ser útil per a la ciutadania de Terrassa. El sector necessita dinamització, expertesa, coneixement i valors. Però també necessita agilitat. Al dictamen es planteja que les decisions del consell no tindran caràcter vinculant, perquè segons opinió del Secretari no poden tenir aquesta naturalesa. Però, en tot cas, es preveu l'informe del consell i es dona un termini d'un mes per fer efectiva la consulta per part dels promotors de la ciutat. És en aquest punt que el Sr. González té dubtes: si aquest termini d'un mes perquè el promotor pugui fer efectiva la llicència pot suposar un endarreriment més a l'hora de tenir el vistiplau administratiu per construir. Però també es diu al dictamen que si la consulta no es fa efectiva, el promotor pot dur endavant la seva promoció i la llicència li serà atorgada. Per tant, es diuen coses que són contradictòries. El Sr. González, per tant, qüestiona, d'una banda, la utilitat de l'organisme, com està formulat, i per una altra demana aclariment sobre si el termini d'un mes serà una trava més perquè els promotors puguin dur

endavant actuacions a la ciutat. El Sr. González afegeix que no comparteix tampoc la composició d'aquest organisme consultiu.

Pren la paraula el Sr. Armengol, qui celebra que l'equip de govern hagi incorporat l'esmena número 2, i s'exigeixi a l'Ajuntament de Terrassa la mateixa fiscalització que als promotors. El Sr. Armengol recorda que el 99% dels projectes que es duen a terme a l'espai públic són de promoció municipal. Per tant, no tenia sentit que allò que s'exigeix als altres no s'exigeixi també a l'Ajuntament, sobretot tenint en compte que es tracta de l'espai públic, amb la rellevància que té qualsevol intervenció als carrers de la ciutat. El Sr. Armengol lamenta, però, que la proposta sigui poc ambiciosa, fins i tot poruga. La Taula de patrimoni de Sabadell fa molts anys que funciona, millorant-la i adaptant-la a les circumstàncies. El model i els resultats que ha obtingut han estat bons. És una llàstima que malgrat que la base de la proposta sigui la Llei de l'arquitectura, res impediria que l'Ajuntament de Terrassa anés més enllà, i que no sigui una proposta més transparent i més participativa, incloent-hi tots els actors. A banda dels tècnics, els promotors i els constructors són una part molt important. Per tant, excloure'ls no és una bona proposta. El Sr. Armengol voldria també que la proposta fos més oberta, i que el focus fos més ample. És bo intentar millorar la qualitat arquitectònica de les façanes de la ciutat, però l'espai públic no només són les façanes. També ho són els carrers, les places, els projectes urbanístics. El Sr. Armengol conclou manifestant que, malgrat aquestes objeccions, el Grup del PSC votarà a favor del present dictamen.

En aquest punt intervé el Secretari, qui manifesta que les fórmules per jurar o prometre el càrrec estan regulades en un Reial Decret de l'Estat, de l'any 1979, i en un Decret de la Generalitat, de l'any 1986, aquest últim en relació amb el jurament o promesa per adquirir la condició de funcionari del sector públic de la Generalitat. Ambdues disposicions estableixen que cal jurar o prometre el càrrec. Sense perjudici d'això, amb posterioritat, una sentència del Tribunal Constitucional establia que es podia afegir al jurament o promesa la fórmula "per imperatiu legal", o altres expressions equivalents. Si aquestes expressions no implicaven el fet de desconèixer o vulnerar l'ordenament jurídic vigent, s'havien d'entendre vàlides. El Sr. Secretari entén que la fórmula utilitzada per la Sra. Trullàs en la seva presa de possessió és ajustada a dret.

El Sr. Caballero comença la seva intervenció donant la benvinguda a la Sra. Trullàs. És un plaer rebre una dona al Plenari, i que aquesta dona sigui independentista. Ser independentista no és un delictes. Quan el Sr. Caballero va prendre possessió com a Regidor, l'anterior mandat, es va produir una situació semblant a la d'avui. La primera acció d'interès públic que va endegar el Grup municipal de Ciutadans va ser impugnar la seva promesa davant les altes instàncies de l'Estat. Allà es va quedar. El Sr. Caballero continua recordant que Ciutadans governa a Granada, a Albacete, a Ciudad Real, a Badajoz, a Madrid, a Zaragoza, a Màlaga, a Múrcia, a Alacant, a Còrdoba, a Oviedo, a Pamplona, a Santander o a Salamanca. Totes aquestes ciutats tenen dues coses en comú. D'una banda que Ciutadans participa en el govern municipal i, d'altra, que els seus terminis d'atorgament de llicències són més lents que els de l'Ajuntament de Terrassa. Això no és difícil, perquè Terrassa és la primera ciutat, entre les vint ciutats de Catalunya, pel que fa a l'agilitat en l'atorgament de llicències. Certament cal millorar, per excel·lir. Però el mèrit no és del govern actual ni de l'anterior, sinó de l'expertesa, el dinamisme i l'agilitat dels serveis tècnics municipals. El Sr. Caballero es posa a disposició del Sr. González per ensenyar a tots els ajuntaments on governa Ciutadans sobre l'agilitat en l'atorgament de llicències. El Sr. Caballero agraeix al Grup de JxT el seu suport a la creació d'aquest òrgan, que sorgeix de la Llei de l'arquitectura, aprovat pel Parlament de Catalunya per unanimitat. El PSC no va presentar cap esmena a aquesta llei. Tampoc ho va fer Ciutadans, tot i que ara, dos anys després, considera que la llei no és prou ambiciosa. El Sr. Caballero afegeix, en relació amb la intervenció del Sr. Armengol, que l'ambició del govern

actual no es veurà en un any, sinó que es veurà en quatre anys, posant fil a l'agulla i finalitzant el gran nombre de temes que el PSC no va tenir temps de resoldre en quaranta anys.

Pren la paraula el Sr. González, qui puntualitza que no ha dit res en relació amb si els terminis de l'Ajuntament de Terrassa són ràpids o lents. El que ha plantejat és que la incorporació d'aquest òrgan consultiu no alentís l'atorgament de les llicències. El Sr. González se n'alegra que Terrassa es trobi en la posició que ha indicat el Sr. Caballero en relació amb altres ajuntaments, i espera que sigui així durant la resta del mandat. Una altra qüestió que preocupa al Sr. González fa referència a la composició del consell consultiu, que el Grup del PSC han intentat ampliar per mitjà de la seva esmena, incorporant els gremis de promotors i constructors de la ciutat. El Sr. González manifesta que és molt fàcil fer política amb aquells que donen la raó. Allò que és difícil és fer-ne amb aquells que no donen la raó. Si l'òrgan consultiu ha de ser una eina profitosa per a la ciutat, ha de ser un instrument útil per desenvolupar l'urbanisme, en el qual participen molts actors. La participació dels gremis de promotors i de constructors és necessària, perquè entre tots es construeix la ciutat, des d'interessos diversos. Una política basada en la confrontació entre la institució, l'arquitectura, i al davant els promotors i els constructors, és una mala política. El que cal fer és tot el contrari: seure tothom en una taula i parlar del futur de la ciutat, en l'àmbit de la qualitat i dels valors. El Sr. González demana la votació separada dels acords del dictamen. El Grup de Ciutadans hi està d'acord amb la proposta. Tot i que li hagués agradat un altre model, aquest ja li serveix. Pot ser útil a la ciutat, tot i les mancances que ha exposat. El Grup de Ciutadans comparteix tots els acords llevat del segon, relatiu a la composició de l'organisme, en el qual s'abstindrà. Finalment, el Sr. González se n'alegra que el Sr. Caballero estigui content quan els tribunals li donen la raó. Però el que cal és estar a les verdes i a les madures.

El Sr. Armengol comença deixant clar que avui no s'està votant la Llei de l'arquitectura. Aquest no és el debat, i cal evitar caure en els subterfugis del Sr. Caballero. S'està votant la creació d'un organisme, tot i que emparat en una llei, que és flexible. Poblacions com Castellar, Sabadell o Sant Quirze han creat, o ja tenien, organismes d'aquesta mena, però tots són diferents. La llei permet que cada municipi creï un model a mida de la seva realitat. La realitat de Terrassa és la que és, segurament força semblant a la de Sabadell, i per això el Sr. Armengol l'ha posada com a referent. El Sr. Armengol entén, i així ho ha expressat, que aquest òrgan naixia força encotillat, poc transparent i poc participatiu, i que això pot limitar el seu funcionament i fins i tot el seu èxit. El Grup del PSC, però, hi votarà a favor, i farà tot allò que pugui perquè sigui un èxit. Si d'aquí a un temps, un o dos anys, no funciona, el Sr. Armengol espera que entre tots es pugui modificar i introduir millores que facin que els projectes que es presenten i les obres que es construeixen siguin de la millor qualitat possible.

El Sr. Caballero respon al Sr. González que aquest tràmit no alentirà el procediment ordinari d'atorgament de llicències, com així es recull en el mateix dictamen. El fet de crear un òrgan participatiu, que no existia, augmenta la participació. Sobre la possibilitat que les característiques d'aquest organisme puguin modificar-se amb el temps, com ha plantejat el Sr. Armengol, el Sr. Caballero hi està d'acord, sempre que no passi com a Sabadell. De la mateixa manera que Terrassa té els terminis d'atorgament de llicències més àgils de Catalunya, Sabadell es troba en la situació contrària. El Sr. Caballero es mostra disposat a millorar tot allò que calgui. Finalment, el Sr. Caballero recorda que el Grup de Ciutadans, que avui ha dit que no li han generat entusiasme les accions del govern, va donar suport, per exemple, al pla de millora del carrer Sant Pere. En el Ple en el qual es va aprovar aquest planejament, el Sr. González va parlar, literalment, del seu suport entusiasta. El Sr. Caballero convida al Sr. González a obrir la seva ment, a fer política, i a confrontar democràticament i amb absoluta normalitat les diferents idees, amb la paraula, en aquest Ple i en qualsevol altre fòrum.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

TxT	(10 vots)	A FAVOR
PSC	(7 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(5 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR dels acords primer, tercer, quart, cinquè i sisè ; i ABSTENCIÓ en l'acord segon
JxT	(2 vots)	A FAVOR

El contingut del dictamen aprovat, amb la incorporació de l'esmena aprovada anteriorment, és el següent:

« El 13 de juliol de 2017 es va publicar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya la Llei 12/2017, del 6 de juliol, de l'arquitectura, el fonament bàsic de la qual es troba expressada per la Resolució de la Unió Europea del 12 de febrer de 2001, sobre la qualitat arquitectònica en l'entorn urbà i rural, que afirma que en les polítiques regionals i de cohesió comunitàries s'han de tenir en compte la dimensió cultural i la qualitat del tractament físic dels espais, i que l'arquitectura comporta una prestació intel·lectual, cultural i artística professional.

En aquest sentit, la Resolució defensa que es tinguin en compte el caràcter específic del servei arquitectònic en les decisions i accions que ho requereixin, el foment de la qualitat arquitectònica mitjançant polítiques exemplars de construcció pública i l'intercanvi d'informació i d'experiències actives en l'àmbit arquitectònic.

En la Llei 12/2017, del 6 de juliol, de l'arquitectura, concretament a la secció segona del capítol segon, s'estableixen les mesures d'impuls de la qualitat arquitectònica per part de les administracions públiques de Catalunya; crea els Premis Catalunya en l'Àmbit de l'Arquitectura i del Patrimoni Construït amb l'objectiu de reconèixer les millors aportacions a l'arquitectura, al procés arquitectònic i a la qualitat arquitectònica, i crea també el Consell de Qualitat Arquitectònica i Urbanística de Catalunya com a òrgan assessor i consultiu de l'Administració de la Generalitat en matèria de qualitat arquitectònica.

Aquesta secció, també regula els d'organismes consultius de qualitat arquitectònica de les administracions locals.

En aquest marc propiciat per la nova Llei, la ciutat de Terrassa, amb l'objectiu de cercar la màxima qualitat arquitectònica possible en aquells indrets urbans on el planejament derivat propicia i proposa noves transformacions, es planteja l'objectiu de propiciar la creació de l'organisme consultiu de qualitat arquitectònica, que pugui vetllar per la protecció dels valors de qualitat inherents a l'arquitectura definits en la pròpia Llei:

a) La idoneïtat i la qualitat tècnica de les construccions per acollir els usos previstos i, si s'escau, admetre capacitats funcionals més àmplies o poder-s'hi adaptar durant tot llur cicle de vida, i també la idoneïtat del manteniment d'aquestes construccions.

b) La millora de la qualitat de vida de les persones, procurant per llur benestar i confort en un entorn segur i accessible.

c) La contribució a la cohesió social i a la millor relació dels ciutadans amb llur dimensió artística i cultural.

d) L'adequació a l'entorn i el paisatge dels assentaments urbans o dels espais oberts.

e) La sostenibilitat En els vessants mediambiental, econòmic i social i el compromís col·lectiu amb l'eficàcia energètica dels edificis i la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

f) La bellesa, l'interès artístic i llur aportació al debat cultural.

L'organisme consultiu vetllaria per la protecció d'aquests valors en aquells àmbits urbans on així ho disposi el planejament derivat, per raó de la singularitat de la posició dels nous elements arquitectònics en el paisatge urbà i per la complexitat que pugui comportar la cohabitació de nous elements arquitectònics amb elements patrimonials protegits.

El planejament derivat del POUM ha establert nous àmbits de transformació on sorgeix l'oportunitat d'establir nous àmbits residencials i d'activitats on l'arquitectura té una oportunitat d'assolir un protagonisme que cal que sigui supervisat a fi i efecte de garantir la màxima qualitat possible, per la implicació que els mateixos tenen en la imatge de la ciutat en la seva imatge global.

En els darrers anys, les actuacions del planejament urbanístic han garantit el control públic en les determinacions d'ordenació dels nous espai públics, deixant que l'arquitectura es desenvolupi sense que existeixi cap mecanisme de control sobre la qualitat arquitectònica, més enllà de l'estricta i reglamentari control de les llicències d'obres.

Per tant, donat l'impacte visual que genera l'acció arquitectònica en el conjunt de la ciutadania que hi conviu, atenent a la seva llarga durada temporal, resulta necessari que la ciutat es doti de la capacitat de poder garantir - de forma puntual i en aquells àmbits que el planejament urbanístic derivat així ho justifiqui i ho proposi - la màxima qualitat de l'arquitectura produïda principalment per la iniciativa privada i també per l'acció pública.

En aquest sentit la verificació de l'acció arquitectònica caldrà atendre, no sols a criteris d'ordre i arquitectònic sinó també en el camp de l'eficiència mediambiental, que la nostra ciutat requereix.

Existeixen alguns àmbits en la ciutat de Terrassa, en especial els àmbits d'accés (per exemple la Porta Sud), els àmbits històrics del centre urbà, amb presència d'elements arquitectònics singulars (el patrimoni de l'antic teixit industrial) o les actuacions en l'àmbit rural, on el planejament derivat del POUM preveu la presència d'una nova arquitectura que ha d'entrar en diàleg formal amb les preexistències de major valor i donat que l'acció arquitectònica és una actuació destinada a perdurar un llarg període de temps cal procurar la millor opció possible per garantir la perdurabilitat de la seva singularitat.

Pels motius anteriorment exposats, l'Ajuntament, en el marc de llurs competències i atribucions, adoptarà les mesures necessàries per a fomentar i promoure la qualitat arquitectònica en el municipi per mitjà de les determinacions del planejament urbanístic, l'impuls d'accions per a la

millora de la qualitat i la integració de criteris específics de qualitat arquitectònica en els plecs de contractació de projectes, de direcció d'obres, de direcció d'execució d'obra i de l'execució de l'obra, i també de la urbanització dels espais públics, concretament, mitjançant:

- La formulació, la modificació o la revisió del planejament urbanístic general, amb la finalitat d'identificar i delimitar els elements i els àmbits subjectes a mesures específiques per a millorar la qualitat arquitectònica d'edificis i conjunts urbans, i la concreció d'aquestes mesures.
- L'aprovació d'ordenances municipals que prevegin mesures concretes relatives a la millora i la preservació de la qualitat arquitectònica dels edificis.
- L'execució d'actuacions concretes destinades a millorar el paisatge urbà.
- La constitució d'un Òrgan Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística amb base a les concrecions previstes a l'article 10 de la Llei 12/2017, del 6 de juliol, de l'arquitectura.

1. Composició de l'Òrgan Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística.

L'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística de Terrassa, estarà format per deu (10) membres:

- L'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica serà presidit pel Regidor/a amb competències en l'àmbit de l'urbanisme del projectes d'obres (1).
- En representació de l'Ajuntament de Terrassa, dos arquitectes, un/a arquitecte/a tècnic/a i un/a tècnic/a expert/a en patrimoni (4).
- En representació del Col·legi d'Arquitectes del Vallès, dos arquitectes (2).
- En representació del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics del Vallès, dos arquitectes tècnics (2).

Actuarà de Secretari/a de l'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística, amb veu i sense vot, el Director/a dels Serveis d'Urbanisme de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de l'Ajuntament de Terrassa.

2. Funcions específiques de l'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística.

L'Organisme Consultiu portarà a terme les funcions següents:

- Emetre, amb caràcter previ a l'atorgament de la llicència urbanística, un informe preceptiu, però no vinculant, en relació a les mesures concretes relatives a la qualitat arquitectònica, quan així ho determini el planejament derivat que regula l'àmbit on es situa l'actuació arquitectònica, per a l'execució d'obres de nova construcció d'edificis, de rehabilitació o reforma que n'alteri la configuració arquitectònica, i que requereixin d'un projecte tècnic. Aquest informe s'ha de sol·licitar i s'ha d'emetre simultàniament

als informes tècnics municipals i si no s'emet en el termini màxim establert d'un mes, es continuarà amb les actuacions per a l'atorgament de la llicència.

- Promoure l'establiment de distincions, premis i reconeixements a les bones pràctiques atorgats per col·lectius de professionals i persones físiques i jurídiques que intervenen en el procés arquitectònic.
- Fomentar la participació ciutadana en el coneixement i la difusió de la qualitat arquitectònica.

3. Pautes de funcionament de l'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística.

El propi Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística establirà el calendari de reunions ordinàries i la mecànica de funcionament que consideri convenient per al millor compliment de les funcions que té assignades.

Així doncs, és voluntat d'aquesta Corporació municipal la creació d'un Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística, en base a les concrecions previstes a l'article 10 de la Llei 12/2017, del 6 de juliol, de l'arquitectura.

Vistos aquests antecedents i les disposicions legals d'aplicació, aquesta Comissió Informativa de Territori i Sostenibilitat proposa a la consideració del Ple de l'Ajuntament l'adopció dels acords següents:

PRIMER.- APROVAR la constitució de l'Organisme consultiu de qualitat arquitectònica i urbanística de la ciutat de Terrassa, d'acord amb la Llei 12/2017, del 6 de juliol, de l'arquitectura, on es recullen els criteris tècnics d'interpretació de la regulació continguda a la normativa urbanística i sectorial entorn a l'edificació.

SEGON.- APROVAR que l'Organisme consultiu estigui format pels següents deu (10) membres:

- El Regidor/a amb competències en l'àmbit de l'urbanisme i dels projectes d'obra (1) que exercirà la Presidència de l'Organisme
- En representació de l'Ajuntament de Terrassa, dos arquitectes, un/a arquitecte/a tècnic/a i un/a tècnic/a expert/a en patrimoni (4).
- En representació del Col·legi d'Arquitectes del Vallès, dos arquitectes (2).
- En representació del Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes tècnics i Enginyers d'Edificació, del Vallès, dos arquitectes tècnics (2).

Actuarà de Secretari/a de l'Organisme de Qualitat Arquitectònica i Urbanística, amb veu i sense vot, el Director/a dels Serveis d'Urbanisme de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de l'Ajuntament de Terrassa.

TERCER.- El nomenament dels membres de l'organisme consultiu haurà de ser formulat mitjançant un Decret d'alcaldia d'acord amb les propostes presentades per les entitats

col·legials relacionades en el punt SEGON, procurant que es respecti la paritat de gènere, tot garantint que un mínim de quatre (4) membres siguin menors de 40 anys en la data del seu nomenament. Per garantir aquestes condicions caldrà que es revisi la composició dels membres de l'organisme consultiu quan no es doni compliment a les mateixes.

QUART.- APROVAR les funcions específiques de l'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística, concretament:

- Emetre, amb caràcter previ a l'atorgament de la llicència urbanística, un informe preceptiu, però no vinculant, en relació a les mesures concretes relatives a la qualitat arquitectònica, quan així ho determini el planejament general i el planejament derivat que regula l'àmbit on es situa l'actuació arquitectònica, per a l'execució d'obres de nova construcció d'edificis, de rehabilitació o reforma que n'alteri la configuració arquitectònica, i que requereixin d'un projecte tècnic. Aquest informe s'ha de sol·licitar i s'ha d'emetre simultàniament als informes tècnics municipals i si no s'emet en el termini màxim establert d'un mes, es continuarà amb les actuacions per a l'atorgament de la llicència.
- Promoure l'establiment de distincions, premis i reconeixements a les bones pràctiques atorgats per col·lectius de professionals i persones físiques i jurídiques que intervenen en el procés arquitectònic.
- Fomentar la participació ciutadana en el coneixement i la difusió de la qualitat arquitectònica.

CINQUÈ.- El propi Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística establirà el calendari de reunions ordinàries i la mecànica de funcionament que consideri convenient per al millor compliment de les funcions que té assignades, així mateix, els membres de l'organisme consultiu podran decidir llur procés i metodologia de treball per analitzar els projectes que siguin objecte d'aquest procés.

Els acords de l'Organisme s'adoptaran per majoria simple i la valoració final haurà de ser reflectida en un acta elaborada pel Secretari/a de l'organisme consultiu.

SISÈ.- Notificar la present resolució al Col·legi d'Arquitectes del Vallès i al Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics i Enginyers d'Edificació del Vallès.»

Epígraf 5) Nomenar la Sra. Meritxell Lluís Vall, membre del Consell d'Administració de Taigua, en substitució del Sr. Miquel Sàmper Rodríguez.

Sotmès a votació el present dictamen, aquest és aprovat per unanimitat. El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« 1. En data 31 de maig de 2018 es va procedir a la constitució del primer Consell d'Administració de l'entitat "Terrassa Cicle de l'Aigua, EPEL", en endavant TAIGUA, després de l'aprovació pel Ple de l'Ajuntament de la constitució d'aquesta entitat com a gestora del servei d'abastament públic d'aigua a Terrassa, i dels seus òrgans de govern.

Com a resultat de les eleccions municipals celebrades el 26 de maig de 2019, el Ple municipal, en sessió del dia 5 de juliol de 2019, va aprovar la designació dels nous membres de la

Corporació en els òrgans de govern de l'Entitat, nomenant els membres – regidors del Consell d'Administració, en substitució dels anteriors.

El regidor del grup polític Junts per Terrassa, Sr. Miquel Sàmper Rodríguez, va ser nomenat com a membre del Consell d'Administració de Taigua, en l'esmentat Ple de 5 de juliol de 2019, per un termini de 4 anys, podent ser revocat i rellevat de l'esmentat càrrec abans de finalitzar aquest termini. Així mateix, l'acord de nomenament contemplava, pel cas dels membres nomenats que ostenten la condició de regidor, com es el cas, que en perdre aquesta condició de regidor, perdien el càrrec de conseller a Taigua.

En data 4 de setembre de 2020, el Ple de l'Ajuntament, va prendre coneixement de la renúncia del Sr. Samper a la seva condició de Regidor d'aquesta Corporació. Així mateix, el Sr. Sàmper, en la mateixa data, 04 de setembre de 2020, va presentar a la Secretaria Corporativa de societats d'aquest Ajuntament, la renúncia al càrrec de conseller de les empreses municipals en les quals desenvolupava aquest càrrec i també de l'entitat TAIGUA, amb efectes a partir de la mateixa data, per la qual cosa procedeix designar la persona que l'ha de substituir.

En la seva substitució, el grup municipal de Junts per Terrassa, ha proposat designar la regidora Sra. Meritxell Lluís Vall, per a ocupar el càrrec de consellera en l'entitat.

2. L'article 10 dels estatuts regula la composició del Consell d'Administració de l'Entitat, on s'estableix que correspon al Ple de l'Ajuntament determinar el nombre de membres que ha d'integrar el Consell i nomenar i separar els membres d'aquest Consell.

En vista dels antecedents exposats i les disposicions legals que son d'aplicació, es proposa elevar a la consideració del Ple de l'Ajuntament l'adopció dels acords següents:

ACORDS

PRIMER.- Prendre coneixement de la renúncia al càrrec de conseller del Sr. Miquel Sàmper, i en la seva substitució nomenar a la regidora Sra. Meritxell Lluís, com a membre del Consell d'Administració de Taigua

1.1. PRENDRE coneixement de la renúncia al càrrec de conseller del Consell d'Administració de l'entitat pública empresarial local "Terrassa Cicle de l'Aigua, EPEL" formulada pel Sr. Miquel Sàmper Rodríguez en data 04 de setembre de 2020.

1.2. NOMENAR la Sra. Meritxell Lluís Vall, membre del Consell d'Administració de l'entitat pública empresarial local "Terrassa Cicle de l'Aigua, EPEL", en substitució del Sr. Miquel Sàmper Rodríguez.

SEGON.- Durada, Acceptació, Incompatibilitats, i Règim del càrrec de Conseller/a

1. El nomenament al càrrec de Consellera efectuat, s'entén pel termini que resta a la substitució i vacant que es cobreix, podent ser revocat i rellevat amb anterioritat a l'esmentat termini. El càrrec també podrà ser renunciabile a petició de l'interessada. En cas de perdre la condició de regidor, es perdria la de conseller.

2. L'efectivitat del nomenament del càrrec de consellera, ho serà a partir del moment de la seva acceptació. S'entendrà que ha prestat la seva acceptació i declaració d'incompatibilitats si, estant present en el Ple, ha emès vot favorable al seu nomenament.

3. Règim del càrrec de Consellera. Quedaran sotmesos a les normes de funcionament establertes en els estatuts de l'Entitat, a les que pugui aprovar el propi Consell d'Administració i també les que pugui aprovar el Ple de l'Ajuntament, amb independència de les que deriven directament de la normes d'aplicació.

En qualsevol cas, seran d'obligat compliment, les següents OBLIGACIONS:

3.1. Desenvolupar el càrrec amb la diligència adequada adoptant mesures per a la bona direcció i control de l'entitat, amb el deure d'exigir i dret a obtenir la informació adequada i necessària per el compliment de les seves obligacions.

3.2. Adoptar les mesures necessàries per evitar incorre en risc de situacions de conflicte d'interès, entre l'interès personal i el de l'entitat.

3.3. No participar en la deliberació i votació d'acords o decisions, en les que una persona vinculada, en els termes que la legislació defineix aquest concepte, tingui un conflicte d'interessos directe o indirecte.

3.4. No utilitzar el nom de l'Entitat o invocar la condició de Conseller per influir indegudament en la realització d'operacions alienes a l'entitat.

3.5. No utilitzar la informació confidencial de l'entitat per altres finalitats.

3.6. No desenvolupar activitats que puguin comportar un competència amb l'entitat o que el situïn en un risc de conflicte d'interessos amb l'entitat.

3.7. No exercitar facultats amb finalitats diferents per aquelles que li han estat concedides.»

ÀREA DE SERVEIS GENERALS I GOVERN OBERT

Epígraf 6) *Autoritzar a la Societat Egarvia, S.A. a concertar una operació de crèdit amb el Banc de Sabadell, amb l'aval de l'Ajuntament.*

Pren la paraula en aquest punt la Sra. Marín, qui comença donant la benvinguda al Ple a la Sra. Trullàs. Sempre és important la incorporació d'una dona. La Sra. Marín explica que el present dictamen vol atendre els problemes de tresoreria provocats per la caiguda d'ingressos derivada de l'estat d'alarma per la COVID19. El contingut de les mesures es recullen en els acords del dictamen.

El Sr. Vega dóna també la benvinguda a la Sra. Trullàs, esperant que li sigui una experiència personal positiva, i que sigui profitosa per a la ciutat. El Sr. Vega es mostra d'acord amb el present expedient. El període de confinament ha afectat als tres centres de negoci de la societat: l'aparcament en superfície, l'aparcament subterrani i el servei de grua. Segons l'informe tècnic, està havent-hi una afectació durant la nova normalitat, amb una important baixada dels ingressos. El Sr. Vega va preguntar a la Sra. Marín si el govern havia pres mesures al respecte,

perquè sembla que la situació de desequilibri continuarà durant un temps. Egarvia era una societat que es trobava ja en una situació ajustada quant a la seva sostenibilitat econòmica. El Sr. Vega voldria que el govern presentés un estudi de mesures per aconseguir una sostenibilitat i un equilibri financer en aquests moments de dificultats. En un escenari com l'actual, s'han d'encendre les alarmes i prendre mesures. El Sr. Vega demana que el govern assumeixi el compromís d'adoptar un seguit de mesures, sigui en la línia de reducció de despeses i d'increment d'ingressos, per aconseguir, si no l'equilibri total sí que una reducció del desequilibri.

La Sra. Melgares respon al Sr. Vega que existeix un pla d'empresa i s'ha fet una reestructuració. La Sra. Melgares s'ofereix, en el marc de la pròxima Comissió Informativa de l'Àrea, d'explicar les mesures preventives adoptades, fins i tot amb caràcter previ a la petició del present crèdit.

El Sr. Vega entén, per les paraules de la Sra. Melgares, que ja s'han pres mesures. El Sr. Vega li demana que li faci arribar, per poder valorar-les. El Grup del PSC tenia intenció d'abstenir-se en la votació el present dictamen, però donant confiança a les mesures a les quals ha fet esment la Sra. Melgares, el seu vot serà finalment a favor.

El Sr. Alcalde anuncia que se li faran arribar aquestes mesures al més aviat possible, per correu electrònic.

Sotmès a votació el present dictamen, aquest és aprovat per unanimitat. El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« Atès que la Societat Egarvia, S.A. ha sol·licitat autorització i aval del Ple de l'Ajuntament per a la contractació d'una operació de crèdit a llarg termini per import de 1,35 milions d'Euros.

D'acord a l'article 54 del RDL 2/2004 pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, l'autorització d'aquestes operacions correspon al Ple de la Corporació.

D'acord a l'article 49 del RDL 2/2004 l'Ajuntament pot prestar aval a l'operació si així ho acorda el seu Ple.

L'aval concedit ha de ser comunicat a la Generalitat de Catalunya i computa en el rati de deute i en el d'estalvi net.

Vistos els informes elaborats per la Societat i la Direcció de Serveis Econòmics.

Vist l'informe de la Intervenció de Fons.

Aquesta Presidència de la Comissió Informativa de Serveis Generals i Govern Obert proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Autoritzar a la Societat Egarvia, S.A. a concertar una operació de crèdit amb Banc de Sabadell per import de 1.350.000 Euros amb les següents condicions d'acord al projecte de contracte que figura a l'expedient:

Termini: 5 anys

Tipus d'interès: Fix 0,17%
Garantia: Aval de l'Ajuntament

Segon.-Aprovar la prestació de l'aval de l'Ajuntament a l'operació autoritzada a l'acord anterior.

Tercer. Facultar la Tinenta d'Alcalde de Serveis Generals i Govern Obert per signar l'aval.

Quart.- Comunicar l'operació d'aval a la Generalitat de Catalunya un cop formalitzada.»

Epígraf 7) *Prendre coneixement de l'Informe anual sobre la justificació de les despeses dels grups municipals de l'Ajuntament de Terrassa relatives a les assignacions econòmiques de l'exercici 2019.*

El Ple de l'Ajuntament de Terrassa queda assabentat del contingut del present document, el contingut del qual es transcriu a continuació:

« En sessió del dia 5 de juliol de 2019 l'Ajuntament en Ple adoptà el següent acord: aprovar les aportacions econòmiques als grups municipals de l'Ajuntament de Terrassa.

Les aportacions municipals es troben previstes a l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local (LRBRL), precepte que disposa que el Plenari de la Corporació pot assignar als grups polítics una dotació econòmica amb càrrec al pressupost municipal anual, que no es pot destinar al pagament de personal al servei de la corporació local ni a l'adquisició de béns que puguin constituir actius fixes de caràcter patrimonial.

Així mateix, l'esmentat precepte estableix que els grups polítics han de portar una comptabilitat específica de la dotació rebuda, que han de posar a disposició del Plenari de la Corporació, quan aquest ho requereixi. Per tant, el retiment de comptes s'ha de fer-se a davant de l'òrgan de màxima representació de la Corporació.

Sens perjudici de les competències esmentades que l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local (LRBRL) atribueix al Ple municipal en relació al retiment de comptes de les assignacions econòmiques als grups municipals, i de l'exercici de les atribucions genèriques atribuïdes a la Intervenció municipal pel Real Decreto 424/2017, de 28 de abril, per el que se regula el règimen jurídic del control interno en las entidades del Sector Público Local, en dita sessió plenària s'acordà que el control i verificació de les justificacions correspondrà a la Intervenció municipal.

En virtut d'això es remet al Ple, pel seu coneixement, el present informe relatiu al control i verificació de la justificació de les despeses dels grups municipals de l'Ajuntament de Terrassa.

En atenció als antecedents esmentats, aquesta Comissió Informativa proposa a l'Ajuntament Ple l'adopció de l'acord següent:

ÚNIC.- Prendre coneixement de l'Informe anual sobre la justificació de les despeses dels grups municipals de l'Ajuntament de Terrassa relatives a les assignacions econòmiques de l'exercici 2019.»

ÀREA DE CICLES DE LA VIDA

Epígraf 8) Aprovació del conveni de col·laboració entre l'administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament d'Educació, i l'Ajuntament de Terrassa, per a l'execució de les obres de nova construcció de l'Institut-escola Sala i Badrinas.

Pren la paraula la Sra. Ciurana, qui comença donant la benvinguda al Ple a la Sra. Montserrat Trullàs, desitjant-li que sigui una bona experiència per a ella. Pel que fa al present dictamen, la Sra. Ciurana recorda que des de fa deu anys, moltes persones i famílies de Terrassa esperen la construcció d'aquesta escola. Són deu anys de reivindicacions i demandes per disposar d'un centre d'educació públic al barri del Segle XX. En aquests deu anys han passat incidents de tota mena, com per exemple trobar que el sòl estava contaminat. Ara, però, la situació és la següent. Hi ha una escola de dues línies, des de P3 fins a sisè, en mòduls que s'han anat construint més avall de la ubicació definitiva on anirà el centre, i que han arribat a ocupar una part del parc de Vallparadís. A mesura que els nivells de primer, segon o tercer de l'escola anaven en augment, es feia palesa també la necessitat de més places de secundària a la ciutat. És per això que la reivindicació de deu anys de l'escola Sala i Badrinas, va passar a ser la reivindicació de construir un institut-escola pública. Aquesta reivindicació no ha estat escoltada durant molt de temps, però d'un temps ençà, sí. Quan s'aprova finalment la construcció d'aquest centre per part del Departament d'Educació, s'obre una escaleta d'oportunitat perquè no sigui només una escola, sinó un institut-escola. Aquesta escaleta s'aprofita, entenent que és possible ubicar l'institut-escola on havia d'anar l'escola. I es comença a treballar perquè això sigui una realitat. Els instituts-escola públics, de tres a setze anys, permeten treballar en la línia de la igualtat d'oportunitats en l'escolarització. Estarà molt bé disposar-ne a totes les zones educatives de la ciutat. En aquests moments, ja n'hi ha un a la Zona 2, el Pere Viver i Aimerich. Un altre, que s'ha acabat d'estrenar, amb un cert retard a causa de la presència de vespes, a la Zona 3, és l'Antoni Ubach i Soler. El Sala i Badrinas serà l'institut-escola de la Zona 4. S'estan fent més instituts públics en els últims dos anys que en tota la història de la ciutat. L'Ajuntament té poques competències en educació, però es treballa cada dia per millorar la situació educativa de la ciutat, en fer possible una distribució més equilibrada de l'alumnat, orientant i acompanyant les famílies, no tancant grups a les escoles en la preinscripció, amb el resultat d'una baixada de ràtios. En definitiva, intervenint activament en la Taula de planificació. Terrassa ha de ser un exemple de com acabar amb la segregació educativa, i en aquest camí hi és necessari tothom. Aquest objectiu només s'assolirà a partir del pacte i de l'acord. El govern municipal, conscient de les mancances de la ciutat pel que fa a les necessitats d'escolarització obligatòria, no deixa passar l'escaleta d'oportunitat que significa que el Sala i Badrinas passi a ser un institut-escola. Per això es treballa amb el Departament d'Educació, perquè amb la col·laboració entre ambdues administracions sigui una realitat. La LEC permet col·laborar, i així es farà, per desencallar un equipament de primer ordre com és l'institut-escola. Aquesta col·laboració, certament, té un cost econòmic, però també aportarà beneficis, que no són econòmics, per una escolarització més equilibrada a la ciutat. La LEC reconeix als municipis la participació en la programació de l'ensenyament i la cooperació amb l'administració educativa en la creació, la construcció i el manteniment dels centres docents públics. La ciutat reclama que l'administració sigui capaç de dur endavant els projectes que Terrassa necessita. Aquest n'és un de molt important, llargament reivindicat, que permetrà reordenar els estudis postobligatoris d'FP i batxillerat, a més de contribuir a revitalitzar i endreçar una zona de creixement de la ciutat. La Sra. Ciurana afegeix que no és moment de dir que no és una competència municipal, sinó de fer política per concretar i

dur endavant projectes necessaris per a la ciutat. Terrassa no és l'únic municipi que col·labora amb el Departament d'Educació. D'altres, de ben propers i de colors polítics diferents, també ho fan, com Ripollet o Castellar del Vallès.

Pren la paraula el Sr. Aguinaga, qui comença manifestant que quan va veure aquest conveni va sentir estupor. Que l'Ajuntament hagi de pagar 2.225.000 €, el 25% del cost d'edificació de l'institut-escola, és quelcom sorprenent. Les obligacions municipals respecte als equipaments escolars, que són competència exclusiva de la Generalitat, passen per la posada a disposició de terrenys i pel manteniment. Per tant, sobta aquesta generositat, especialment tenint en compte que el deute acumulat en educació de la Generalitat vers l'Ajuntament puja a cinc milions d'euros, corresponents als impagaments pel concepte d'escoles bressol, motiu pel qual diversos ajuntaments van portar la Generalitat als tribunals perquè fes efectius els pagaments. Sobta també perquè hi havia altres possibilitats. L'escola Auró, a P3, només s'ha cobert el 32% de les 22 places ofertes aquest curs. El centre Santa Eulàlia, al costat, només ha cobert el 25% de les 70 places ofertes a l'ESO. A Terrassa hi ha centres educatius, en particular l'escola Auró, que corre un perill molt clar de tancament per manca d'alumnes. L'escola Auró és un edifici immens, en el qual hi havia possibilitat d'encabir l'escola Sala i Badrinas. Per tant, és difícil entendre que en un context com aquest, amb tantes necessitats en matèria d'educació, l'Ajuntament faci aquesta aportació tan generosa. El Sr. Aguinaga recorda que aquest curs ha quedat per cobrir el 16% de les places d'escola pública a P3, i el 20% en les escoles concertades. El Sr. Aguinaga afegeix que en cas que hi hagi un sobrecost de l'obra, l'Ajuntament haurà de pagar el 25% d'aquest. En termes econòmics, aquesta operació és difícilment justificable. Però tampoc ho és en termes d'equitat. Tenint l'escola Auró al costat, no s'entén que no s'aprofiti per tal que l'escola Sala i Badrinas pugui continuar la seva activitat, que òbviament no podia continuar ni un minut més en els barracons.

El Sr. Lázaro comença donant la benvinguda a la Sra. Trullàs. La construcció de l'escola Sala i Badrinas és necessària. Una escola, per tenir èxit, ha de disposar d'unes instal·lacions en condicions i uns serveis. Aquesta és una escola que té més demanda que oferta. Fins aquí el Grup del PSC hi està d'acord. Fins i tot, quan el Departament, en el seu moment, va posar en dubte la continuïtat o viabilitat del centre, el PSC, aleshores en el govern municipal, el va defensar, perquè era una bona oportunitat per donar servei al barri del Segle XX. Això no obstant, el Sr. Lázaro no està d'acord amb la generosa aportació de l'Ajuntament de Terrassa, d'un 25% de la construcció. Això és anar massa lluny, i suposa fer una lectura molt generosa de l'article 159.3 de la LEC, que efectivament diu que els municipis cooperaran amb l'administració de la Generalitat de Catalunya en la creació, construcció i manteniment de centres educatius. Però en aquest cas l'Ajuntament no és col·laborador, sinó actor principal. 2.225.000 € tenen un impacte molt petit en el pressupost de la Generalitat, però un gran impacte en el pressupost de l'Ajuntament. Potser no s'ha negociat prou bé, o potser respon a la política de seguidisme de la Regidoria d'Educació, darrere del Departament. El Sr. Lázaro recorda també el deute que arrossega la Generalitat amb l'Ajuntament, un deute acumulat, amb sentències favorables als municipis, de les escoles bressol. També hi ha un greuge comparatiu amb molts centres de la ciutat, que s'han adreçat repetidament a l'Ajuntament en relació amb qüestions com escales d'incendis, adequació de patis dins dels plans d'emergències, la retirada d'amiant de les teulades d'alguns centres, o la instal·lació d'ascensors. La segregació escolar requereix un finançament, en una ciutat que té un nombre d'escoles amb un important nombre d'alumnes de famílies vulnerables. També calen recursos per l'educació no formal, per l'Educació 360 o per revitalitzar els plans d'entorn, un altre projecte abandonat pel Departament des de fa anys. El Sr. Lázaro considera que es podria haver trobat alguna altra alternativa. Però amb aquest ordre de prioritats, no està justificada aquesta aportació, tot i que sempre defensant que l'escola Sala i Badrinas necessita un edifici i no pot continuar en barracons. El seu projecte s'ha de consolidar en un espai amb els serveis necessaris.

La Sra. Ciurana es refereix en primer lloc al deute relatiu a les escoles bressol, esmentat pels dos Regidors anteriors. El Departament ha de tornar aquest deute, que està quantificat en 2.975 euros per plaça, i pel total de set cursos, a retornar durant un termini de deu anys, que finalitzarà el 2029. Això suposarà tres milions d'euros per uns mil alumnes de les escoles bressol. Per tant, s'afegiran a les aportacions anuals, de més d'un milió euros, que s'inicien enguany. L'any 2020 Terrassa rebrà 1.360.000 €, dels quals 190.000€, que certament és una quantitat petita, seran una primera aportació per retornar el deute. La Sra. Ciurana lamenta l'anunci de la Diputació de Barcelona en el sentit que deixarà de finançar les escoles bressol. Això suposa disposar de 21 milions d'euros menys en educació. Era un bon moment perquè les tres administracions cooperessin i no competissin. Això hauria permès baixar ràtios a les escoles bressol, millorar l'educació inclusiva, i arranjar unes instal·lacions que han quedat antigues. La Sra. Ciurana fa una crida a canviar aquesta mirada i a rectificar a favor de la petita infància. En les dues intervencions anteriors s'ha dit que l'aportació de l'Ajuntament suposa molts diners. La Sra. Ciurana hi està d'acord. Ja ha dit abans que el retorn no seria econòmic. Però és un esforç que l'Ajuntament ha de fer, per assumir l'increment que suposa passar de ser una escola a ser un institut-escola. L'educació és una política fonamental i prioritària per a l'equip de govern. Cal posar els recursos que corresponguin, per tal de poder tenir un ensenyament de qualitat i no massificat a la ciutat. Respecte als problemes dels patis, de l'amiant o de les escales d'incendis, la Sra. Ciurana posa de manifest que s'està treballant en un protocol amb el Departament, per tal d'arribar també a un acord i avançar en totes aquestes necessitats. Sobre el centre Auró, la Sra. Ciurana manifesta que no es deixarà de banda aquest centre, que necessita tot el suport i tota l'ajuda, amb programes diferenciats. Serà una peça clau en el sistema públic de la ciutat i del barri. Però no era el centre idoni per convertir-lo en un institut-escola. No hi ha prou espai, té veïns a sobre, etc. L'Ajuntament es vol implicar en la millora dels equipaments educatius públics, i aquesta actuació permetrà donar solució a una zona històricament deficitària, així com anticipar respostes a les necessitats que generarà la futura transformació urbanística del sector. Malgrat que la crisi de la COVID19 ha alentit els treballs que s'hi es feien, durant un certs temps, fa temps que s'ha estat preparant aquest conveni de corresponsabilitat entre l'Ajuntament i el Departament. Més enllà de les competències i de qui paga cada cosa, cal una bona gestió del bé comú que s'estructura com a servei públic. El servei públic de qualitat que es vol requereix consensos i acordar polítiques públiques i estratègies en comú, des del tram 0-3 fins a la programació de l'oferta de l'FP. La corresponsabilitat no és discutir sobre qui paga, sinó treballar conjuntament per oferir el millor servei públic d'educació possible.

Pren la paraula a continuació el Sr. Aguinaga, qui manifesta que les polítiques públiques no es construeixen actuant com a mitjancers de grups de pressió, perfectament organitzats i amb una gran capacitat mediàtica, entre aquests i el Departament. Al capdavant, allò que es fa són polítiques públiques per alguns però finançades amb els diners de tots. El Sr. Aguinaga considera que hi ha hagut un tracte de favor. Amb 2.225.000 € es poden fer moltes coses, com ara 74 plans d'entorn, perquè la dotació d'aquests plans en els darrers anys ha estat de 30.000 €, i amb això s'havia de fer reforç escolar, voluntariat universitari, tutories d'acompanyament i integració social a les famílies. Un altre exemple del que es pot aconseguir amb aquests diners a la ciutat per lluitar contra la segregació escolar, és posar en marxa un dispositiu de detecció precoç d'alumnes amb necessitats educatives específiques. Aquest és el gran problema, sobretot els que vénen de la matrícula viva. El curs passat, abans de la pandèmia, Terrassa va rebre 500 alumnes de matrícula viva, que van haver de ser encabits a correuita a les diferents escoles de la ciutat. El Sr. Aguinaga afegeix que avui és un dia trist per la lluita contra la segregació escolar a la ciutat. Díficilment el govern podrà dir que Terrassa ha de ser un exemple de com acabar amb la segregació escolar. L'opció d'aportar diners per construir un institut de nova planta, deixant de banda l'opció de l'escola Auró, posa de relleu una manera de fer política que no està orientada al bé comú, a les

necessitats de tot el món educatiu de Terrassa. Les polítiques públiques són per a tots, no només per aquells que tenen més capacitat de mobilització i de protesta.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Vega, qui en la seva condició de Diputat d'Educació assenyala que la Sra. Ciurana ha barrejat moltes coses i ha generat confusió. La Generalitat tenia l'obligació de pagar un 33% del cost d'una plaça d'educació infantil. Aquest cost, l'any 2008, era de 1.850 € per infant i any. A partir del 2012 va desaparèixer aquesta col·laboració i cooperació de la Generalitat amb els ajuntaments. No va ser fins a enguany, l'any 2020, que s'ha recuperat, després que els ajuntaments portessin la qüestió als tribunals, i aquests obliguessin la Generalitat a pagar. El Sr. Vega ha preguntat en la Diputació, i no hi havia cap document ni cap conveni relatiu a aquesta obligació. Ara, curiosament, el cost que es calcula és de 1.300 €, molt inferior al 33% que correspon a la Generalitat. La Sra. Ciurana ha dit que la Diputació no ha pagat aquest deute. Enguany, però, en el pressupost, s'han pagat 22 milions d'euros per ajudar els ajuntaments, que aquesta institució tenia endarrerit des del 2018. La Diputació, per tant, ha pagat una responsabilitat que correspon al govern de la Generalitat i al Departament d'Educació, amb govern d'ERC-MES, i per tant la Sra. Ciurana no pot acusar la Diputació de no haver pagat. El 2021 encara està per veure si es pagarà o no la segona part del curs 2018-2019. El Sr. Vega conclou demanant a la Sra. Ciurana que tingui més cura en les seves afirmacions, que manquen a la veritat. El Sr. Vega afegeix que no s'entén que amb totes les necessitats escolars que té la ciutat, i que s'han esmentat abans, es faci una aportació tan generosa. El Sr. Vega està a favor de què cal col·laborar, però no de fer acusacions i dir mitges veritats. Manca una argumentació prou sòlida per defensar el present dictamen.

La Sra. Ciurana manifesta que no ha acusat la Diputació de no pagar el corresponent a anys passats. La Sra. Ciurana pregunta al Sr. Vega si la Diputació pagarà el curs 2020-2021, o deixarà de pagar per les escoles bressol perquè ara la Generalitat ja torna a fer-ho. Ningú nega que ha estat molt bé que durant aquests anys la Diputació hagi pagat una part de les escoles bressol, perquè aquestes no es podien tancar. La Sra. Ciurana reitera que no ha dit, en cap cas, que la Diputació no pagui, i li sembla normal que acabi pagant el curs 2018-19. A partir d'aquí, cal preguntar què passarà amb el curs 2020-21, si la Diputació hi posarà alguns diners per a la petita infància. La Sra. Ciurana es mostra molesta amb alguns arguments que s'han dit, i que fan referència al seguidisme. No n'hi ha gens de seguidisme. Del que es tracta és de tenir una política proactiva amb les necessitats de la ciutat, i d'intentar resoldre-les, cooperar i arribar a acords, sense recórrer a l'argument reiteratiu que no és competència municipal i que ho ha de fer una altra administració. A vegades les altres administracions poden actuar més o menys, i aleshores cal mirar de quines maneres es poden fer les coses per poder cobrir les necessitats de la ciutat. Pel que fa a l'escola Auró, el govern hi està totalment compromès, li fa costat i farà tot el possible. Respecte a la segregació, existeix una comissió d'escolarització equilibrada en la qual s'està fent una gran feina, des de fa fos anys, i que es continuarà endavant, fent el que calgui acompanyant les famílies. La Sra. Ciurana manifesta que no es pot acusar el govern municipal de fer seguidisme, ni d'altres comportaments. La seva actitud és proactiva davant els problemes de la ciutat, perquè cal donar-los resposta.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

TxT	(10 vots)	A FAVOR
PSC	(7 vots)	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(5 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	EN CONTRA
JxT	(2 vots)	A FAVOR

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« La comunitat educativa de l'Escola Sala i Badrinas de la nostra ciutat ha mantingut de forma sostinguda la reivindicació de convertir aquest centre d'educació infantil i primària en un Institut-Escola. Una reivindicació que va trobar des del primer moment el suport de l'Ajuntament de Terrassa.

Aquesta petició ha trobat recepció per part del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya que ha decidit crear aquest equipament educatiu en els terrenys previstos inicialment per a la construcció del que havia de ser la nova escola d'educació infantil i primària Sala i Badrinas, i que havia de deixar enrere les instal·lacions provisionals que ha ocupat aquest centre des de la seva creació,

L'Ajuntament de Terrassa està disposat a col·laborar en la construcció d'aquest equipament per tal que les obres es puguin executar amb la major brevetat.

Aquest tipus de col·laboració entre el Departament d'Educació i els ajuntaments per a la construcció d'equipaments educatius està prevista a la disposició addicional 15a de la Llei orgànica 2/2006, del 3 de maig, d'educació i a l'article 66.3.o) del Text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril.

Per materialitzar aquesta col·laboració, l'Ajuntament de Terrassa està disposat a participar en el finançament d'aquesta actuació aportant 2.225.000 € que corresponen al 25% del cost de les obres que s'ha estimat inicialment en 8.900.000 €.

Per a la realització d'aquesta inversió s'ha de subscriure un conveni entre l'Ajuntament de Terrassa i la Generalitat de Catalunya mitjançant el Departament d'Educació.

Per tot això, la Comissió Informativa de Cicles de la Vida proposa a l'Excm. Ajuntament en Ple l'adopció dels acords següents:

Primer: Subscriure un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Terrassa i la Generalitat de Catalunya mitjançant el Departament d'Educació per a la construcció de l'Institut-Escola Sala i Badrinas.

Segon: L'Ajuntament de Terrassa hi aportarà 2.225.000 € que corresponen al 25% del cost de les obres que s'ha estimat inicialment en 8.900.000 €.

Tercer: Aquesta aportació es farà efectiva en els següents terminis:

-Un 50% de l'import (1.112.500,00 €) durant el mes següent a l'adjudicació del projecte de les obres objecte d'aquest conveni prevista per l'any 2021.

-El 50% restant de l'import (màxim 1.112.500,00 €) un cop l'obra estigui acabada i expedida la certificació final d'obra, o si és el cas, certificació de liquidació final de l'obra. La finalització està prevista per l'any 2024.»

ÀREA DE DRETS SOCIALS

Epígraf 9) Aprovació del conveni de col·laboració entre el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament pel manteniment del Servei de Punt de Trobada al partit judicial de Terrassa d'aquest any 2020.

Sotmès a votació el present dictamen, aquest és aprovat per unanimitat. El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« **Fets**

1. En data 10 de novembre de 2014 es va signar un conveni de col·laboració amb el Departament de Benestar i Família per al manteniment del servei Punt de Trobada al partit judicial de Terrassa, amb vigència de l'1 de gener al 31 de desembre de 2015, que s'ha anat renovant amb addendes anuals.

2. Enguany, des de la Direcció General de Famílies s'ha presentat la proposta de formalitzar un nou conveni que s'adeqüi al contingut exigít per la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

3. La subscripció d'aquest conveni comporta despeses per a l'Ajuntament de Terrassa en funció de les accions que es determinin a les corresponents addendes i subordinades al crèdit que per a cada exercici autoritzi el Pressupost Municipal.

4. El pressupost de Serveis Socials per a l'any 2020 està dotat de crèdit adequat i suficient per atendre les despeses associades a aquest conveni, per tal de garantir la continuïtat del Servei de Punt de Trobada.

5. El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies farà aportacions anuals determinades en cada addenda.

6. Dades de la subvenció per a 2020

- Servei responsable del projecte: Serveis Socials
- Termini d'execució: De l'1 de gener al 31 de desembre de 2020
- Import total del projecte: 122.816,10 €
- Import sol·licitat: L'import el determina el conveni, sense sol·licitud formal prèvia
- Import concedit: 118.629,00 €
- Aportació municipal: 4.187,10 €
- Disponibilitat pressupostària:

Concepte	Import	Disponibilitat pressupostària
Personal	13.816,10	Capítol 1
Conveni Creu Roja – Punt de trobada	109.000,00	ADO 12020000048016

- Forma de cobrament: Prèvia presentació de factura amb data 31 de desembre

7. La directora de serveis de Serveis Socials ha emès un informe en què proposa l'aprovació de la minuta del conveni i l'acceptació de la subvenció.

Fonaments de dret

Àmbit sectorial

1. El Decret 357/2011, de 21 de juny, dels serveis tècnics de punt de trobada, regula aquests serveis, en el marc de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies, que estableix que les polítiques de suport a les famílies han d'integrar la perspectiva dels infants i han de garantir el seu interès superior i que han de ser objecte d'atenció especial i personalitzada les situacions familiars especials que poden agreujar la vulnerabilitat dels infants; així com de la Resolució 911/VI del Parlament de Catalunya, sobre el foment de la implantació de punts de trobada familiar en el territori de Catalunya (BOP 223, de 15.10.2001) i l'acord de Govern de data 14 de juny de 2005, de creació del servei tècnic de punt de trobada.

2. La Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, estableix que el servei de punt de trobada com un dels recursos integrants de la xarxa d'Atenció i Recuperació Integral per a les dones que pateixen violència masclista.

3. El Servei Punt de Trobada forma part de la Cartera de Serveis, inclosa al Reglament municipal per a la prestació de serveis socials de l'Ajuntament de Terrassa i publicat al BOPB de 16 de gener de 2012.

Àmbit general

1. Annex V de les Bases d'execució del pressupost 2020 que estableix les instruccions per al procediment de tramitació de subvencions sol·licitades per l'Ajuntament de Terrassa

2. Llei 7/ 1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, i Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya

3. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques

4. Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic

5. Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del sector públic

6. Decret 179/1995, de 13 de juny, que aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals

Vistos aquests antecedents i els informes dels serveis municipals que acompanyen la proposta, la Comissió Informativa de Drets Socials proposa a la consideració del Ple de l'Ajuntament l'adopció dels acords següents:

ACORDS

1. Aprovar la minuta del Conveni de col·laboració entre el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Terrassa per al manteniment del servei tècnic de Punt de Trobada al partit judicial de Terrassa.

2. Acceptar l'aportació econòmica de 118.629,00 € per la prestació del servei pel manteniment del Servei de Tècnic de Punt de Trobada al partit judicial de Terrassa per a l'any 2020.

3. Ingressar aquest import al compte pressupostari 4313.23102.31105.»

JUNTA DE PORTAVEUS

Epígraf 10) Declaració institucional condemnant la mort de dones víctimes de violència masclista.

Pren la paraula en aquest punt el Sr. Forn, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« Des del Ple de l'Ajuntament de Terrassa manifestem el nostre rebuig als feminicidis i condemnem enèrgicament aquests feminicidis produïts aquest any 2020 a l'Estat espanyol, trenta-cinc dels quals són considerats violències de gènere.

» La persistència de la violència patriarcal, manifestada en la forma més extrema, l'assassinat, ens recorda com és d'important que des de les administracions locals mantinguem ferm el compromís d'avançar en la coordinació, la prevenció, la detecció, l'atenció i l'empoderament de les dones.

» Des del nostre Ajuntament, junt amb les entitats i grups de dones, hem teixit durant les primeres dècades de la democràcia, una xarxa de prevenció de la violència, d'atenció a les dones que la pateixen, i d'acompanyament, a través de serveis i protocols d'actuació, que compten amb la participació de persones professionals d'àmbits diversos.

» Afortunadament, la societat és ara més sensible a aquesta problemàtica. Però cal anar més lluny i denunciar el patriarcat que l'origina, per poder erradicar-la. Per això hem de buscar la complicitat del conjunt de la societat, perquè la violència patriarcal és una xacra estructural i molt arrelada, que només podrem erradicar quan totes i tots, des del nostre àmbit d'influència, fem que les relacions entre els homes i les dones es construeixin sobre els valors de la igualtat i el respecte.

» En aquest sentit, cal denunciar també la violència invisible cap a les dones, que es conforma amb la complicitat social i cultural dels missatges que fomenten les actituds que promouen estereotips de gènere desiguals, i de la permissivitat amb els comportaments masclistes, per petits i quotidians que aquests siguin.

» És prioritari situar la prevenció d'aquesta violència com una política estratègica, perquè la violència patriarcal és l'expressió més greu de la desigualtat, perquè destrueix vides i perquè impedeix el desenvolupament dels drets, la igualtat d'oportunitats i les llibertats de les dones.

» Per tot això, aquest Ajuntament rebutja i condemna un cop més qualsevol tipus de violència contra les dones, i manifesta la seva voluntat de continuar treballant perquè Terrassa sigui una ciutat lliure de masclisme i de violència.»

Tot seguit, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci.

Epígraf 11) Donar compte de les Declaracions i Acords eventualment aprovats per la Junta de Portaveus, si s'escau.

1. Per a la suficiència financera dels ens locals.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals de Tot per Terrassa, ERC-MES, Ciutadans i JxT, i l'abstenció del Grup municipal del PSC, és el que es transcriu a continuació:

« La crisi generada per la pandèmia de la Covid-19 ha posat a prova també la capacitat de resposta de la nostra societat. La ciutadania, els sectors socials i econòmics, les entitats i també les institucions hem hagut d'afrontar situacions per les quals no estem preparats.

» Als ajuntaments, en ser la primera porta d'accés de la ciutadania i, alhora, l'administració més propera per a conèixer i donar resposta a les necessitats de les nostres veïnes i veïns, se'ns ha posat a prova una vegada més en situacions d'emergència i, aquesta vegada, de manera generalitzada a tot el país. Tant els electes com les treballadores i treballadors públics hem actuat amb esperit de servei en benefici de les nostres respectives comunitats locals.

» Però la crisi no ha acabat, i arriben altres situacions que ens exigeixen estar preparats per afrontar-les. Tant en la resposta inicial com ara, que ens cal aplicar mesures urgents per a la recuperació social i econòmica, la pandèmia ha posat en evidència la fragilitat dels mitjans locals, la manca d'eines per afrontar-ho i l'escassetat de recursos econòmics i financers per a poder assumir les solucions de futur amb garanties.

» La llei d'estabilitat pressupostària de l'any 2012 i la limitació que imposava en la regla de despesa i la LRSAL del 2013, van ser la resposta legislativa de l'Estat espanyol a les mesures d'austeritat imposades a nivell Europeu per l'anterior crisi econòmica. Al cap dels anys, s'ha evidenciat que qui millor ha complert aquelles mesures han estat els ens locals. El compliment dels objectius de dèficit, la limitació de l'endeutament, l'aplicació de mesures econòmiques i financeres, s'han aplicat a les hisendes locals. Però aquest compliment modèlic, no serveix per a donar resposta a l'actual crisi. I menys si no podem disposar ni tan sols dels propis recursos que els ajuntaments hem acumulat gràcies a la bona gestió i en compliment de la normativa abans citada.

» Per tal que els ens locals puguem afrontar amb garanties nous rebrots de la pròpia crisi sanitària però, a la vegada, també puguem aplicar les imprescindibles mesures efectives per la inclusió social i la reactivació econòmica, així com pel sobreesforç i la greu tensió que viuen les hisendes locals degut a la pandèmia, ens calen nous instruments legislatius i econòmics que ara no tenim. Eines per a fer front a la conjuntura inicial, però també estructural que enforteixin les administracions locals de cara al futur.

» La suficiència financera dels ens locals és un principi present en tots els ordenaments jurídics que garanteix els recursos necessaris per a fer front a les competències pròpies i els serveis impropis que es presten habitualment, i més en crisis com la que estem patint. Al costat d'aquest principi, hem de reivindicar també l'autonomia local. Més enllà de l'harmonització financera de totes les administracions i fixar en coresponsabilitat les limitacions que corresponen, no se'ns poden imposar més tuteles que ens limitin l'administració dels recursos dels ens locals, que no deixen de ser de la ciutadania, i que s'han d'enfocar a les necessitats urgents de la pròpia ciutadania.

» En aquest context i amb les dificultats normatives actualment vigents en l'ordenament jurídic que obliguen als Ajuntaments a l'equilibri pressupostari, el Govern de l'Estat i la FEMP van signar un acord, el passat 4 d'agost, per *“contribuir des dels municipis a desenvolupar una mobilitat sostenible, l'Agenda Urbana i polítiques de cures i suport a la cultura”* que es va plasmar normativament en el Reial Decret Llei 27/2020, de 4 d'agost, de mesures financeres, de caràcter extraordinari i urgent, aplicables a les entitats locals. Les propostes que s'incorporen en aquest acord i en el posterior Reial Decret Llei, malgrat que posen a disposició dels Ajuntaments recursos econòmics, ho fan establint unes condicions que no s'adeqüen a les reivindicades del municipalisme català. Enlloc de facilitar l'ús de romanents de tresoreria per a despeses generals per part dels ajuntaments, se n'estableix la transferència voluntària de la seva totalitat, com a préstec, a l'Administració General de l'Estat, que el retornarà en un termini de quinze anys a partir de 2022. Com a contrapartida, s'habilita un crèdit extraordinari de 5.000 milions d'euros al qual només tindran accés, en proporció a l'aportació que facin a l'Estat, els municipis que transfereixin els seus romanents, amb els riscos de liquiditat que això els podrà comportar, flexibilitzant únicament la regla de la despesa per a l'any 2020, i generant un greuge respecte als municipis que no disposen en l'actualitat de romanents.

» Coneixedors de què el Reial Decret Llei 27/2020 ha decaïgut en no superar el tràmit parlamentari, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents

ACORDS:

PRIMER.- Instar el Govern de l'Estat i els grups parlamentaris a presentar i aprovar una nova proposta que reculli les reivindicacions financeres dels ens locals en els termes d'aquesta moció, tot i garantint el crèdit extraordinari per a la recuperació econòmica i social de les entitats locals amb una dotació mínima a fons perdut de 5.000M€, i uns fons addicional per afrontar els dèficit generats en el transport públic a causa de l'aturada de la mobilitat durant l'estat d'alarma.

SEGON.- Emplaçar el Govern de l'Estat Espanyol a flexibilitzar la regla de despesa i a modificar la Llei 2/2012 d'estabilitat pressupostària, així com la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració, per així donar més marge a les administracions locals en la resposta a la present crisi.

TERCER.- Reclamar al Govern de l'Estat que permeti que les administracions locals puguin disposar del superàvit de l'any 2019 i dels romanents acumulats per a destinar-los a mesures per a la reactivació socioeconòmica de les respectives comunitats locals. A la vegada, que es garanteixi l'accés dels ens locals que no tinguin aquesta possibilitat al crèdit estatal extraordinari anunciat per a la recuperació econòmica i social de les entitats locals i evitar, d'aquesta forma, municipis de segones velocitats.

QUART.- Instar el Govern de la Generalitat a crear un fons de cooperació extraordinari incondicionat per als ens locals. Aquest fons hauria d'estar dotat amb un mínim de 150 milions d'euros l'any 2020 i la mateixa quantitat per a l'any 2021, amb l'objectiu de donar resposta, des de l'administració més propera al ciutadà, a les mesures necessàries per reactivar les economies locals i atendre les noves necessitats socials que ha generat la pandèmia.

CINQUÈ.- Apel·lar al Govern de la Generalitat per a què es quantifiquin, conjuntament amb les entitats municipalistes, les despeses a què han hagut de fer front les administracions locals, per serveis impropis derivats de la pandèmia i per les noves regulacions i

plans de desconfinament que s'han regulat durant aquests mesos. L'objectiu d'aquesta quantificació és que s'habiliti la corresponent línia de compensació econòmica a les administracions locals d'unes despeses que no els corresponen.

SISÈ.- Sol·licitar al Govern de l'Estat, al Congreso de los Diputados, al Govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya que es reguli per Llei l'obligació que qualsevol nova regulació ha d'anar acompanyada d'una avaluació d'impacte competencial i econòmic en els ens locals i, si és el cas, les mesures compensatòries.

SETÈ.- Comunicar l'aprovació d'aquesta moció al Govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya, perquè ho traslladin als grups parlamentaris, al Govern de l'Estat Espanyol, a la FEMP i al Congreso de los Diputados, per fer-ho arribar també als seus grups parlamentaris. Finalment, comunicar-ho també a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) i a la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) per a poder fer el seguiment del suport de les mesures proposades en les administracions locals del nostre país.»

2. Per demanar que s'investigui la monarquia i en defensa del dret a decidir democràticament el futur polític i institucional.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals de Tot per Terrassa, ERC-MES, i JxT, i el vot en contra dels Grups municipals del PSC i de Ciutadans, és el que es transcriu a continuació:

« El ple de l'Ajuntament de Terrassa va aprovar el febrer del 2016 retirar els símbols borbònics del saló de plens. La proposta va rebre els vots favorables d'Esquerra Republicana, Convergència, Terrassa en Comú (TeC) i la CUP, mentre que PP i C's hi van votar en contra i el PSC es va abstenir. En resposta a aquesta proposta, la Delegació del Govern espanyol va enviar un requeriment instant al govern municipal a retornar de forma immediata l'escultura del rei Felip VI al saló de plens. Un cop estudiat el requeriment, el govern municipal va decidir retornar la figura del monarca al seu pedestal.

» Això sí, es va incorporar una plaqueta a sota del bust que resa: "En data 25-2-2016, l'Ajuntament en Ple acordà per majoria, la retirada del bust del Rei d'Espanya Felip VI, el qual es retornà de nou a la Sala de Sessions el dia 30-3-2016 per imperatiu legal i en compliment del requeriment de la Delegació del Govern d'Espanya de data 3-3-2016".

» El passat 3 d'agost es coneixia la notícia que el rei emèrit, Joan Carles I, havia abandonat Espanya amb la presumpta complicitat del rei Felip VI i del Govern espanyol després de sortir a la llum greus acusacions de presumptes actuacions corruptes que investiguen la justícia suïssa i la fiscalia espanyola.

» En una democràcia sana i moderna, els seus dirigents polítics, els agents socials, els mitjans de comunicació i una ciutadania democràticament compromesa haurien de demanar responsabilitats i exigir una investigació a fons sobre els presumptes «negocis privats» del que ha estat el seu cap d'estat durant 40 anys.

Per això, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents

ACORDS

PRIMER. Reprovar el Govern de l'Estat per la seva col·laboració necessària en la sortida del rei emèrit i sol·licitar la seva compareixença al Congrés de Diputats per donar explicacions sobre la seva actuació.

SEGON. Instar al Govern de l'Estat i el Congrés de Diputats a implementar les reformes necessàries per poder:

- investigar la presumpta corrupció de la monarquia, incloent l'atribució de les responsabilitats corresponents a les institucions, empreses i persones que s'hagin vist beneficiades o hagin sigut part activa.

- Retirar els privilegis dels que gaudeix Joan Carles I, així com l'aforament al Tribunal Suprem.

- Derogar els delictes de calumnies i injúries contra la Corona, i anul·lar les causes i sentències per aquests delictes.

- Permetre la fiscalització dels comptes i activitats dels membres de la Casa Reial.

- Retornar els diners que presumptament la monarquia hagi obtingut de manera il·lícita.

TERCER. Traslladar a la Comissió del Nomenclàtor que estudiï la retirada dels noms de carrers que tinguin a veure amb la monarquia borbònica.

QUART. Traslladar aquest acord al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats, a l'ACM, a la FMC i a la Comissió del Nomenclàtor.»

3. Per demanar més personal al servei públic d'ocupació (SEPE) i a les oficines de la Seguretat Social.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« La pandèmia ha destruït més d'un milió de llocs de treball a l'estat espanyol, 223.700 a Catalunya, sense comptar els treballadors afectats per ERTO. La demanda de prestacions socials ha col·lapsat les oficines del Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE) i de la Seguretat Social per l'acumulació d'expedients. Una situació que comporta errors i retards en els pagaments de prestacions socials bàsiques com l'atur, els ERTO o el subsidi de treballadors de la llar. Les persones afectades veuen com els deutes s'acumulen i l'economia domèstica se'ls complica, havent de demanar préstecs o recórrer a la família o entitats caritatives.

» L'ajuntament és l'administració més propera al ciutadà, i tot i no ésser una competència municipal, cal ésser sensible i proposar-los solucions per alleugerir aquest moment tan angoixant. No cal dir que la celeritat en aquest cas és imprescindible, i que la nostra ajuda no pot allargar-se en el temps, pel què cal actuar amb urgència.

» Estem plantejant que per tal de salvar aquest mal moment que estiguin patint la gent afectada, es plantegi una línia de microcrèdits personals i familiars a interès 0% amb l'objectiu d'atendre dificultats temporals i facilitar el desenvolupament personal i familiar. La xifra que plantegem per aquests microcrèdits seria equivalent a l'import que es fixa en la prestació a percebre, amb un termini de retorn ajustat al moment que es percebi la prestació.

Per tots aquests motius, la Junta de Portaveus adopta els següents

ACORDS

Primer.- Demanar al Govern espanyol que mobilitzi tots els recursos humans i econòmics per garantir el correcte funcionament del SEPE i de la Seguretat Social.

Segon- Traslladar aquest acord al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats, al Ministeri de Treball i Economia Social i al Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, a l'ACM i a la FMC. »

4. Per demanar l'equiparació dels drets laborals dels progenitors amb fills menors en quarantena.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« Ja ha començat el nou curs escolar per 1.340.000 alumnes a tot Catalunya i uns 40.000 a Terrassa. Un retorn a les aules molt esperat, feia 6 mesos que els centres estaven tancats, però també amb moltes incerteses, tot i els esforços dels professionals de l'educació i de les administracions.

» Un curs escolar enguany marcat per la incertesa d'haver de conviure amb la pandèmia. Els experts consideren que serà inevitable el tancament d'aules com ja està passant en països del nostre entorn i els més pessimistes vaticinen un tancament de centres i fins i tot un altre confinament.

» El govern espanyol va regular la baixa laboral retribuïda pels progenitors dels alumnes positius per ser convivents directes i immediats i, per tant, subjectes a quarantena. No passa el mateix en cas que els petits donin negatiu al test però, de totes maneres, hagin de fer quarantena per haver estat en contacte amb un positiu. Els pares s'hauran de quedar a casa igualment, encara que el pla establert pel govern espanyol per a aquestes circumstàncies — anomenat "Me cuida"— preveu que la reducció de la jornada de treball, que pot arribar al 100%, vagi amb la reducció proporcional del seu salari. Una mesura discriminatòria i injusta que penalitza una altra vegada a les famílies i, especialment, a les dones que són les que majoritàriament adapten o redueixen la seva jornada laboral per tenir cura de menors.

Per tots aquests motius, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents

ACORDS

Primer.- Demanar al Govern l'espanyol l'equiparació urgent dels drets laborals dels progenitors amb fills en edat escolar en quarantena, tant per a PCR negativa com positiva.

Segon.- Traslladar el contingut d'aquest acord al Govern espanyol, als Grups parlamentaris del Congrés de Diputats, a la Generalitat de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis i a la Federació de Municipis de Catalunya.»

5. Per demanar una actuació d'urgència en defensa de les persones refugiades.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals de Tot per Terrassa, ERC-MES i JxT a tots els seus acords; el vot a favor del Grup municipal del PSC als acords primer, segon, cinquè i sisè, i l'abstenció en els acords tercer i quart; i el vot a favor del Grup de Ciutadans als acords primer, tercer, cinquè i sisè, el vot en contra de l'acord quart i l'abstenció en l'acord segon, és el que es transcriu a continuació:

« Han passat 5 anys des de la pitjor crisi de refugiats que recorda Europa des de la II Guerra Mundial. Les imatges del nen sirianès de tres anys Aylan Kurdi, ofegat en una platja de Turquia, van fer la volta al món i va sacsejar consciències, o això semblava. La Unió Europea va decidir fixar una política de quotes que va ser un autèntic fracàs per la negativa d'alguns països a acollir demandants d'asil, i el poc compromís dels altres països que políticament donaven suport al pla. Amb prou feines es van acollir el 17% dels immigrants compromesos.

» Europa segueix sense tenir una política migratòria comuna i externalitza les seves fronteres blanquejant països que vulneren els drets humans com Turquia o el Marroc.

» Cinc anys després la situació, lluny de millorar, va camí de convertir-se en una nova tragèdia humanitària. El proppassat 8 de setembre cremava el camp de refugiats de Mòria, a l'illa grega de Lesbos, on hi malvivien més de tretze mil persones, tot i que estava pensat per acollir-ne unes tres mil. La Comissió Europea finançarà el trasllat a la Grècia continental d'uns quatre-cents menors no acompanyats que hi havia al camp. Alguns països com Alemanya o França s'han compromès a acollir-los, també la Generalitat de Catalunya, però no així el govern espanyol. És una petita finestra a l'esperança que no ens pot fer oblidar que encara avui hi ha allà més de 12000 persones que malviuen al ras, sense menjar ni assistència mèdica. Les autoritats gregues han començat a construir un nou camp que volen convertir en una presó.

» La situació als camps de refugiats és ara dramàtica amb la pandèmia, com denuncien les ONG. Davant el tancament de les fronteres europees, els anys d'espera per intentar aconseguir la condició d'asil,...la violència i la desesperació s'apoderen dels refugiats. I, mentrestant, continuen els rescats al Mediterrani on les ONG es trobem amb ports tancats i negació d'auxili per part de països com Malta o Grècia.

Per tot això, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents

ACORDS

Primer.- Sol·licitar a les administracions competents la dotació dels recursos necessaris al municipi de Terrassa per tal de poder donar resposta a la demanda d'asil de persones refugiades com a ciutat d'acollida.

Segon.- Sol·licitar al Govern espanyol que agilitzi els tràmits pels demandants d'asil i que es comprometi a augmentar l'acollida de menors no acompanyats i sol·licitants d'asil.

Tercer.- Reforma urgent i integral de la Llei d'estrangeria que és una de les més regressives d'Europa.

Quart.- Tancament definitiu de tots els CIE i alliberament de totes les persones amb ordres d'expulsió.

Cinquè.- Sol·licitar a la Unió Europea una política migratòria comuna respectuosa amb els Drets Humans.

Sisè.- Traslladar el contingut d'aquest acord al Govern espanyol, als Grups parlamentaris del Congrés de Diputats, a la Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania, al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, al Comitè per a l'Acollida de les Persones Refugiades, a l'Associació Catalana de Municipis i a la Federació de Municipis de Catalunya.»

6. Per garantir l'ús de mascaretes transparents homologades a tot el personal de l'Ajuntament que tingui contacte amb el públic.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« Las personas sordas necesitan de la lectura de labios y las mascarillas opacas no solo impiden que dicha lectura pueda realizarse, sino que, además, dificulta la audición de las personas con implante coclear. Todos los ciudadanos tienen derecho a acceder a la Administración y a los organismos públicos en igualdad de condiciones por lo que es necesario eliminar todas las barreras que impidan a estos ciudadanos ejercer sus derechos. La terrible situación de pandemia que estamos viviendo en estos momentos nos obliga al uso de mascarillas, pero estas mascarillas opacas impiden que las personas sordas se puedan comunicar y resultan también una barrera para las personas con trastorno de espectro autista. Y no sólo en estos colectivos, se hace necesario mejorar la comunicación en todos los ámbitos, particularmente además con niños y personas mayores con dificultades auditivas.

» Es necesario enriquecer la comunicación no verbal en esta situación extraordinaria y devolver un poco de normalidad social al permitir que se vean nuestros gestos faciales eliminando todas las barreras posibles.

Por todo lo anterior, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta el siguiente

ACUERDO

Único. En cuanto estén homologadas, el Ajuntament de Terrassa se compromete a facilitar mascarillas transparentes a todo el personal de la corporación que tenga contacto con el público.»

7. Per donar suport al sector primari de Terrassa en el Dia Mundial del turisme.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« El Día Mundial del Turismo, que todos los años se celebra el 27 de septiembre, tiene por objeto concienciar a la comunidad internacional respecto del valor social, cultural, político y económico del turismo, así como de la contribución que el sector puede aportar al logro de los Objetivos de Desarrollo Sostenible. El año 2020 marca el 40º aniversario del primer Día Mundial del Turismo que se celebró en España; además esta celebración coincide con los 50 años desde la

aprobación de los estatutos de la Organización Mundial del Turismo (OMT), con el 75 Aniversario de las Naciones Unidas, y faltarán 10 años para el 2030 y el cumplimiento de los objetivos para el Desarrollo Sostenible, lo que la hace una fecha especial.

» La (OMT) designó 2020 como Año del Turismo y el Desarrollo Rural. Por primera vez en la historia del Día Mundial del Turismo, la celebración oficial de 2020 tendrá como anfitriones a un grupo de países y no a un solo Estado Miembro de la OMT. La cooperación transfronteriza de las naciones de MERCOSUR (Argentina, Brasil, Paraguay, Uruguay, más Chile, que tiene estatus de observador) refleja la necesidad actual de solidaridad internacional y cooperación. Es un hecho especialmente cierto para el turismo, donde trabajamos juntos por un objetivo común.

» Habida cuenta de los efectos de la pandemia de la COVID-19 sobre el sector turístico mundial, nunca el turismo y el desarrollo rural han revestido tanta importancia como ahora. El turismo en zonas rurales ofrece importantes oportunidades de recuperación, por lo que es fundamental apoyar las actividades rurales que padecen también de duras repercusiones económicas.

» Terrassa es una ciudad fundamentalmente industrial y de servicios, pero también dispone de espacios protegidos donde se fomentan actividades que tienen que ver con el mundo rural en un territorio verde con más de cuarenta kilómetros cuadrados. Espacios con un atractivo único como el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i de la Serra de l'Obac y bosques y campos de cultivo en la Anella Verda, cuya actividad también genera empleo y que repercute directa o indirectamente en el comercio y la restauración de la ciudad. En esos espacios se busca la sensibilización con la naturaleza en la práctica de actividades, el conocimiento del patrimonio natural y del patrimonio rural ejemplarizado en la recuperación del sector primario en las Masías.

Por todo lo anterior, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta los siguientes

ACUERDOS

Primero. Hacer público el compromiso del Ajuntament de Terrassa por un turismo seguro desde el punto de vista sanitario, y con la recuperación del sector primario en la Anella Verda, publicitándolo en las guías y promociones turísticas de la ciudad conjuntamente con el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i de l'Obac y los parques urbanos.

Segundo. Impulsar y mejorar en el ámbito de las redes sociales la Anella Verda, el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i de l'Obac y los parques urbanos dando a conocer las oportunidades saludables de su uso y disfrute por la ciudadanía.

Tercero. Seguir promocionando en la ciudad el consumo de cercanía con el objetivo de impulsar las actividades del sector primario en nuestros mercados y establecimientos de alimentación.»

8. Per lluitar contra el tràfic de persones.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« Des 2014, el 30 de juliol de cada any, es commemora el "Dia Mundial contra el Tràfic de Persones", per iniciativa de l'Organització de les Nacions Unides (ONU) adoptada mitjançant la Resolució A/RES/68/192 de l'Assemblea General. La Resolució reafirma les accions implementades per l'ONU i proposa un seguit de mesures per reforçar la lluita contra aquesta xacra i es vincula directament amb el compliment de l'Objectiu 5 de l'Agenda 2030 aprovada l'any 2015, per aconseguir l'equitat de gènere; el qual conté entre les seves metes, l'eliminació de totes les formes de violència contra dones i les nenes, incloses el tràfic i l'explotació sexual.

» També el 23 de setembre se celebra el "Dia Internacional contra l'Explotació Sexual i el Tràfic de Persones" que va ser instaurat per la Conferència Mundial de la Coalició Contra el Tràfic de Persones en coordinació amb la Conferència de Dones que va tenir lloc a Dhaka, Bangla Desh, en gener de 1999.

» El tràfic de persones és el comerç il·legal d'éssers humans amb propòsits d'esclavitud laboral, explotació sexual, mental, reproductiva, treballs forçats, mendicitat forçada, o qualsevol forma moderna d'esclavitud contra la voluntat i el benestar de l'ésser humà. És un delictes internacional de la humanitat i viola els drets humans de la persona atemptant contra la llibertat i la dignitat de les víctimes. Generalment inclou la captació i el transport il·legal de persones.

» Tots els països estan afectats per la tracta, ja sigui com a lloc d'origen, trànsit o destinació de les víctimes. L'amenaça continua recaient principalment sobre dones i nenes, que constitueixen aproximadament el 71% de les víctimes registrades.

» Pel que fa a dones adultes, el 83% són víctimes de tràfic amb fins d'explotació sexual, el 13% per a la realització de treballs forçats i el 4% per altres raons.

» Enfrontar aquesta forma de violència masclista tan greu requereix, en primer lloc, el compromís de tots els governs en la lluita contra aquesta forma d'explotació i de violència masclista tan extrema.

Per aquests motius, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa pren els següents acords:

PRIMER.- Refermar el compromís d'aquest ajuntament en la lluita contra l'explotació sexual i el tràfic de persones. Així com atendre i protegir les dones prostituïdes majoritàriament víctimes de xarxes de tràfic per a l'explotació sexual.

SEGON.- Promoure campanyes de conscienciació perquè el municipi sigui exemplar en el rebuig i la no complicitat en la mercantilització del cos de les dones i menors.

TERCER.- Instar al Govern de l'Estat a fer les gestions necessàries per tal que es persegueixi contundentment el delictes de tràfic d'éssers humans tipificat a l'art. 177 bis del Codi Penal contra aquells que l'exerceixen i donar una cobertura integral a les víctimes que s'han vist forçades a aquesta explotació mitjançant la legislació vigent en matèria de violències masclistes i la llei orgànica de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència. Tot això per tal que es garanteixin tots els drets de les persones víctimes del tràfic de persones, així com una vida digna al nostre país.

QUART.- Instar al Govern de l'Estat a que inclogui com a beneficiaries de l'Ingrés Mínim Vital les persones que han estat víctimes del tràfic de persones.

CINQUÈ.- Instar al govern de l'estat i de la Generalitat a què impulsin campanyes públiques permanents que promoguin la conscienciació per no seguir tolerant la violència contra les dones, joves, i infants ni la mercantilització dels seus cossos.

SISÈ.- Informar dels acords adoptats a les organitzacions feministes de Terrassa, al govern de l'estat i la Generalitat.»

9. Demanant l'agilització de la concessió i cobrament de l'Ingrés Mínim Vital.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals de Tot per Terrassa, ERC-MES, Ciutadans i JxT, i l'abstenció del Grup municipal del PSC, és el que es transcriu a continuació:

« El passat 29 de maig de 2020, el Consell de Ministres aprova per via extraordinària l'Ingrés Mínim Vital, una prestació per a persones en situació de vulnerabilitat. A Catalunya, aquesta prestació pot conviure perfectament amb d'altres ajuts que es poden rebre en el sí familiar, com és el cas de la renda garantida de ciutadania. Es calcula que les situacions de pobresa s'agreuïen exponencialment degut a la crisi de la COVID-19. El principal factor és la pèrdua de molts llocs de treball.

» Aquesta ajuda, àmpliament esperada per molts sectors, especialment associatius i del tercer sector, està acompanyada de polèmica en els seus primers mesos d'implementació. A la situació endèmica que està havent per la pèrdua de molts llocs de treball, cal afegir-hi la tardança amb la que estan arribant els ajuts promesos i compromesos. Moltes famílies, amb ajudes compromeses tot i que encara no percebudes, estan vivint situacions d'extrema pobresa per la falta d'agilització administrativa.

» L'alta complexitat dels tràmits burocràtics, especialment per cert perfil de demandants d'aquests ajuts, amb dificultats per a l'accés a eines informàtiques, té com a efecte directe l'emergència de nuclis familiars que no disposen de mitjans per a alimentar-se o garantir els drets més bàsics.

» Amb data del 7 d'agost, segons dades del propi Ministerio de Inclusión, Seguridad Social y Migraciones, de les 510.000 demandes de l'Ingrés Mínim Vital (IMV) a tot l'Estat, únicament se n'havia tramitat el 0,57%. I al 20 d'agost, només el 19% de les sol·licituds s'havien analitzat.

» La tramitació d'aquesta nova prestació implica dos elements que alenteixen la seva tramitació administrativa:

1. Incorporació de nous mecanismes administratius per a la seva tramitació que s'incorporen com a instruments de treball a les oficines de la Seguretat Social amb molta rapidesa i, alhora, poc testeig i formació del seu ús.
2. Les plantilles actuals són incapaces d'atendre l'elevat nombre de sol·licituds que estan arribant, tal i com indiquen els sindicats.

» A Terrassa, hi ha un càlcul estimat de 3.268 llars amb perfil per a ser beneficiàries d'aquesta prestació. Aquest nombre d'habitatges tindria un impacte de 10.000 persones,

aproximadament, i 3.700 menors d'edat. No obstant, però, hi ha dificultats per part de l'administració local per adquirir dades relatives a la població final sol·licitant, expedients aprovats o denegats i sol·licituds començades a cobrar.

Per tota aquesta exposició de motius, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa pren els següents ACORDS:

Primer.- Instar al Ministerio de Inclusión, Seguridad Social y Migraciones a traspasar al Departament d'Afers Socials i Família la gestió i els recursos econòmics corresponents a l'Ingrés Mínim Vital amb l'objectiu d'agilitzar la seva tramitació a través d'una finestra única per demanar l'IMV i la Renta Garantida de Ciutadania.

Segon.- Traslladar aquests acords al Ministerio de Inclusión, Seguridad Social y Migraciones i al Departament d'Afers Socials i Família.»

10. Instar l'ATM a no exigir la condició de “personal i intransferible” als títols T-Usual i T-Jove caducats durant el període de vigència de l'estat d'alarma.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals de Tot per Terrassa, ERC-MES i Ciutadans, el vot en contra del Grup de JxT, i l'abstenció del Grup municipal del PSC, és el que es transcriu a continuació:

« A causa del confinament i l'Estat d'Alarma, moltes persones usuàries del transport públic de l'àrea de Barcelona han estat confinades a casa durant setmanes des del 14 de març i no han utilitzat els títols de transport que havien adquirit prèviament amb intenció de desplaçar-se durant el seu dia a dia, molts usuaris residents a Terrassa s'han vist afectats.

» En el cas dels títols que es regeixen per una limitació temporal d'ús, como ara la T-usual o la T-jove, això ha suposat que molts d'aquests títols hagin caducat sense haver pogut gaudir del servei de transport o que hagin perdut bona part del seu període de validesa. Per això, el Consorci de l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) va publicar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8165-30.06.2020 anunci de compensacions de títols integrats caducats durant el període de vigència de l'estat d'alarma a conseqüència de la crisi sanitària de la COVID-19, establert pel Reial Decret 463/2020, de 14 de març i les pròrrogues successives.

» Els títols caducats i validats per primera vegada abans del 14 de març de 2020 objecte de compensació seran els següents:

1. Títols mensuals (T-usual (inclosa la gamma T-usual FM/FN general i especial), T-grup i T-familiar).
2. Títols trimestrals (T-jove (inclosa la gamma T-jove FM/FN general i especial), T-trimestre (adquirida l'any 2019) i T-70/90 FM/FN).

» La forma de compensació s'efectuarà de forma automàtica a les màquines validadores dels operadors integrats a partir del dia 1 de juliol de 2020. En el moment en què una persona passi el seu títol per la validadora es començarà a comptar la nova data de validesa, incorporant els dies perduts. El sistema de validació imprimirà en el títol una nova data de caducitat, de manera que recuperarà tots aquells dies que no es va poder utilitzar des del 14 de març de 2020.

» En cap cas es contempla la possibilitat de devolucions monetàries, per la qual cosa moltes persones que han canviat la seva situació laboral o que ja no han d'anar a treballar presencialment, o estudiants que ja no tenen que desplaçar-se per continuar estudis no poden reclamar la devolució dels diners.

» Al mes de juliol es va aprovar un acord de portaveus de l'Ajuntament de Terrassa on s'instava al Consorci de l'ATM a incorporar la possibilitat de retornar els diners dels viatges no utilitzats dels títols de transport objectes de l'anunci de compensacions per la COVID-19, a les persones que han canviat la seva situació laboral o que ja no han d'anar a treballar presencialment, o estudiants que ja no tenen que desplaçar-se per continuar estudis. En resposta a aquesta demanda, el Director General de l'ATM, el senyor Pere Torres Grau, senyalava en un escrit del 20 d'agost: "Malauradament no és possible personalitzar solucions per 600.000 casos de títols afectats per l'estat d'alarma i únicament s'ha establert la mesura de restituir el dret a viatjar allargant el període de caducitat o compensant amb títols pels dies no gaudits per les circumstàncies de l'emergència sanitària i es disposarà de tot l'any 2020, fins el 31 de desembre per fer ús del procediment de compensació (podent-se fer servir l'any 2021 si quedessin dies per consumir un cop activada la compensació abans del 31 de desembre de 2020)."

» Atenent la resposta del senyor Torres, comprenent el raonament exposat, insistim en la necessitat de ser imaginatius a l'hora de proposar respostes a demandes ciutadanes que considerem adients.

Per tots aquests motius, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents

ACORDS

PRIMER. Instar al Consorci de l'ATM a no exigir la condició de "personal i intransferible" als títols de la T-usual i T-jove caducats durant el període de vigència de l'estat d'alarma a conseqüència de la crisi sanitària de la COVID-19 fins 31 de desembre de 2020.

SEGON. Comunicar aquest acord al Consorci de l'ATM, al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, a l'Àrea Metropolitana de Barcelona i l'Associació de Municipis per la Mobilitat i el Transport Urbà (AMTU).»

11. En contra de les ocupacions delictives d'habitatges.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals de Tot per Terrassa, PSC i Ciutadans, i els vots en contra dels Grups municipals d'ERC-MES i de JxT, és el que es transcriu a continuació:

« El dret a l'habitatge ocupa un lloc central entre les preocupacions ciutadanes. Les conseqüències de la crisi econòmica, que va deixar moltes famílies sense habitatge i sense recursos per obtenir-ne, encara no s'han superat; és més, es poden veure agreujades per l'esclat de la pandèmia.

» Ara més que mai, totes les administracions hem de destinar recursos i treballar coordinades per afrontar les necessitats habitacionals de tantes famílies en situació de vulnerabilitat.

Només amb més recursos, una acció coordinada i la implicació del sector privat, podrem trobar la solució al problema de l'habitatge.

» I quan parlem del sector privat, no podem deixar de referir-nos als grans tenidors, perquè l'habitatge ha de complir la seva funció social i no pot ser objecte d'especulació. Per tant, cal que més enllà de l'actuació i dels recursos públics, l'àmbit privat, i en especial els grans tenidors, assumeixin la seva responsabilitat social i posin al mercat el seu parc d'habitatges.

» No és tolerable que hi hagi habitatges buits, de la mateixa manera que no és tolerable que s'ocupin habitatges il·legalment.

» L'ocupació delictiva d'habitatges és un fenomen divers, que a Catalunya té una gran incidència i que afecta en molts casos la convivència als barris de Terrassa. Un fenomen que des dels ajuntaments ens correspon encarar, en moltes ocasions mancats de les eines necessàries, sense les quals es pot fracassar a l'hora de poder oferir habitatges per a col·lectius vulnerables i d'assolir seguretat i eficàcia policial i judicial per lluitar contra les ocupacions delictives.

» Els Ajuntaments no ens podem trobar sols gestionant situacions molt complexes que, a més, poden derivar en conflictes veïnals. De la seva banda, el Govern de la Generalitat no pot mirar cap a una altra banda i fer res.

» Per aquests motius volem posar de relleu que, ara més que mai, cal:

1) lluitar per eradicar la conflictivitat social i convivencial que comporten les ocupacions d'immobles vinculades a organitzacions delictives i màfies que se'n lucren.

2) lluitar contra l'existència d'habitatges buits de grans tenidors. Sense habitatges buits no hi hauria habitatges ocupats.

3) impulsar polítiques d'habitatge eficaces i incrementar exponencialment els recursos que s'hi destinen, amb la implicació del sector privat.

4) reforçar la coordinació de les administracions: els ajuntaments necessitem que el Govern de la Generalitat actuï i que ho faci en coordinació amb els ens locals.

5) establir un criteri uniforme de les Fiscalties generals de les diferents CCAA sobre l'ocupació il·legal, que doti les forces de seguretat d'un marc d'actuació clar, especialment en els supòsits on no s'acredita títol de propietat ni hi ha risc habitacional.

6) abordar de manera diferent les diverses tipologies d'ocupació: cal habilitar els recursos residencials necessaris per a aquelles persones que es veuen abocades a ocupar al no tenir alternativa. Cal lluitar de manera efectiva contra les màfies que s'aprofiten i fan negoci de la necessitat de les famílies, i també contra individus i màfies que ocupen per delinquir des dels immobles ocupats.

7) celebrar que la Fiscalia General de l'Estat hagi donat instruccions clares i precises, *per les quals unifica criteris per a l'adopció de mesures cautelars en els delictes d'usurpació de béns immobles i violació de la llar (nº 1/2020 del 15 de setembre)* a les

Fiscalies Superiors de les Comunitats Autònomes per tal que unifiquin criteris sobre les ocupacions delictives

Per tot això, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents

ACORDS

Primer.- Que el Govern de la Generalitat actuï davant de l'increment evident de casos d'ocupacions a Catalunya i contra els problemes de convivència que aquesta realitat genera. Que ho faci elaborant un Pla Interdepartamental contra l'ocupació des de l'àmbit social, de seguretat i de justícia. En l'àmbit de la seguretat s'imposa la coordinació efectiva dels diversos cossos policials, a través de la Junta local de Seguretat. Només amb la coordinació es podrà lluitar amb eficàcia contra les màfies organitzades que afavoreixen les ocupacions il·legals.

Segon.- Modificar el Decret Llei 17/2019 de mesures urgents per a l'accés a l'habitatge, per dotar de més competències als governs municipals per actuar de manera eficaç contra la delinqüència i les ocupacions il·legals. Manca un lideratge del Govern de la Generalitat, que deixa tot el pes de les situacions que generen les ocupacions de caire delictiu (problemes de convivència veïnal, precarietat habitacional, necessitat de gestió social...) als ajuntaments. Per això cal impulsar convenis amb els municipis, amb delegació de tasques i recursos de proximitat per afrontar les ocupacions amb celeritat i diligència.

Tercer.- Que en aquells partits judicials en què la problemàtica sobre les ocupacions i delictes vinculats suposi una sobrecàrrega del sistema, es creï la figura del Fiscal especialitzat (que pot dependre del de delinqüència organitzada o econòmica, ateses les vinculacions amb els grups criminals, la tracta, la immigració il·legal, el blanqueig, etcètera).

Quart.- Que tant el Consell General del Poder Judicial com el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i les audiències corresponents estableixin uns criteris interpretatius clars, mentre no es produeix una modificació legislativa sobre la matèria, per tal de garantir la seguretat jurídica en la lluita contra les ocupacions i els delictes vinculats.

Cinquè.- Traslladar el present acord al Govern d'Espanya, al Govern de la Generalitat, als grups parlamentaris del Congrés i del Senat, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, i a les entitats municipalistes catalanes i estatal, i a les associacions de veïns de Terrassa.»

12. Per a l'adhesió al Pacte de Teguisse en contra del maltractament animal.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals de Tot per Terrassa, PSC, ERC-MES i JxT, i el vot favorable del Grup de Ciutadans a tots els acords excepte el quart, que vota en contra, és el que es transcriu a continuació:

« El Pacte de Teguisse va néixer com un acte col·lectiu i ciutadà liderat per un grup d'organitzacions de protecció animal, commogudes pel brutal acte de maltractament que va acabar amb la vida de Timple, un gos abandonat a Lanzarote i la mort agònica del qual va ser gravada en vídeo.

» El 14 d'agost de 2020 va celebrar-se una assemblea virtual amb el suport d'entitats de tots els àmbits, a la qual va seguir una manifestació virtual el 17 d'agost, convocada per la

Fundació Franz Weber i amb la participació de més de 120.000 persones. Com a resultat de l'assemblea va néixer, a la vila de Teguisse, l'esmentat pacte reclamant que l'articulació de les competències, la millora dels codis i la aprovació de les lleis i ordenances, generin un marc normatiu eficaç per a prevenir i donar resposta als actes de maltractament, crueltat i violència cap als animals. Més informació disponible a l'enllaç: <https://www.niunmaltratomas.org/>

» Considerant que s'ha de reformar la normativitat per al foment de la convivència responsable amb els animals i l'educació en l'empatia i la cultura de pau i el càstig sever quan l'estratègia de prevenció no hagi estat efectiva.

» Considerant que s'ha de promoure la formació de les i els empleats públics per conèixer la normativitat i prevenir el maltractament animal.

» Considerant que estem presenciant una creixent sensibilització de la societat sobre la necessitat de protegir els animals, els quals han de ser defensats pel conjunt de la societat i especialment per les institucions públiques.

Per tots aquests motius, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents

ACORDS

PRIMER. Reforçar el compromís de l'Ajuntament de Terrassa amb la protecció dels animals.

SEGON. Adherir-se al Pacte de Teguisse per contribuir a la realització i impuls de les mesures de prevenció i reacció que donin resposta contundent i eficaç a la comissió de conductes infractores i delictives de maltractament animal d'acord amb la gravetat dels fets.

TERCER. Notificar aquest acord a la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació Catalana de Municipis, a la Conselleria de Territori i Sostenibilitat, al Congrés dels Diputats, a la Fundació Franz Weber, a les organitzacions locals de protecció animal i a qui es consideri adient.

QUART. Posar en valor la tasca que ve realitzant des de fa anys el Parlament de Catalunya en la defensa del benestar animal com la Llei de protecció dels animals aprovada el 2015 i el seu desplegament normatiu.»

13. Pel suport i per la elaboració d'un pla d'ajudes als establiments d'oci nocturn: discoteques, sales de ball i bars de copes.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« L'estat d'alarma decretat el passat 14 de març de 2020 va paraitzar, d'un dia per l'altre, tot el país i gran part de la seva activitat econòmica. La situació de greu pandèmia i evolució ascendent dels contagis obliguen a la implementació de mesures de restricció de contactes i de prevenció per a la salut. En aquest sentit, es restringeixen totes aquelles activitats que impliquen contacte amb persones fora dels nuclis de convivència.

» El passat 21 de juny, amb el fi de l'estat d'alarma i l'inici de la nova normalitat, hi ha la represa de moltes activitats econòmiques i empresarials que havien estat aturades. El nou escenari implica que s'hagi d'implementar mesures de prevenció i higiene, i obliga a empresaris i propietaris a reinventar els seus negocis per tal de poder reactivar la seva activitat.

» Tanmateix, el 25 de juliol la Generalitat de Catalunya es veu obligada a suspendre l'oci nocturn per frenar la transmissió de la COVID-19. Molts establiments d'aquest sector ja no havien obert per les dificultats i cost que suposava l'escenari de la 'nova normalitat'. També és cert que, en aquesta tipologia d'establiments, el control de les distàncies, una de les principals mesures de prevenció, és de difícil acompliment.

» S'afegeix a mitjans d'agost una ordre del Ministeri de Sanitat del Govern de l'Estat que coordina totes les comunitats autònomes per mantenir el tancament de l'oci nocturn.

» La situació de crisi sanitària ha fet que al voltant d'un 70% de les empreses d'oci nocturn a tot Espanya hagin estat abocades a la fallida, al no poder obrir els seus locals des del passat mes de març, i que les que sí que han pogut obrir ho hagin fet en unes condicions molt dolentes i amb limitacions en l'aforament, amb el consegüent descens en els seus ingressos.

» Aquest tipus d'oci suposa una part molt important de l'economia nacional representant el 1,8% del PIB, amb un total de 25.000 empreses que generen prop de 300.000 llocs de treball que viuen d'aquest sector, estratègic per al turisme de país, i que es pretén tancar sense donar explicacions als empresaris, sense planificar el seu futur i sense haver acordat absolutament res amb les administracions, posant en risc el patrimoni, les empreses, els treballadors i les seves famílies.

» En l'actualitat, i tal com s'estan desenvolupant els fets, veiem que les mesures preses pel que fa a les empreses d'oci nocturn són clarament insuficients per pal·liar la situació, i de moment des del Govern Central no s'han previst cap tipus de mesures de suport que facilitin la sortida de la crisi dels empresaris de sector.

» És per això que considerem que s'han d'aplicar noves solucions que de forma extraordinària permetin a aquest tipus de locals vies alternatives per a la reactivació del seu negoci, com és el cas de la concessió de llicències de bar i / o cafeteria. Amb aquesta mesura temporal els locals d'oci nocturn podrien obrir els seus locals complint amb la normativa dictada per a bars i restaurants i, al menys pal·liar en bona mesura les pèrdues generades pel tancament total.

» A la ciutat de Terrassa hi ha desenes de negocis amb llicència d'activitats en l'oci nocturn. Casi en la seva globalitat no han pogut obrir les portes i restablir la seva activitat des de mitjans de març que es va decretar l'estat d'alarma. Aquesta situació, a Terrassa com a la resta del país, està suposant greus danys i perjudicis econòmics per la sector. Una situació difícilment recuperable si no hi ha una política econòmica de reparació potent. Es calcula que, a l'estat espanyol, prop d'un 70% del sector no podrà tornar a obrir el negoci.

» La política municipal en la gestió de la pandèmia ha establert mesures per a pal·liar la gravetat de la situació, essencialment en aspectes pels quals es compta amb competència: fiscalitat. En aquest sentit, des del municipi de Terrassa s'incorpora en el Pla de Xoc un seguit de mesures de competència municipal per a donar el màxim suport a aquest col·lectiu empresarial:

- S'ha fet un ajornament dels impostos i les taxes.
- Es perllonga els períodes de pagament dels impostos i taxes municipals.
- S'activen bonificacions en el pagament de la taxa de residus.
- Es fan exempcions de la taxa per l'expedició de llicència d'ocupació de via pública.
- Es bonifica una part del tram a la factura d'aigua.
- S'ofereix suport en la modificació de l'activitat del negoci.
- S'ofereix equips de protecció individual (EPIs).

» La greu situació que està vivint el sector de l'oci nocturn interpel·la a totes les administracions. Un sector que ofereix i sosté un alt índex d'ocupació, que sosté negocis i sosté famílies que està a punt de desaparèixer a les ciutats si no s'activa una planificació de suports.

» Tanmateix, cal tenir en compte que el sector de l'oci nocturn està estretament vinculat al sector de la hoteleria i la restauració, així com al turisme i al sector serveis d'una ciutat. De no contenir l'oci nocturn a la ciutat, aquests altres sectors fàcilment se'n ressentiran per la cerca d'aquests establiments a ciutats amb, tradicionalment, major oferta.

Per tots aquests motius, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents

ACORDS

PRIMER. Instar al govern de l'Estat, concretament al Ministerio de Industria, comercio y Turismo a l'elaboració d'un pla per recolzar el Sector de la Hoteleria, Oci nocturn Restauració i locals musicals que, entre d'altres mesures, contempli l'emplaçament de tributs i de la seguretat social i moratòria sobre els préstecs personals, la recuperació de la prestació extraordinària per cessament d'activitat pels autònoms que hagin de tancar i ampliar les ajudes dels ERTOS fins recuperar la situació prèvia al impacte de la crisi del COVID-19.

SEGON. Instar al govern de la Generalitat i al govern de l'Estat a dissenyar un pla d'ajudes i de reobertura dels establiments del sector amb les mesures i condicions de prevenció, seguretat i higiene escaients. Es fa especial èmfasi amb què aquest pla pugui estar enllestit i garanteixi l'obertura d'aquests negocis, reinventats i amb els criteris necessaris i sense contraure riscos de contagi.

TERCER. Traslladar aquests acords i compromisos de la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa al Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya, al Ministeri de Trabajo y Economía Social, al Ministerio de Industria, Comercio y Turismo, a la Federació Catalana de Locals d'Oci Nocturn (FECALON) i a la Federació Catalana d'Associacions de Restauració i Musicals (Fecasarm).»

14. De rebuig a la judicialització de la política.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals de Tot per Terrassa, ERC-MES i JxT, i el vot en contra dels Grups municipals del PSC i de Ciutadans, és el que es transcriu a continuació:

« El Tribunal Suprem espanyol ha ratificat la inhabilitació dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya del Molt Honorable President Quim Torra per desobediència per

haver mantingut la pancarta en defensa dels presos polítics i a favor de la llibertat d'expressió al Palau de la Generalitat en període electoral. Uns fets que no haurien de ser constitutius de cap delictes, que haurien d'estar emparats per la llibertat d'expressió i la inviolabilitat parlamentària.

» Serà el primer President inhabilitat en exercici i el tercer represaliat per la justícia espanyola després de la inhabilitació del President Artur Mas –amb la posterior persecució del Tribunal de Comptes– i del President a l'exili de Carles Puigdemont, també investigat al mateix tribunal.

» Reivindiquem la voluntat sobirana de la ciutadania de Catalunya, expressada a través de les urnes. Només el Parlament de Catalunya té legitimitat per atorgar o retirar la confiança al President i el Govern de la Generalitat.

Per tots aquests motius, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents

ACORDS

Primer.- Considerar la sentència desproporcionada i un atac als drets civils fonamentals.

Segon.- Denunciar la judicialització de la política i reclamar solucions polítiques a problemes polítics. Una solució que ha de passar per la fi de la repressió.

Tercer.- Traslladar aquests acords al President de la Generalitat, al Parlament de Catalunya, a l'ACM i a la Federació de Municipis de Catalunya.»

15. Per protegir a empreses i treballadors/es sense distinció de la seva activitat durant el temps necessari.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« La Federació Intercomarcal d'Hosteleria, Restauració i Turisme (FIHRT) denuncia amb data del 27 de setembre de 2020 que el Govern de l'Estat exclou al sector de la restauració i del comerç d'acollir-se a la pròrroga d'ERTEs a partir de l'1 d'octubre.

» La situació de crisi que el nostre país està vivint està tenint efectes devastadors en els índex d'ocupació. L'estat d'alarma, els confinaments, les mesures de protecció imposades en diferents sectors, la limitació d'aforaments i els rebrots que hi ha, dibuixen un panorama de pèrdua de lloc de treball i de tancament de negocis a un ritme vertiginós.

» El Govern de l'Estat anuncia a mitjans de setembre que prorrogarà els ERTE més enllà del mes de setembre. No obstant, però, a aquesta pròrroga no es preveu que s'hi puguin acollir tots els sectors; únicament és una proposta pensada per al sector del turisme. Els professionals del sector de la hostaleria en quedarien fora a partir de l'1 d'octubre.

» Des del Govern es proposa només la pròrroga dels ERTE de força major més enllà del setembre per a uns sectors: serveis d'allotjament, agències de viatge i espectacles.

» Amb aquesta proposta, els sectors del comerç i la restauració en queden fora; 523.000 persones, aproximadament, que avui estan en ERTE de força major. Un 78% de les afectades i afectats.

» La valoració d'incloure un sector o un altre en les pròrrogues és fa a través del CNAE (el codi d'activitat empresarial).

» Es calcula que, amb aquesta exclusió del sector de la restauració i del comerç dels ERTES, desapareguin un 40%, aproximadament, de les empreses del sector i afecti a prop de 300.000 treballadores i treballadors.

» Davant d'aquesta situació de desequilibri i desigualtat en la decisió de prorrogar els ERTE únicament a uns sectors i no a altres situacions conjunturals a la situació que estem vivint, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents

ACORDS:

PRIMER.- Que el Govern de l'Estat aturi l'exclusió d'alguns sectors de la pròrroga dels ERTE i tingui en compte els efectes socioeconòmics devastadors que pot causar aquesta decisió.

SEGON.- Que es tingui en compte diferents variables i situacions conjunturals personals en la pròrroga dels ERTE, més enllà del CNAE que els defineix com a establiments membres d'un sector o un altre.

TERCER.- Que es traslladi aquests acords de la Junta de Portaveus al Ministerio de Inclusión, Seguridad Social y Migraciones, al Ministerio de Trabajo y Economía Social, al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya, a la Diputació de Barcelona, al Consell Comarcal del Vallès Occidental, a la resta de consells comarcals de les 4 províncies (Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida) i a la Federació Intercomarcal d'Hosteleria, Restauració i Turisme.»

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 12) Presentada pels Grups municipals de JxT i ERC-MES, per demanar que s'investigui la monarquia i en defensa del dret a decidir democràticament el futur polític i institucional.

Per part de la Presidència s'informa que els Grups municipals ponents de la Proposta de Resolució han anunciat la seva retirada, en la mesura que ha estat reformulada com a Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per la majoria absoluta dels membres del plenari i de la qual se n'ha donat lectura en la present reunió, a l'apartat corresponent.

Epígraf 13) Presentada pels Grups municipals de JxT, TxT i ERC-MES, per demanar més personal al servei públic d'ocupació (SEPE) i a les oficines de la Seguretat Social.

Per part de la Presidència s'informa que el Grups municipals ponents de la Proposta de Resolució han anunciat la seva retirada, en la mesura que ha estat reformulada com a Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat de membres del plenari i de la qual se n'ha donat lectura en la present reunió, a l'apartat corresponent.

Epígraf 14) Presentada pel Grup municipal de JxT, ERC-MES i TxT per demanar l'equiparació urgent dels drets laborals dels progenitors amb fills menors en quarantena.

Per part de la Presidència s'informa que el Grups municipals ponents de la Proposta de Resolució han anunciat la seva retirada, en la mesura que ha estat reformulada com a Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat de membres del plenari i de la qual se n'ha donat lectura en la present reunió, a l'apartat corresponent.

Epígraf 15) Presentada pel Grup municipal de JxT, per demanar una actuació d'urgència en defensa de les persones refugiades.

Per part de la Presidència s'informa que el Grup municipal ponent de la Proposta de Resolució ha anunciat la seva retirada, en la mesura que ha estat reformulada com a Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per la majoria absoluta dels membres del plenari i de la qual se n'ha donat lectura en la present reunió, a l'apartat corresponent.

Epígraf 16) Presentada pel Grup municipal de Ciutadans: "Zero okupacions + habitatge públic de lloguer".

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Ciutadans, és el que a continuació es transcriu:

« El Ple d'aquest ajuntament, durant el mandat anterior, va tractar in extenso la situació de l'habitatge a Terrassa. Ho va fer en diferents plens municipals i des del principi.

» El mes octubre de 2015 es va portar a Ple per aprovació una proposta de resolució en què es contemplaven les condicions per a la regularització de les persones que ocupaven habitatges sense títol habilitant. El contingut dels acords era el següent:

PRIMER.-

Prendre el compromís general de realitzar tots aquells tràmits i gestions oportunes, i aplicar tots els instruments legals dels que disposem en cada moment fins les seves últimes conseqüències, per exigir a les entitats financeres i als grans tenidors de vivendes en general, el lliurament dels habitatges buits a la ciutat.

SEGON.-

Prendre el compromís amb totes aquelles persones o famílies que salvant circumstàncies especials que puguin ser considerades per serveis socials, compleixin els següents requisits:

- *Estar empadronats a la ciutat el temps que estableix l'annex del reglament de la mesa d'adjudicació.*
- *Que l'edifici ocupat sigui propietat d'un gran tenidor.*
- *Que provenguin d'un procés de pèrdua de vivenda, per dificultats en el pagament.*
- *Que durant el temps d'ocupació hagin tingut una bona convivència amb l'entorn.*

Els compromisos son els següents:

- a) *Col·laborar amb la negociació entre els afectats (ocupants, propietaris i empreses subministradores) en la recerca de fórmules per l'accés als subministres.*
- b) *Aplicar amb la màxima celeritat possible, tots els instruments legals tant judicials com extrajudicials existents, reunint-se tantes vegades com calgui amb el propietari de la vivenda o*

l'edifici, per tal de gestionar per totes aquelles persones o famílies que així ho requereixin, un lloguer assequible per la unitat familiar sobre la mateixa vivenda.

c) Crear un registre de famílies del Servei de Polítiques d'Habitatge per tal de què s'hi puguin registrar totes aquelles famílies que es troben en aquest supòsit i que així ho sol·licitin expressament, per tal de poder fer un seguiment de la seva situació.»

El mes de novembre de 2016, el GM de Ciutadans portà a Ple una altra proposta adreçada, per primera vegada en el Ple, a entomar el problema de les okupacions incíviques i especulatives. El contingut dels acords fou:

Segon.-Incrementar el número de mediadors municipals dedicats a mediar entre els veïns on es troben els pisos buits o ocupats per persones que objectivament fan malbé la convivència.

Tercer.- Els Mossos d'Esquadra i la Policia Municipal posaran en comú aquells casos de que tinguin constància i treballaran en col·laboració en la investigació, intervenció i valoració per evitar delictes de venda de claus d'habitatges i informaran, exhaustivament, al Consell Municipal de Seguretat Ciutadana de l'Ajuntament de Terrassa.

Quart.- Instar l'aplicació de la Llei 18/2007 en aquells casos en què en es constati manifesta inacció per part dels grans tenidors d'habitatges pel que fa al manteniment i cura dels immobles de la seva propietat o es constati manca de diligència a l'hora de denunciar-ne ocupacions.

Cinquè.- Establir les modificacions legislatives necessàries per tal que en cas d'expropiació temporal d'immobles els grans tenidors es facin càrrec de les despeses derivades del condicionament i manteniment d'aquells immobles provisionalment en possessió de l'Ajuntament.

» Totes dues propostes van ser aprovades, per bé que en circumstàncies ben diferents.

» Resulta difícil donar una xifra precisa del número d'habitatges okupats i de les persones que hi viuen: hi ha persones empadronades sense títol habilitant i hi ha okupes que no estan empadronats.

» D'acord amb el Pla Local d'Habitatge, que recull dades del padró municipal, a principis de 2017, a Terrassa, hi havia prop de 1.400 habitatges ocupats per una totalitat de 3 459 persones empadronades sense títol habilitant. Respecte a l'any precedent, hi va haver un increment de 195 habitatges ocupats i un increment de 451 persones. Aquesta xifra de 2017 forma part d'una sèrie que no havia deixat de créixer des d'anys precedents i que de ben segur que ha seguit incrementant-se en una proporció similar des de llavors i fins l'inici de la pandèmia.

» A les dades del padró cal afegir les dades de l'Agència d'Habitatges de Catalunya mitjançant el *Registre d'habitatges buits sense títol*, nodrit per les dades dels propietaris, els quals no sempre informen l'Ajuntament.

» Fent una estimació conjunta: és probable que a hores d'ara a Terrassa hi hagi al voltant de 5 000 persones ocupant de manera il·lícita al voltant de 2000 habitatges.

» Pel que fa a la titularitat dels habitatges, el repartiment és *grosso modo*: 80% grans tenidors, 20% particulars.

» Per zones, l'ocupació d'habitatges presenta una distribució significativa: Can n'Anglada, Montserrat, La Maurina, Can Palet, Can Palet II, St. Pere Nord i recentment el barri de Roc Blanc, encara que el fenomen es dissemina al llarg de tots els barris.

» Davant d'aquest increment sostingut de les okupacions des de fa més de 5 anys cal fer-se una pregunta:

» Per què les okupacions no paren de créixer si el pic de la crisi immobiliària ja ha passat?

» Potser els serveis municipals no han estat a l'alçada?

» La resposta a aquesta pregunta és negativa: els serveis municipals poden donar fe de què la feina d'intermediació que han dut a terme ha servit per evitar llançaments en molts casos, tal i com acrediten els informes que regularment elaboren.

» Les dades al respecte recollides al Pla Local d'Habitatge són clares: les intervencions d'OFIMEH-LL donen com a resultat que entre el 50% i el 60% dels expedients es tanquen sense pèrdua de l'habitatge i entre 30-45% conclouen amb pèrdua d'habitatge, però amb una alternativa d'allotjament. Precisament per això es fa difícil d'entendre que el nombre d'inscripcions sense títol habilitant al padró no hagi deixat de créixer en els darrers 5 anys. Una anàlisi exhaustiva del perfil dels ocupants pensem que posaria de relleu que el perfil-típic de l'okupa a Terrassa no és ni ha estat víctima d'un llançament.

» Potser la situació dels egarencs ha empitjorant i es veuen abocats a l'okupació?

» No sembla versemblant: una anàlisi pormenoritzada del perfil dels ocupants d'habitatges indicaria que al voltant del 40% portaven menys de tres anys vivint a Terrassa. Es més, el compliment estricte dels acords contemplats a la PR d'octubre de 2015 faria no elegibles un número considerable dels actuals okupes. Aquest és un aspecte clau del nou perfil de les okupacions a Terrassa.

» La nostra hipòtesis és que a Terrassa s'ha generat una dinàmica perversa: *okupem perquè hi ha habitatges buits i demanem, després, a l'administració que ens busqui una solució, al marge de si estem empadronats o no a la ciutat.*

» Aquesta dinàmica és altament nociva per a la ciutat per diversos motius:

- Genera inseguretats jurídiques entre ciutadania cívica
- Afavoreix postures populistes
- Degrada la confiança de la ciutadania cívica en les seves institucions
- Dóna peu a greus problemes de convivència amb risc de violència
- Pot posar en perill la seguretat de les persones (inclosos menors) en cas de connexions fraudulentament a la xarxa de subministrament.

» Vull recordar també un altre fet: empadronar-se no afegeix cap dret a una persona, però en la pràctica la fa beneficiària d'una sèrie de drets que, d'ofici, l'Ajuntament ha d'afrontar, al marge del títol habilitant de la persona. Volem dir: l'empadronament no distingeix entre posseïdors de títol habilitant o no. És acceptable, doncs, que un empadronament sense títol habilitant signifiqui

drets equivalents aquells que paguen impostos (IBI, residus...), taxes municipals i respecten les normes d'aquest Ple?

» L'administració local, la més propera al ciutadà i la que pateix en primera línia tots els conflictes socials, ha de dotar-se de medis per poder fer front a aquesta situació de manera que pugui subrogar-se accions de desnonament quan els propietaris dels immobles no actuïn i es constati una situació d'inseguretat i de trencament de la convivència.

» Que el perfil de l'okupa, avui, tingui unes característiques ben diferents a les de l'okupa de 2010 no vol dir a que a Terrassa no hi hagi un problema vinculat a l'habitatge, en concret a l'habitatge públic de lloguer.

» La borsa d'habitatge social, 606 habitatges, nodrida d'habitatges buits, propietat de particulars, ajuda a pal·liar aquest dèficit, però no en la proporció requerida.

» La mesa d'emergència comptava el 2017 amb 123 pisos, tots ells habitats per persones amb risc d'exclusió social.

» El parc de la societat municipal d'habitatge, 950 habitatges, ja ha cobert la seva capacitat.

» I l'Agència Catalana de l'Habitatge gestiona 717 habitatges a Terrassa.

» Els recursos en matèria d'habitatge social se situen, doncs, al voltant de 2 400 habitatges. I és que les dades, un altre cop, són clares: el parc d'habitatge social se situa al voltant de l'1,7% del total d'habitatges, clarament per sota de la mitja europea situada al 15%, i per tant insuficient per fer front a les necessitat socials. El corol·lari és aquest: a Terrassa hi ha manca d'habitatge públic de lloguer.

» Quants habitatges buits hi ha a Terrassa? Segons el Pla Local d'Habitatge el parc d'habitatges buits a Terrassa puja a 4 735. Tanmateix aquesta xifra està molt per sobre de les dades reals. Fet i fet quan els serveis municipals van esbrinar, un a un, la situació dels habitatges suposadament buits, el cert és que la xifra estava molt per sota.

» Per fer front a aquesta situació cal, doncs, activar polítiques públiques adreçades a la construcció d'habitatge social destinat a lloguer. Una mesura així, en el context econòmic actual, no és fàcil i a més, té una tramitació administrativa llarga, massa llarga. Viena o Amsterdam no han construït el seu parc d'habitatge públic en quatre anys.

» Val a dir en aquest sentit que la manca de diligència per part de la Generalitat a l'hora de construir habitatge públic es troba en l'arrel de la manca d'habitatge públic de lloguer a Terrassa. La Generalitat dedica menys de l'1% del seu pressupost a la construcció d'habitatge, cosa que explica el dèficit crònic d'habitatge públic que hi ha a Catalunya. Aquesta xifra està per sota de la mitja d'altres CC.AA i que se situa a l'1,15% i és tot un indicatiu de quines són i quines no són les prioritats del govern autonòmic

» Davant d'aquesta situació, l'única alternativa a curt termini és la d'arribar a acords amb els grans tenidors d'habitatge a Terrassa per tal d'articular fórmules de cessió d'habitatges a la ciutat. Això vol dir negociar més que no pas multar.

» SAREB és una entitat gestora de l'habitatge cedit per les entitats financeres a l'administració general de l'Estat a canvi del rescat bancari. No és un banc, és una empresa propietat del Ministeri d'Hisenda. La seva funció és vendre o cedir aquests habitatges per recuperar els diners lliurats als bancs per evitar la fallida de moltes entitats financeres. Insistim: no és un banc, és un tenidor que pisos que els vol col·locar al mercat, en les millors condicions possibles, per recuperar els diners de tots.

» SAREB ja ha arribat a acords amb els ajuntaments de Badalona i de Sta. Coloma de Gramanet per a la cessió temporal d'habitatges. En el cas de Sta. Coloma, SAREB percebrà una contraprestació mensual de 125€ pels habitatges lliures i 75€ pels ocupats i l'ajuntament es farà càrrec de la gestió dels habitatges, així com dels pagament de l'IBI i de la resta d'impostos. Aquests habitatges aniran a famílies en risc d'exclusió social.

» Entitats financeres. Aquí no és fàcil donar una fórmula general. Hi ha entitats financeres que han arribat a acords amb els inquilins dels seus habitatges per flexibilitzar les condicions de pagament de les hipoteques i en alguns casos, fins i tot, han desplegat dispositius d'acompanyament social i laboral per facilitar la generació d'ingressos estables. En d'altres casos, però, no ha estat així i les entitats financeres han venut els seus pisos a fons d'inversió, encara que aquests tampoc no tenen gaire interès a gestionar un patrimoni immobiliari. Val a dir que aquest mes de setembre Blackstone té previst treure a mercat el paquet d'habitatge d'Albirani Properti, creada amb els actius materials de Caixa de Catalunya. Estem parlant d'un paquet de més de 5000 pisos, la major part dels quals a Catalunya.

» Aquests dos exemples, n'hi ha més, posen de relleu que encara hi ha marge per tal que aquest ajuntament incrementi el parc d'habitatge públic d'habitatge aprofitant la política de desinversions duta a terme pels grans tenidors.

Per tot plegat proposem els següents acords:

ACORDS

1. Instar al govern municipal a obrir un diàleg amb els grans tenidors d'habitatge de Terrassa (SAREB, fons d'inversió i bancs) per arribar a acords de cessió temporal d'habitatge que permetin fer front a la manca d'habitatge social de lloguer.
2. Establir un objectiu municipal per assolir en els propers dos mandats una proporció d'habitatge públic de lloguer no inferior a 10%, amb el benentès que l'objectiu final, a més llarg termini, hauria de ser arribar al 15%. Per assolir aquesta fita l'ajuntament portarà a terme diferents estratègies: cessió o compra d'habitatges buits a grans tenidors; signatura d'acords de cooperació públic-privats per a la construcció d'habitatge social; construcció d'habitatge públic amb el suport de les diferents administracions, especialment de la Generalitat de Catalunya.
3. Instar l'equip de govern a informar els grups municipals, trimestralment, dels treballs de la Comissió Municipal d'Ocupacions mitjançant la comissió ordinària de Territori i Sostenibilitat.
4. Incloure de manera trimestral al portal de transparència el recompte dels empadronaments sense títol habilitant registrats a Terrassa a partir de les dades dels padró municipal.

5. Elaborar un recull intern d'habitatges okupats on s'indiqui el tipus d'ocupació (per a fins delictius o per necessitat), i dur a terme el seguiment d'aquestes. La Policia Local instruirà els expedients administratius oportuns a fi d'acreditar els fets contraris a les ordenances vigents en matèria de civisme, actuant de manera coordinada amb els restants cossos de seguretat.
6. Exigir el compliment rigorós dels acords del Ple en matèria d'intermediació municipal entre okupants i propietaris de manera que no es donin situacions que contravinquin el contingut material dels acords presos i donin peu a l'ús no previst de béns i serveis municipals. Igualment, exigir l'aplicació estricta de la instrucció de serveis per a la contractació provisional de subministrament d'aigua en habitatges sense títol habilitant.
7. Demanar al departament de justícia la creació d'un jutjat especialitzat en ocupacions al partit judicial de Terrassa de manera que agilitzi els casos.
8. Instar al Govern de la Generalitat a la retirada del Decret Llei 1/2020 que modifica el Decret Llei 17/2019 aprovat en relació a les mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, el qual a parer del Consell de Garanties estatutàries és inconstitucional en la consideració que fa del que és una "habitatge buit", ja que vulnera els articles 9.3 i 33 CE.
9. Instar al Govern de la Generalitat a la retirada de la llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament i habitatge ja que, segons dictamen 7/2020, de 5 d'agost, aprovat per unanimitat pel Consell de Garanties Estatutàries, aquesta llei conté 11 articles, 2 disposicions transitòries, 4 addicionals i una disposició final que contravenen la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia.
10. Instar el govern d'Espanya i les Corts Generals a promoure les reformes legals que calguin per defensar la propietat de les persones, garantir la convivència i la seguretat ciutadana i dotar d'eines legals els municipis per lluitar contra la *okupació* il·legal d'habitatges.
11. Instar l'Ajuntament de Terrassa, dins les seves competències, a implementar les conclusions de la Instrucció 1/2020 de 15 de setembre sobre criteris d'actuació per a la sol·licitud de mesures cautelars en els delictes de violació del domicili i usurpació de béns immobles, traslladant les pautes d'actuació a la Policia Municipal.
12. Traslladar aquests acords a la Presidència de la Generalitat, als Grups parlamentaris representats en el Parlament, a la Presidència del Govern d'Espanya i a tots els Grups parlamentaris representats en el Congrés dels Diputats.»

Pren la paraula el Sr. Aguinaga per tal de presentar aquesta proposta. En aquest sentit, comença assenyalant que la preocupació per l'habitatge a Terrassa ve d'antic. El Sr. Aguinaga fa referència a les dues propostes de resolució que s'esmenten a l'exposició de motius. Des d'aleshores el problema no ha fet més que créixer. El Sr. Aguinaga continua comentant els arguments continguts a l'exposició de motius, posant de manifest que el perfil de les persones que

ocupen habitatges ha canviat. Si durant el punt àlgid de la bombolla immobiliària es tractava de persones que havien contractat hipoteques i que després, arran de la crisi econòmica, es van quedar sense feina i no van poder continuar pagant. Ara el perfil ha canviat, i ha esdevingut un perfil sovint delinqüencial, com es recull a la Instrucció 1/2020 de la Fiscalia. També és un perfil sense arrelament previ a Terrassa. Aquests elements configuren una nova situació, que crea problemes de convivència greus, especialment en barris populars de la ciutat i en zones on viuen les classes mitjanes treballadores. La proposta de resolució de l'octubre del 2015 contemplava una sèrie de propòsits per a la regularització, bàsicament l'arrelament previ a la ciutat, una situació econòmica motivada per la crisi que fes impossible la continuació del pagament, i un comportament cívic. Però ara la situació ha canviat, i els empadronaments sense títol habilitant, sense arrelament previ a Terrassa, superen el 40%. Un percentatge petit dels sol·licitants, al voltant del 15%, compleixen els requisits que es van establir el 2015 per fer tasques d'intermediació. L'empadronament no afegeix cap dret a una persona, però en la pràctica la fa beneficiària d'una sèrie de drets que l'Ajuntament ha d'afrontar, al marge del títol habilitant de la persona, des del punt de vista de prestacions socials, de pressió sobre el sistema social de Terrassa, i hauria d'anar acompanyat del pagament de taxes i impostos, de convivència i d'una voluntat clara d'integració, i no de delinqüència. Afortunadament, ara es disposa de l'eina de la Instrucció 1/2020 de 15 de setembre sobre criteris d'actuació per a la sol·licitud de mesures cautelars en els delictes de violació del domicili i usurpació de béns immobles, que permet actuar quan es comprovi de manera fefaent que hi ha situacions irregulars que no només afecten persones físiques sinó també a persones jurídiques de naturalesa pública i a entitats sense ànim de lucre, persones jurídiques privades i quan es constati un perjudici evident per a la convivència en el barri. Les ocupacions són un problema. La manca d'habitatge públic de lloguer també ho és. Aquest problema es desplega en dues vies, una que fa referència a la inacció de la Generalitat de Catalunya durant deu anys, durant la dècada perduda del "procés", en la qual les polítiques públiques d'habitatge no han estat al capdavant de les prioritats, sinó que hi ha hagut per davant altres consideracions. També per l'actuació municipal durant aquest i els mandats anteriors. Terrassa ha estat incapaç d'assolir un marc estable de col·laboració amb entitats financeres, particularment amb la SAREB. En canvi, es va seguir una política basada en les multes coercitives, que al capdavall han derivat en una manera d'endarrerir la comunicació amb les entitats bancàries. Per tot plegat s'ha presentat aquesta proposta de resolució

Pren la paraula tot seguit la Sra. Lluís, qui demana en primer lloc la votació separada dels acords de la proposta. El Grup de JxT està en contra de les ocupacions il·legals, però té molt clar que la solució no és policial, sinó que cal protegir el dret a l'accés a l'habitatge i garantir el dret a la propietat privada. Cal modificar la Llei d'enjudiciament criminal, i no només per aquest tema. Cal que el Parlament de Catalunya pugui legislar en aquesta matèria amb plenitud, sense recursos d'inconstitucionalitat, sense impugnacions ni altres estratagemes d'alguns partits per posar bastons a les rodes. Pel que fa a l'acord quart, la Sra. Lluís no sap del cert si és possible des d'un punt de vista jurídic. No correspon a un Grup municipal determinar sobre això en un text que és polític, no jurídic. L'Ajuntament, en tot cas, té accés al registre d'habitatges buits i d'habitatges ocupats sense títol habilitant, que gestiona l'Agència de l'Habitatge de Catalunya. Es poden publicitar les dades, no les adreces. En tot cas, el Grup de JxT votarà a favor. Aquest Grup, però, no pot votar a favor dels acords vuit i nou, en els quals s'insta a la Generalitat a retirar el Decret Llei 1/2020, que modifica el Decret Llei 17/2019 aprovat en relació amb les mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, i de la llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament i habitatge. La Sra. Lluís posa de manifest que la primera norma modifica i precisa la definició que es feia d'habitatge buit, per considerar que generava dubtes d'interpretació i podia comportar problemes de seguretat jurídica. Reconeix la situació de les ocupacions sense títol habilitant per part de famílies en situació de vulnerabilitat acreditada d'habitatges buits propietat d'entitats financeres o de grans tenidors. L'objectiu del Decret és garantir que aquest dret a

l'habitatge de les famílies vulnerables estigui per damunt dels interessos dels grans fons d'inversió i les entitats financeres. Per altra banda, la Sra. Lluís pregunta com es pot demanar que la Generalitat, el poder executiu, retiri una llei aprovada pel Parlament de Catalunya, el poder legislatiu. És materialment impossible i antidemocràtic. S'està parlant dels poders executiu i legislatiu català, no els d'un altre país o Estat que no és homologable democràticament en termes europeus. S'està parlant del Parlament de Catalunya i del govern de la Generalitat. A més, s'està parlant de la llei 11/2020, aprovada el 9 de setembre, que va entrar en vigor dimarts passat, i amb la qual Catalunya passa, una vegada més, davant l'Estat espanyol i situa la seva regulació al nivell dels països europeus, per fer front als greus problemes que pateix la ciutadania en temes d'habitatge.

Pren la paraula a continuació el Sr. Caballero, qui anuncia que farà referència al fons de la proposta, i no a la seva forma, ja que el Grup d'ERC-MES nega la major. I ho farà amb dades del Ministerio del Interior de España, i per tant no sospitoses de ser de part. El Grup de Ciutadans, conscientment o inconscientment, barreja dades, i fent-ho posa el focus en persones que, malauradament, no tenen garantit l'article 47 de la Constitució espanyola, que garanteix el dret de totes les persones a un habitatge digne. Hi ha a Espanya vint-i-set milions d'habitatges, i dinou milions de llars. La protecció de les llars està garantida. Qualsevol que entri en una llar on viuen persones es considera un delictes, una violació de domicili. Per tant, les persones que hi viuen tenen garantit el desnonament ràpid dels qui violen aquesta garantia. A Espanya hi ha 3,4 milions d'habitatges buits. El primer semestre de l'any 2019 hi va haver a l'Estat espanyol 7.420 ocupacions, i durant el primer semestre d'enguany hi ha hagut 7.200. Per tant, el Sr. Caballero no creu que hi hagi una urgència pel que fa a les ocupacions. Sí que n'hi ha pel fet que el dia d'avui 87.000 famílies de l'Estat no tenen els recursos per pagar un lloguer i es veuen obligades a ocupar. D'aquestes famílies, que ocupen 87.000 habitatges, el 70% dels quals correspon a propietats de bancs, cap d'ells estava ocupat i eren habitatges buits. El 10% és propietat de grans tenidors, és a dir propietaris de més de 50 habitatges. El 2% són propietat d'immobiliàries. De manera que el 82% dels 87.000 habitatges està ocupat per famílies que no poden pagar ni un lloguer ni una hipoteca. El Sr. Caballero pregunta al Sr. Aguinaga quins interessos defensa. El Sr. Caballero considera que de la lectura de la proposta només se'n poden derivar dues opcions. Una és que el Grup de Ciutadans defensa els interessos dels bancs, dels grans tenidors i de les immobiliàries. L'altra és que defensa els interessos dels venedors d'alarmes. Però en cap cas defensa l'interès general de les persones i encara menys de la ciutadania de Terrassa. El Sr. Aguinaga ha parlat de 1.400 habitatges ocupats a Terrassa sense títol habilitant. El Sr. Caballero manifesta que cal fer una distinció molt clara entre els habitatges ocupats, fins a un 90%, per persones i famílies que no tenen possibilitat de pagar ni un lloguer ni una hipoteca, i les ocupacions delinqüencials. No es poden posar tots els casos en el mateix sac. Segons dades de l'Institut Cerdà, actualment hi ha un 0,34% dels habitatges ocupats, i els delinqüencials representen un 0,06%. El Grup d'ERC-MES no posarà el focus a sobre de les famílies que no poden pagar un lloguer o una hipoteca, si no és per garantir-los el dret a un habitatge digne, consagrat per la Constitució espanyola. La proposta de resolució parla molt del dret a la propietat i poc del dret a un habitatge digne, i també poc a allò que consagra l'article 128, és a dir que tota la riquesa del país, sigui quina sigui la seva titularitat, està subordinada a l'interès general. Els contribuents, catalans i espanyols, han pagat als bancs 60.000 milions d'euros, dels quals no han tornat ni un euro. I tenint en compte que el 82% dels habitatges ocupats són de la seva propietat, el Grup d'ERC-MES votarà en contra de tots els acords de la proposta de resolució. Si s'hagués de triar entre el dret a la propietat i el dret a un habitatge digne, sempre estarà a favor d'aquest.

Pren la paraula la Sra. Candela, qui dóna la benvinguda a la Sra. Trullàs, alhora que li ofereix tota l'ajuda que pugui necessitar. La Sra. Candela afegeix que durant els darrers mesos s'ha posat el focus mediàtic sobre el fenomen de l'ocupació. Aquest no és, però, un tema nou, sinó que

fa anys que es produeix. L'ocupació és un tema complex, i n'hi ha de diferents tipus, que requereixen tractaments diferents. Cal un enfocament social, de seguretat i també judicial. És un tema sensible, i per tant cal defugir els populismes, tant dels que no volen veure les problemàtiques que algunes ocupacions generen en les comunitats i en els barris, com dels que criminalitzen tots els tipus d'ocupació, amb discursos a vegades incendiàris. No totes les ocupacions són iguals. Poder ser per famílies que no tenen altre remei que ocupar, perquè no tenen altres recursos residencials, o bé màfies o delinqüents que fan negoci, rebentant portes i venent les claus a persones desesperades, o utilitzant els habitatges per activitats delictives. Els ajuntaments sols no poden fer front a aquesta problemàtica, com tampoc ho poden fer respecte a la problemàtica dels habitatges buits dels grans tenidors. És en aquest sentit que anava l'acord de la Junta de Portaveus presentada pel Grup del PSC, en contra de les ocupacions delictives d'habitatges. La Sra. Candela proposa reflexionar sobre un aspecte de la proposta de resolució, que queda recollit en el seu mateix enunciat: més habitatge públic de lloguer. En aquest aspecte, totes les administracions han de fer una autocrítica. Cal fer també un gir en les polítiques d'habitatge públic. Dijous passat, el Ministre Ávalos va presentar el "Boletín especial vivienda social 2020", en el qual es fa una anàlisi de les principals dades sobre habitatge social a Espanya, dins del context europeu, amb dades i indicadors comparats amb el parc d'habitatges del mercat lliure, així com dades comparatives entre comunitats autònomes. La Sra. Candela convida a fer una lectura detinguda d'aquest document, ja que situa on som com a país i particularment Catalunya, amb una inversió per habitant en polítiques d'habitatge baixíssima. Ara es troba en exposició la consulta pública prèvia del "Proyecto de ley estatal por el derecho a la vivienda". És obligació de tots els Grups fer-hi aportacions, i està amatents a les oportunitats que aquesta llei pot donar a les comunitats autònomes i als ajuntaments, Cal ser curós i evitar caure en discursos que estigmatitzen, i treballar per protegir els ciutadans més vulnerables. En relació amb la proposta de resolució, la Sra. Candela es mostra d'acord en explorar totes les accions que tinguin com a objectiu obtenir més habitatge social de lloguer, que de fet ja queden recollides en el Pla Local d'Habitatge, aprovat recentment, exigint a les altres administracions el compliment de les seves obligacions. Alguns dels acords de la proposta presenten dubtes, com ara si és procedent incloure determinades dades en el Portal de Transparència, o qui ha d'instruir certs expedients administratius. La Sra. Candela conclou demanant la votació separada dels acords de la proposta.

La Sra. Melgares comença la seva intervenció manifestant que aquesta proposta de resolució és oportunista i superficial. Podria haver estat redactada amb uns altres acords, més raonables, i ser aprovada com a declaració de la Junta de Portaveus, en comptes de fer, per part del Grup de Ciutadans, un discurs de criminalització d'algunes persones que viuen a Terrassa. L'equip de govern no tolerarà que ningú doni mala vida als veïns i pertorbi la seva pau. Ja s'hi està treballant en aquest sentit. La Sra. Melgares manifesta que hi ha ocupacions perquè hi ha pisos buits d'entitats financeres i de fons voltor, i perquè hi ha polítics que permeten que els grans propietaris tinguin aquests pisos buits i abandonats. És cert que la situació actual no és la mateixa que la de l'any 2008. La principal causa d'expulsió de les famílies aleshores van ser les hipoteques, que van constituir una estafa històrica. Però avui, aquelles mateixes famílies que van ser expulsades i van anar de lloguer, constitueixen un perfil nou als serveis socials. Són persones que no eren vulnerables i que ho seran aviat. La Sra. Melgares continua assenyalant que els lloguers han de ser justos, i no els preus d'avui dia, amb increments del 30% que les famílies no poden suportar. El Grup de TxT votarà en contra de la proposta, perquè el Grup de Ciutadans ha aprofitat l'onada de notícies produïdes durant l'estiu, com el suposat fet que es pugui ocupar un primer habitatge, la qual cosa és falsa, perquè no seria una ocupació sinó una violació de domicili o "allanamiento de morada". Això comportaria una expulsió immediata de les persones que ho facin, la seva identificació i si s'escau detenció. És cert que la Fiscalia ha dictat una Instrucció, però per clarificar criteris. Les mesures ja existien. Existeixen els desnonaments exprés, per recuperar habitatges. La Sra. Melgares nega, però, que el 20% de les ocupacions siguin d'habitatges de persones particulars.

Això no és cert. A Terrassa, enguany, només hi ha hagut una. El Sr. Aguinaga no pot parlar de les ocupacions en aquests termes, amb l'objectiu d'inquietar la població. És cert que existeixen màfies. Cal esperar que els Mossos continuïn treballant per tal d'eliminar-les. La Sra. Melgares recorda que fa anys que existeix una comissió en la qual hi ha tots els serveis, on es poden detectar les realitats i saber quines ocupacions es produeixen, quines són conflictives i intentar resoldre els problemes. Si no s'aconsegueix, aleshores passa a ser una qüestió policial. Des de l'estiu s'estan fent actuacions perquè ningú pertorbi i inquieti la vida dels veïns.

El Sr. Aguinaga recorda que ha dit abans que el perfil de les ocupacions ha canviat. En el moment àlgid de la bombolla immobiliària es tractava de persones en situació difícil motivada per la crisi. Volien pagar però no podien. Ara el perfil ha canviat. La major part dels empadronaments sense títol habilitant que s'estan produint a Terrassa, des de fa anys, són de persones de fora de la ciutat. Aquesta dada és significativa, perquè el problema no és de Terrassa sinó de fora de la ciutat. El problema arriba a Terrassa, i això hauria de suscitar interès per explicar per què està passant. És cert que a Terrassa hi ha habitatges buits. La xifra no és prou clara, però no és una xifra que justifiqui l'arribada massiva de persones procedents d'altres municipis. Per al Sr. Caballero, la solució al problema de l'ocupació d'habitatges és, precisament, l'ocupació d'habitatges. No considera que hi hagi cap urgència per les ocupacions. Això demostra poca sensibilitat per les persones que estan patint aquests problemes, a molts barris. Una altra qüestió fa referència al 80% d'habitatges propietat de bancs o grans tenidors. El Sr. Aguinaga afegeix que aquests habitatges es troben en blocs en els quals una part està habitada per persones, que paguen hipoteca o lloguer, i una altra part per ocupants. Al capdavant, el deteriorament de la convivència és el mateix. El perjudici que suposa pel deteriorament dels espais comuns és enorme. També hauria de fer reflexionar el fet que moltes vegades aquestes persones es neguen a pagar les despeses comunitàries. La disminució del valor patrimonial dels habitatges que han estat adquirits per una via ordinària tampoc no es pot ignorar. També té incidència i impacte en el conjunt del veïnat. Que l'habitatge sigui propietat d'un particular o d'un gran tenidor, des d'un punt de vista de la convivència, té poca importància. El Sr. Aguinaga no dubta de les bones intencions de la Sra. Melgares, però les dades d'empadronament de persones procedents d'altres municipis són un indicador molt clar que està passant quelcom anòmal, i que l'arribada massiva de persones de fora de la ciutat, sense arrelament previ, sovint amb un perfil delinqüencial, ha de generar una actitud més diligent que la que s'ha mantingut fins ara. El Sr. Aguinaga convida a activar la Instrucció de la Fiscalia, que habilita als cossos i forces de seguretat de l'Estat a actuar de manera ràpida per evitar que aquestes situacions es consolidin. Un empadronament genera una sèrie de drets, però aquests drets han d'anar acompanyats de contrapartides. La pressió que això suposa pel conjunt de la ciutat i pels serveis socials del municipi no pot ser ignorada. El Sr. Aguinaga demana a la Sra. Melgares que tingui la determinació d'actuar.

La Sra. Lluís no comparteix en absolut l'exposició de la proposta i la defensa que ha fet el Sr. Aguinaga. No comparteix la criminalització de les persones que, malauradament, han de recórrer a l'ocupació perquè no poden fer-ho amb mitjans propis. Segons dades de l'Observatori Ciutadà, a Terrassa hi ha zones en les quals les famílies haurien de destinar més d'un 49% dels seus ingressos a poder sobreviure. El Grup de JxT s'està replantejant el vot positiu que tenia previst donar a alguns acords de la proposta. És cert que allò que es vota no és l'exposició de motius sinó els acords, però no comparteix l'argumentació que s'hi exposa ni les consideracions que ha fet el Sr. Aguinaga.

El Sr. Caballero reitera que les dades del Ministerio del Interior diuen que el 85% de les persones que ocupen són de nacionalitat espanyola, en contra del que ha exposat el Sr. Aguinaga sobre l'arribada de persones de fora. Situar el focus sobre les persones de fora, o les de dins, té poc

sentit. El Sr. Caballero afegeix que el conjunt de terrassencs i terrassenques es troba més a prop d'ocupar que de patir l'ocupació dels seus habitatges. La reflexió que caldria fer és per què. Amb relació als "per què", Ciutadans té un historial al darrere. Ciutadans ha votat sistemàticament en contra de totes mesures aprovades pel Parlament de Catalunya i pel govern espanyol a favor del dret a l'habitatge de les persones. Per tant, Ciutadans és corresponsable de la situació actual. Denota cert cinisme que el Sr. Aguinaga denunciï les ocupacions en el Ple, sense esmentar aquest llarg historial de vots contraris a regular el dret a l'accés a un habitatge digne. En el conjunt de la ciutat, 1.400 habitatges representen un percentatge del 0,0063%. En canvi, hi ha entre un 25 i un 30% de la ciutadania de Terrassa en risc d'exclusió social. No és que el govern no tingui sensibilitat, sinó que situa la sensibilitat en un focus diferent. El Sr. Caballero ha informat avui a la premsa sobre el règim disciplinari de l'urbanisme a la ciutat de Terrassa, amb dades comparatives. Respecte a l'any 2018, s'han incrementat d'un 150% les sancions als bancs i als grans tenidors. I si fos possible, i l'Ajuntament disposés de prou personal, al Sr. Caballero li agradaria poder parlar d'un increment del 500% o del 1.000%. Aquesta és la sensibilitat que mostra el govern vers aquells que necessiten la política i els seus representants perquè no tenen ningú més per defensar-los. El Sr. Caballero demana al Sr. Aguinaga que no faci segons quins discursos, i que tingui més empatia. El govern no tolerarà cap ocupació delinqüencial, però aproximadament el 90% de les ocupacions a la ciutat tenen a veure amb el fet que les persones no poden pagar un lloguer o una hipoteca. El Sr. Caballero lamenta que en aquests mateixos moments el Sr. Aguinaga estigui rient, perquè això denota la seva sensibilitat i la del seu partit vers les persones que ho estan passant malament. El Sr. Aguinaga ha dit que el perfil de les persones que ocupen ha canviat molt respecte al 2008. El Sr. Caballero manifesta que el Sr. Aguinaga no va pel carrer, i no té idea del que estan passant les persones i del risc que corren davant la situació actual i la que es preveu. El Sr. Caballero pregunta al Sr. Aguinaga quina és la seva prioritat, més enllà d'enviar la policia, entre el dret a l'habitatge digne i el dret a la propietat, quan es tracta d'habitatges buits propietat dels bancs; què planteja per aquestes persones que no tenen altra alternativa que ocupar un habitatge, que és el perfil majoritari dels ocupants de la ciutat.

La Sra. Candela vol fer incidència en la part positiva que ha volgut veure en la proposta del Grup de Ciutadans, en comparació amb les que aquest partit ha presentat en altres municipis. Però la defensa que ha fet el Sr. Aguinaga l'ha sorprès. Ha incidit en els vessants alarmistes i estigmatitzadors d'aquesta problemàtica. La Sra. Candela s'està replantejant el sentit del vot en alguns dels acords. A la Sra. Candela li hauria agradat que el Sr. Aguinaga hagués seguit el fil de la part positiva que ella havia volgut veure. També hauria volgut disposar de més dades de les que avui estan donant la Sra. Melgares i el Sr. Caballero. La Sra. Candela no disposa de prou dades sobre la situació dels darrers mesos. El govern no les ha donades. La Sra. Candela demana que es facilitin aquestes dades amb una major assiduitat, perquè això permetria treballar en positiu, que és com el Grup del PSC vol treballar en relació amb l'habitatge.

La Sra. Melgares manifesta que els números que presenta el Grup de Ciutadans no són reals. Fan una estimació a l'engròs, i així no es poden fer les coses. Les dades estan publicades i són a l'abast. Tampoc es té en compte tota la feina feta des del 2013 en relació amb el recompte de les ocupacions. No es té en compte les persones que han regularitzat la seva situació, gent que ara està de lloguer perquè ha pogut recuperar-se econòmicament, o que ha pogut comprar un habitatge. Algunes d'aquestes persones potser van ser estigmatitzades en el seu moment per no disposar de títol. La Sra. Melgares afegeix que el Grup de Ciutadans s'està adreçant realment a persones que no són vulnerables, que són de classe mitjana, i que són les que tindran els problemes. La Sra. Melgares recorda la intervenció en el Ple d'inquilins que viuen en blocs del fons Azora. També n'hi ha d'altres. Veïns que reben o rebran notificacions del propietari d'increments del doble del preu del lloguer. La Sra. Melgares pregunta al Sr. Aguinaga si creu que aquestes persones podran o no

obtenir habitatges a preus assequibles. Hi ha partits polítics, com Ciutadans, que estan al costat dels *lobbies* immobiliaris, en contra del dret a l'habitatge, i en contra de les directrius del Tribunal Europeu de Drets Humans, que reconeix el dret a tenir beneficis però no a costa de la qualitat de vida de les persones. El Sr. Aguinaga ha volgut parlar de les ocupacions, i les ha posat totes en el mateix sac. L'Ajuntament coneix perfectament, comunitat per comunitat, els problemes que donen les ocupacions delinqüencials, i es gestionen com es poden. El govern no tolerarà aquelles ocupacions que perjudiquen la vida dels veïns. Però hi ha persones que han perdut l'habitatge per raó de la hipoteca, des del 2008, i ara, des de fa tres anys, per culpa de pujades de més del 30% dels preus dels lloguers. Hi ha persones que ja estan dedicant gairebé el 50% dels seus ingressos a la despesa d'habitatge. Quan pateixin una pujada del lloguer, no podran fer-hi front. El Sr. Aguinaga hauria de dir, amb les seves polítiques, què caldria fer.

Intervé seguidament el Sr. Aguinaga, qui considera curiós que el Sr. Caballero no hagi donat cap dada de Terrassa, i que totes les dades hagin estat del Ministeri. Això és significatiu del que el Sr. Caballero no vol dir. La situació no és molt diferent de la que el Sr. Aguinaga ha descrit. El Sr. Aguinaga pregunta a quants acords s'ha arribat amb les entitats bancàries per a la cessió d'habitatges a la ciutat. La SAREB ha signat catorze acords amb municipis, recentment amb Badalona i amb Santa Coloma de Gramenet. Terrassa ha fet ben poca cosa. El Sr. Aguinaga recorda un acord amb CaixaBank el novembre del 2016. El Sr. Aguinaga pregunta per què no s'ha arribat a cap acord. El Sr. Caballero parla de sancions. El Sr. Aguinaga li recorda que l'Ajuntament ha estat condemnat pel TSJC perquè no tenia competències sancionadores. Hi ha hagut una mala política en matèria d'habitatge públic, incorrecta tant per la Generalitat de Catalunya, que no ha construït habitatge des de fa molts anys, perquè ha tingut altres prioritats, com per l'Ajuntament de Terrassa, que no ha estat prou capaç d'arribar a acords amb les entitats bancàries. La Sra. Melgares ho ha viscut, en el passat i ara. El Sr. Aguinaga la convida a col·laborar amb els bancs i amb el sector privat, com està fent l'Ajuntament de Barcelona, perquè posin habitatge a disposició de la ciutat. Els acords de la proposta de resolució són perfectament assumibles. El relatiu a la transparència en relació amb les dades del Padró Municipal d'Habitants és vàlid. No es demana que es donin adreces, sinó que es quantifiquin els empadronaments sense títol habilitant a la ciutat, amb caràcter regular, trimestral o semestral. Això és informació i transparència. L'Ajuntament té avui l'oportunitat d'enviar un missatge de confiança a la ciutadania, perquè aquest és un problema que existeix i que afecta la vida de moltes persones. El Sr. Aguinaga demana un compromís per part de l'equip de govern. Les ocupacions són un problema, que ja no és específicament de Terrassa i que la ciutat està patint. Té una repercussió sobre el conjunt de la ciutadania que compleix amb les seves obligacions. És cert que hi ha persones en risc d'exclusió social, pràcticament el 25% de la població de Terrassa. Però les persones que estan ocupant de manera incívica són moltes menys d'aquest 25%. I és contra aquestes persones que l'Ajuntament ha d'actuar. El Sr. Aguinaga espera que ho faci, encara que es voti en contra de la proposta de resolució. El problema continuarà igual. El Sr. Aguinaga demana sentit de la responsabilitat i empatia vers el conjunt de la ciutadania que paga impostos i que compleix amb les seves obligacions, i que a més ha de patir aquest problema i es troba en una situació d'indefensió.

Sotmesos a votació, de forma separada, els acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, aquests són desestimats amb el següent resultat:

TxT	(10 vots)	EN CONTRA
PSC	(7 vots)	A FAVOR DELS ACORDS 8 i 9 EN CONTRA DELS ALTRES
ERC-MES	(5 vots)	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR

JxT (2 vots) EN CONTRA

Epígraf 17) Presentada pel Grup municipal de Ciutadans, sobre la idoneïtat de la ubicació de nous hotels d'insectes i la prèvia consulta als veïns.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Ciutadans, és el que a continuació es transcriu:

« Actualment a Terrassa i dins del programa de la “Revolució Verda” del Govern de Terrassa, s’inclou el projecte dels hotels d’insectes, amb la intenció de millorar la biodiversitat de l’entorn. Aquests “hotels” consisteixen en una estructura, normalment construïda amb materials com la fusta, diferents tipus de canyes i altres elements porosos, exposats a l’exterior per tal de suposar un refugi per abelles i altres insectes. La presència d’aquestes estructures, tot i a ser una aposta beneficiosa per a horts i espais naturals, ja que propiciaria la producció de fruits, la pol·linització de flors, i una certa millora de la fertilitat del sòl, pot resultar en problemes d’acumulació d’insectes o empitjorament de l’estat de les d’aigües quan aquests “hotels” es situen a zones residencials, que no tenen ni horts, ni sòl a fertilitzar, ni espais que es poguessin beneficiar de gran manera d’aquests espais reservats per als insectes.

» Dels hotels d’insectes existents a la nostra ciutat, s’han advertit queixes veïnals sobre l’augment d’insectes a les immediacions de les vivendes on se situen aquests hotels, queixant-se de la proliferació d’insectes que es produeix a prop de les seves vivendes. L’ús d’insectes invertebrats en basses d’aigua properes a vivendes ha provocat també la queixa de veïns que troben més complicacions i alteracions del medi proper als seus domicilis que avantatges. Aquests sistemes de gestió naturals de les basses funcionen, segons el departament d’Obra pública, Manteniment Urbà i Parcs Urbans de l’Ajuntament de Terrassa, a partir de que s’assoleix un equilibri entre la instal·lació d’aquestes estructures i el medi en el que s’instal·len, i això ho calculen que es produeix durant el termini d’un any, en el qual es poden donar desajustos que poden afectar a les zones residencials més properes.

» Donat que el departament d’Obra pública, Manteniment Urbà i Parcs Urbans de l’Ajuntament de Terrassa ha anunciat la instal·lació de 5 nous hotels d’insectes en els propers dies, i que té una previsió d’arribar a instal·lar-ne fins a 20 a final d’any, i de cara a que la seva instal·lació comporti una idònia ubicació d’aquestes estructures per tal que no afecti als veïns de les zones afectades, portem al Ple els acords següents:

ACORDS

PRIMER.- Informar, des del Servei d’Obra Pública, Manteniment urbà i Parcs Urbans de l’Ajuntament de Terrassa, a les veïnes i veïns de les zones on es prevegi instal·lar els nous hotels d’insectes a través del Consell Municipal de Districte com a mesura pedagògica.

SEGON.- Informar, des del Servei d’Obra Pública, Manteniment urbà i Parcs Urbans de l’Ajuntament de Terrassa, a les veïnes i veïns de les zones on s’hagin instal·lat recentment nous hotels d’insectes a la propera sessió del Consell Municipal de Districte corresponent, com a mesura pedagògica.

TERCER.- Posar en coneixement de les veïnes i veïns més propers als hotels d’insectes de les pertinents avaluacions que es duguin a terme pel Servei d’Obra Pública, Manteniment Urbà i Parcs Urbans en quant a resultats i funcionament dels citats elements.»

Pren la paraula la Sra. Isabel Martínez, qui posa de manifest que s'ha assolit l'acord de donar lectura al contingut de la part dispositiva, atès que tots els Grups han anunciat que li donaran suport.

El Sr. González dóna lectura tot seguit als acords de la proposta de resolució, agraint la disposició del Sr. Raül Ibáñez per assolir una transacció, així com el suport de tots els Grups municipals.

Sotmesos a votació els acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, aquests són aprovats per unanimitat.

Epígraf 18) Presentada pel Grup municipal de Ciutadans, per posar en marxa un pla de xoc de millora dels polígons industrials de Terrassa.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Ciutadans, és el que a continuació es transcriu:

« Les petites i mitjanes empreses de la nostra ciutat pateixen una forta crisi derivada de la actual pandèmia provocada per la COVID-19. Des de l'Estat s'impulsen mesures encaminades a protegir la ocupació a la espera d'altres d'impuls econòmic i tecnològic. L'Ajuntament de Terrassa també pot habilitar polítiques que, entre d'altres, tenen a veure a la organització dels polígons, el seu desenvolupament i el seu manteniment. A banda de polítiques fiscals orientades a facilitar les inversions i la activitat.

» En quant a la organització és urgent promoure l'associacionisme per engegar un "districte industrial", en quant al desenvolupament la implementació de mesures en relació a la modernització i en quant al manteniment la neteja i la seguretat són clau. En aquest últim apartat es fa necessari i urgent solucionar la deixadesa general i seguir impulsant accions de modernització per fer els polígons més competitius.

Per l'anterior, es presentem els següents

ACORDS

Primer- Consolidació d'un marc de col·laboració estable per la dinamització del teixit industrial, el foment de l'associacionisme empresarial en el marc dels polígons i la coordinació de les diferents associacions de polígons de Terrassa amb l'Ajuntament, generant un espai col·laboratiu per a la millora d'aquests àmbits d'activitat econòmica.

Segon- Avançar en el programa de dinamització a l'Ajuntament, per tal d'aprofundir en l'associacionisme als polígons i facilitar la relació públic privada.

Tercer- Dotar al pressupost 2021 d'una partida suficient dedicada a la modernització dels polígons.

Quart- Activar de manera urgent un pla de xoc en relació a la neteja dels polígons.»

El Sr. González comença posant de manifest que aquesta proposta és el resultat de les demandes recollides dels industrials, especialment de l'impuls del polígon Colom II, de Can Parellada. També ha estat contrastada amb treballadors de la zona. El Grup de Ciutadans també ha visitat la resta de polígons. Finalment, i com a resultat de la transacció assolida amb l'equip de govern, el contingut de la proposta s'ha obert al conjunt de polígons de Terrassa. El Sr. González agraeix la predisposició mostrada pel Sr. Albert per arribar a un acord, així com les aportacions fetes pel Sr. Aguado. És una proposta de resolució que pretén ser positiva, que no pretén ser contrària a la gestió de l'equip de govern. Ja no ho pretenia en un principi, i encara menys després d'haver arribat a uns determinats acords. Tot seguit, el Sr. González dóna lectura als acords de la part dispositiva de la proposta. Sovint el Sr. González té la sensació, quan arriba a acords amb l'equip de govern, que en comptes d'haver aconseguit quelcom en realitat les propostes inicials han quedat igualides. El Sr. González espera que en aquest cas no sigui així, coneixent la preocupació del Sr. Albert pels polígons industrials. Per això, més enllà de la lletra de la proposta, el Sr. González espera que es posi fil a l'agulla, en inversió i en promoció dels polígons, que són un motor ineludible de creixement. El Sr. González entén que la situació econòmica no permetrà que de cara al Pressupost de l'any vinent es faci gaire més del que s'ha fet durant el 2020. El Sr. González demana, però, un gest a curt termini, perquè des del punt de vista dels empresaris i també dels treballadors, els polígons mereixen una atenció que no estan rebent. En el futur caldrà avançar en la inversió i en la prioritització de recursos en els polígons industrials. L'empresari no és l'enemic. Segur que el Sr. Albert no veu els empresaris com enemics, a diferència del Sr. Caballero respecte als promotors urbanístics i els constructors. Els empresaris són un element més a tenir en compte, molt important per a la promoció econòmica de Terrassa. El Sr. González afegeix que en aquest àmbit és fàcil arribar a acords amb el Grup de Ciutadans, atès que sempre ha estat una prioritat en els seus programes. Per al Sr. Albert també. El Sr. González espera que els acords de la proposta es puguin desenvolupar a curt i mitjà termini, en el context dels Pressupostos del 2021. S'ha acordat amb l'equip de govern que els polígons necessiten un pla de neteja urgent, i el Sr. González espera que es posi en marxa de manera immediata.

Pren la paraula la Sra. Lluís, qui destaca que Terrassa és el municipi del Vallès Occidental amb més superfície destinada a activitats econòmiques, gairebé 660 hectàrees i 20 polígons d'activitats econòmiques. El Grup de JxT votarà a favor de la transacció assolida entre el Grup ponent i l'equip de govern, perquè cal donar una empenta a la dinamització del teixit industrial de la ciutat. Cal invertir en els polígons, des de diferents vessants: seguretat, neteja, connectivitat, accessibilitat en transport públic, col·lectiu, en bicicleta, a banda de polítiques fiscals orientades a facilitar la inversió i l'activitat econòmica. Cal planificar a mig i llarg termini. La millor eina per fer-ho és un pla estratègic, que permeti entre tots dibuixar la Terrassa que volem. La diagnosi del pla s'ha començat a fer el febrer del 2020, i serà útil per prendre decisions a mitjà i llarg termini. Cal tenir clar, també, que mentrestant s'ha de gestionar el curt i mitjà termini, conjuntament amb l'Agrupació de polígons de Terrassa i el teixit empresarial, i buscant les complicitats necessàries amb el territori i amb altres administracions. Terrassa ha de liderar el Pacte per la reindustrialització del Vallès Occidental, apostant per la indústria 4.0.

Intervé seguidament el Sr. Albert, qui comença manifestant que ERC no té enemics reconeguts, sinó que intenta fer les coses bé, i que tant els empresaris com els ciutadans també hi participin d'aquesta tasca. No té, per definició, una predisposició en contra ni a favor de ningú. El Sr. Albert agraeix la presentació de la proposta de resolució, atès que dóna l'oportunitat de parlar dels polígons industrials en el Ple. Algunes problemàtiques de la ciutat no formen part de l'agenda pública ni de l'agenda política, perquè no hi ha un debat públic. Tenir un debat públic sobre els polígons vol dir que els polígons comencen a formar part del debat polític, i això és indispensable. El Sr. Albert afegeix que hi ha molta feina a fer en relació amb els polígons. El focus polític no ha

estat, històricament, en els polígons, i la realitat és la que tenim. Hi ha hagut una planificació escassa, una gestió gairebé inexistent. El resultat és la situació que tothom coneix. El Sr. Albert afegeix que la realitat de la ciutat és molt diversa. No només hi ha moltes hectàrees de sòl industrial, sinó que hi ha polígons que tenen vuit hectàrees, altres gairebé noranta, com el cas d'Els Bellots II. Hi ha polígons clarament urbans, en trama urbana, amb la complexitat que això suposa, com La Grípià o com el Segle XX. I també hi ha polígons que estan al voltant de la ciutat, però que a més són porta d'entrada a Terrassa, com Can Parellada o el polígon Nord. Tots els polígons tenen problemàtiques comunes, però necessiten tractaments diferents. Això s'està treballant en el marc de la diagnosi, que permetrà tenir una primera fotografia, diversa, dels diferents polígons de Terrassa. Per això la proposta de resolució és molt pertinent. La proposta de modificació dels acords inicials tenia a veure amb el fet que cal fer primer el procés. Tots els partits polítics portaven, en els seus programes electorals, el tema del Districte industrial. És un espai indispensable a desenvolupar, perquè és un àmbit de participació i de desenvolupament de les polítiques industrials de la ciutat. Però calia començar creant les estructures que els polígons necessiten, i que no hi són. Es parla molt d'associacions de polígons, però aquestes comencen a veure la llum molt recentment. Abans de crear el Districte industrial cal tenir les associacions de polígons creades, per poder tenir interlocucions clares o un espai de participació. El Sr. Albert afegeix que s'hi està treballant en algunes d'aquestes millores, tot i que segurament no tot el que es voldria. El Sr. Albert es mostra satisfet per la demanda de crear una partida pressupostària suficient per aportar respostes, com es diu a la proposta de resolució. Els polígons, en els últims Pressupostos i en els següents, tindran una presència que faci possible complir el que s'està acordant avui. Finalment, el Sr. Albert recorda que el Parlament de Catalunya aprovarà ben aviat la Llei de les APEU, de les àrees de promoció econòmica urbana. Les APEU estan molt pensades en l'àmbit del comerç dins la trama urbana, però també obren la porta a gestionar els polígons industrials. És una eina que ajudarà força, perquè la creació de les associacions a partir d'aquesta llei permetrà que sigui més fàcil i més ràpid, i que els polígons apareguin també en el debat polític del país.

Pren la paraula a continuació el Sr. González, per tal de posar en evidència dues qüestions. Si no es disposa dels instruments i no hi ha interlocutors, des de les institucions no es pot fer gaire cosa. El Sr. González reclama aquesta interlocució i l'organització amb els interessats, que són els qui estan desenvolupant els seus negocis en els polígons. Quan es parla dels polígons es parla dels propietaris que hi desenvolupen la seva activitat. Hi ha detectades tres qüestions, presents a la proposta de resolució: l'organització, el desenvolupament i el manteniment. L'organització i l'associacionisme són imprescindibles. Per tant, cal reclamar la interlocució amb els polígons i amb els propietaris. Per part de l'Ajuntament, i l'àrea corresponent, per fer-ho calen els recursos humans pertinents per aquesta gestió. Per al desenvolupament són imprescindibles les inversions. Les partides destinades durant els últims anys són insuficients. Cal que de cara el futur es puguin incrementar. Quan es parla de desenvolupament es fa referència a les inversions, les infraestructures, els diners. Caldrà articular les fórmules adients. Tant de bo les APEU o les fórmules que s'apliquin permetin ajudar a compartir la despesa i la responsabilitat, des d'un vessant públicoprivat. Pel que fa al manteniment, té a veure amb les infraestructures bàsiques, però també amb la neteja i amb la seguretat. El Grup de Ciutadans reclama, i així es contempla a la proposta de resolució, un pla de xoc, perquè alguns carrers dels polígons es troben en una situació indesitjable, que afecta la neteja, la seguretat i la imatge de la ciutat. El Sr. González posa tot seguit el focus en els treballadors i treballadores dels polígons industrials. Poder fer actuacions en matèria d'organització, de desenvolupament i de manteniment, repercuteix en la qualitat de la feina dels treballadors dels polígons. L'organització permet conèixer les necessitats dels treballadors/es. També es coneixeran les seves necessitats de mobilitat. Això es pot fer directament amb els treballadors, però en el marc de la interlocució amb els actors claus dels polígons, facilitar aquesta informació i coneixement per part de l'Ajuntament seria molt important. Per altra banda, les

inversions en els polígons garanteixen els llocs de treball. Els polígons industrials de la ciutat són un motor clau en aquest àmbit. El manteniment també té molt a veure amb la satisfacció dels treballadors, que al capdavall són ciutadans/es de Terrassa. Quan veuen un carrer brut, o tenen sensació d'inseguretat, això crea una percepció molt negativa de la ciutat. Per tant, actuar en els polígons industrials en els àmbits de l'organització, el desenvolupament i el manteniment, té molt sentit. Però cal no oblidar que en els polígons hi treballa gent de Terrassa i de fora de la ciutat. Tot el que es faci a favor dels polígons repercuteix de manera immediata en el benestar i en les relacions laborals de totes les persones. El Sr. González afegeix que cal esperar que la llei s'aprovi en el Parlament de Catalunya, atès que facilitarà la tasca d'interlocució amb els polígons, la feina de l'Ajuntament i el benestar dels treballadors que van cada dia a treballar a aquests sectors.

El Sr. Albert considera que les associacions dels polígons són indispensables pel que es vol fer. Però no han de servir d'excusa o per limitar la tasca de l'Ajuntament. Tot plegat necessitarà una maduració, i el sector ha d'entendre que cal que s'associï i que posi a sobre de la taula les seves necessitats i les seves demandes. A vegades, l'empresariat dels polígons no ho acaba de veure. Moltes empreses no són conscients de les altres empreses que hi són a prop seu, i que poden ser els seus proveïdors. Aquesta és una feina que cal fer des del govern de la ciutat, i ho està començant a fer. Si una empresa no coneix les altres que hi ha en el sector, difícilment l'associacionisme pot existir. El Sr. Albert afegeix que és evident que cal un pla de xoc de neteja, d'actualització dels espais, d'asfaltatge o de voreres. En aquests aspectes, la realitat és lluny d'on hauria d'estar. Però el que falta, no només a Terrassa sinó al país, és una política industrial. La política industrial en l'àmbit local es fa a partir de tenir sòl industrial públic. Terrassa el té. A partir d'aquí es poden començar a prendre algunes decisions, conjuntament amb el món de l'empresa. Es necessita marcar objectius i treballar incentius, fiscals o de molts altres tipus. Cal no perdre de vista que els polígons necessiten molt manteniment, però l'autèntica política industrial no depèn d'asfaltar els carrers o de netejar-los. Això s'ha de donar per descomptat. En el cas de Terrassa hi ha molta feina a fer. Però la política industrial ha d'estar molt més centrada en la captació, en l'acompanyament, en la formació, en fer polítiques actives d'ocupació conjuntament amb les necessitats del sector. El Sr. Albert reconeix que serà difícil arribar-hi, però l'Ajuntament té la capacitat de posar unes bases que permetin parlar de política industrial en tota la seva magnitud.

Pren la paraula tot seguit el Sr. González, qui manifesta que la voluntat de la proposta de resolució és dir que no és possible conformar-se, sinó que cal fer-hi quelcom. Per altra banda, era necessari llançar un missatge sobre els polígons. No es tractava tant de plantejar un pla de xoc. Però sí que posar de manifest que el govern municipal i el Ple de la Corporació tenen molt presents els polígons. Els interlocutors que s'han posat en contacte amb alguns Grups municipals, manifestant algunes queixes, requereixen que es faci quelcom. Se senten oblidats, especialment durant els últims mesos, en relació amb els plans de xoc que l'Ajuntament ha aprovat, amb mesures que el Grup de Ciutadans considera més encertades algunes que altres. No es pot negar que s'han fet coses per la ciutat. En el Pla de xoc només hi havia una referència als polígons de 50.400 €. Els polígons no s'han beneficiat de cap de les mesures fiscals, tot i que l'objectiu principal era donar un impuls a la ciutadania i que la ciutat se sentís acompanyada en la mesura del possible pels recursos municipals. Però els polígons se senten oblidats. Una reducció de l'IBI o mesures en qualsevol altre àmbit fiscal, els hi pot suposar poca cosa a la majoria d'indústries, però els polígons no han de quedar en l'oblit, fer palès que tenen problemes i que l'Ajuntament, com a administració més propera, pot fer-hi quelcom. El missatge d'avui, doncs, ha de ser un missatge positiu, dedicat als propietaris i als treballadors dels polígons, en el sentit que l'Ajuntament també s'ocupa d'ells i que intentarà fer-hi quelcom, amb alguna mesura immediata en neteja i seguretat, i a més llarg termini en relació amb el Pressupost del 2021, que serveixi com a missatge d'alleujament per un sector que ho necessita perquè està patint molt.

Sotmesos a votació els acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, aquests són aprovats per unanimitat.

Epígraf 19) Presentada pels Grups municipals de JxT i ERC-MES, per demanar la creació d'una borsa de cuidadors/es d'infants i persones vulnerables.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals de JxT i ERC-MES, és el que a continuació es transcriu:

« El retorn a l'activitat escolar i laboral quan la pandèmia encara està entre nosaltres, amb xifres d'incidència molt alts, impactarà inevitablement en l'àmbit familiar en cas de malaltia o quan s'hagin de guardar quarantenes si es detecten positius a les escoles o llocs de treball. En aquest sentit, la creació d'una borsa de treball per a cuidadors/es d'infants i persones vulnerables tindria un doble objectiu: d'una banda, afavorir l'ocupació de persones que s'han quedat sense feina o treballaven en situacions precàries, especialment dones, i, de l'altra, donar resposta a les necessitats que es preveu tindran les famílies. La iniciativa s'assimila a la ja engegada per la Paeria de Lleida a través del seu Institut Municipal d'ocupació.

» Terrassa, i el seu servei d'Ocupació, va ser un referent durant els mesos de confinament en la gestió d'ocupació mitjançant les borses de treball que gestiona en els àmbits de la salut, la teràpia ocupacional, geriatria i cuidadors de persones vulnerables. En aquest sentit avançar en la línia de crear una borsa de treball per a cuidadors/es d'infants i persones vulnerables, amb l'objectiu de cobrir un sector de demanda d'ocupació amb garanties laborals i de seguretat sanitària. Un servei que, d'oferir-se, no només pugui cobrir una possible demanda actual sinó assegurar la professionalització d'un sector altament feminitzat i sovint de treball eventual o precari.

Per això, demanem al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'aprovació dels següents

ACORDS

Primer.- Estudiar la creació, per part del Servei Local d'Ocupació, d'una borsa de cuidadors/es d'infants i persones vulnerables.

Segon.- Fer difusió d'aquesta borsa o col·laboració a la ciutadania a través dels canals de comunicació municipals.

Tercer.- Establir un sistema d'avaluació amb l'objectiu de millorar els serveis i fer un seguiment de la seva idoneïtat.»

Pren la paraula la Sra. Lluís, qui manifesta que la pandèmia ha tingut uns efectes amb el confinament durant els mesos passats. Ara, amb la tornada a l'activitat laboral i escolar, té unes conseqüències molt directes en l'àmbit familiar. Això està suposant problemes a l'hora d'equiparar els drets dels pares en relació amb les quarantenes de fills o persones dependents, quan hagin de quedar-se a casa. Es posa de manifest una necessitat que ja era existent a la ciutat, però que ara ha agafat un major relleu, com és la manca d'una borsa de cuidadors d'infants i de persones vulnerables. Per això es plantegen els tres acords que conformen la part dispositiva de la proposta. La Sra. Lluís afegeix que aquesta mesura té un impacte molt important per a les persones que han perdut la feina a conseqüència de la pandèmia, i en especial cal tenir en compte que la majoria de les persones que han perdut la feina o han vist reduïda la seva activitat laboral són dones.

Sotmesos a votació els acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, aquests són aprovats per unanimitat.

Epígraf 20) Presentada pels Grups municipals d'ERC-MES, TxT i JxT, per la suficiència financera dels ens locals.

Per part de la Presidència s'informa que els Grups municipals ponents de la Proposta de Resolució han anunciat la seva retirada, en la mesura que ha estat reformulada com a Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per la majoria absoluta dels membres del plenari i de la qual se n'ha donat lectura en la present reunió, a l'apartat corresponent.

Epígraf 21) Presentada pel Grup municipal del PSC, per a la dinamització del sector de l'hostaleria en el barri de Ca n'Anglada.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PSC, és el que a continuació es transcriu:

« Al barri de Ca n'Anglada hi ha un gran nombre d'establiments d'hostaleria amb una gran qualitat i llarga tradició a la ciutat. Malauradament, l'hostaleria del barri troba que la manca de places d'aparcament minva la seva capacitat comercial.

» De fet, en els darrers mesos l'Associació de Comerciants de Ca n'Anglada ha realitzat un estudi sobre la situació de l'hostaleria entre els seus membres, on s'ha analitzat quines són les principals mancances i inconvenients que tenen els seus membres. En aquest estudi s'ha constatat que el principal problema de l'hostaleria en el barri de Ca n'Anglada és l'estacionament un cop la zona blava finalitza a les 20:00 de la nit.

» A diferència de la resta del comerç, el punt àlgid de vendes de l'hostaleria és als caps de setmana en horari nocturn, quan la zona blava no funciona i no fa el seu servei de rotació de l'estacionament públic. D'altra banda, l'Ajuntament disposa d'un pàrquing soterrat a l'Avinguda Barcelona que permetria espais.

» Aquesta situació produeix que potencials clients de fora del barri, que poden ser de diferents indrets de la ciutat o de les poblacions properes i volen anar als establiments d'hostaleria del barri no trobin zones d'estacionament lliures i optin per marxar fora del barri i anar a les grans superfícies comercials, agreujant la difícil situació del comerç de barri i de proximitat. Precisament, el comerç de barri ha de ser un dels actors de la dinamització que necessita el barri de Ca n'Anglada respecte a la ciutat i a la seva personalitat per a continuar construint ciutat en positiu i més en temps de pandèmia.

» De les darreres enquestes sobre el tema que en tenim coneixement en destaca certa fidelitat al comerç de barri situant entre el 70 i 80% el seus consumidors, demostrant així que la mobilitat en els establiments es veu compensada, però en canvi en les franges de màxim funcionament potencial de l'Hostaleria hi detectem aquesta debilitat.

Per tots aquests motius, proposem al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Engegar, revisar o completar un nou programa de targes de bonificació per al pàrquing d'Egarvia a l'Avinguda Barcelona, en horari nocturn, orientat a l'hostaleria del barri. Aquestes targes haurien de funcionar de divendres a diumenge, de 20:00 a 23:30 i tenir una duració mínima d'una hora.

Segon.- Avaluar-ne l'ús i valorar fer-ho extensiu a altres barris egarencs.

Tercer.- Comunicar els acords al Consell Municipal del Districte II, a l'Associació de Comerciants de Ca n'Anglada i a l'Associació de Veïns de Ca n'Anglada.»

Pren la paraula el Sr. Aguado, qui assenyala en primer lloc que tenia intenció d'intervenir en el debat sobre la proposta de resolució anterior, relativa als polígons industrials. Per raons tècniques, no ho ha pogut fer. Per aquest motiu, el Sr. Aguado vol expressar ara la seva posició al respecte. Abans, però, dona la benvinguda a la Sra. Trullàs, a la qual desitja molts encerts i èxits en l'exercici del seu càrrec, en benefici de la ciutat. El Sr. Aguado afegeix que sembla que s'ha entès que és la col·laboració publicoprivada la que ajudarà a dur endavant una millor realitat per als polígons. En el seu moment Terrassa va apostar per aquestes zones industrials, situant-les geogràficament a la ciutat. Caldria començar a obrir un nou panorama d'entrada d'empreses en l'àmbit més urbà i consolidat, d'acord amb la forma en la qual es va desenvolupant la indústria en el segle XXI. En els anys que el PSC ha gestionat aquest tema, ha incidit molt, igual que en l'àmbit del comerç, en la col·laboració publicoprivada, a través de les Àrees de promoció econòmica urbana (APEU), d'una manera que es pot traslladar també als polígons. El Sr. Aguado posa l'exemple del polígon d'Els Bellots, que ha funcionat. Terrassa té grans agents econòmics, i potser tots plegats s'han donat un cert marge pensant que entre tots es faria, i al capdavall no s'ha fet tot el que es voldria. S'ha vist que aquest tipus de col·laboració funciona, i que no té per què fer renunciar a altres fórmules associatives pel que fa al món empresarial. S'ha demostrat que si es defineixen les tasques a desenvolupar per part dels agents públics i dels privats, això ajuda de forma significativa, com s'ha vist per exemple en el comerç del centre o en Els Bellots. El Sr. Aguado recorda que en el mandat passat va haver-hi una subvenció de la Diputació, en relació amb la senyalització dels polígons. I també d'un element que és molt important per a la visibilitat dels polígons, la creació d'una oficina a la masia dels Bellots. El Sr. Aguado afegeix que cal seguir parlant molt sobre els polígons. Hi ha un acord general en la voluntat de disposar d'una Terrassa industrial, i en ser-hi pioners. També es vol una personalització pel que fa a la manufactura avançada que dona el Pacte de reindustrialització del Vallès i també de la indústria catalana. Cal alinear el Pacte per l'ocupació, el pacte per la indústria, i tot allò en què es pugui avançar als polígons, sense deixar al marge les polítiques comarcals i les nacionals de Catalunya. Pel que fa a la present proposta de resolució, el Sr. Aguado manifesta que es tracta d'una proposta positiva, fruit d'haver detectat una sensibilitat en el barri, en els comerciants i en el sector hostaler. La zona blava compleix una funció de servei al comerç i permet una major mobilitat. Però a partir de les vuit del vespre, que és quan el sector hostaler la necessita, li manca aquest element, que es pot trobar en l'aparcament de l'avinguda de Barcelona. Tot seguit el Sr. Aguado dona lectura als acords que conformen la part dispositiva de la proposta de resolució.

Sotmesos a votació els acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, aquests són aprovats per unanimitat.

Epígraf 22) Presentada pels Grups municipals de Ciutadans, PSC i JxT, en relació a la Taula de Ca n'Anglada 2030 i carrer Sant Crispí.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals de Ciutadans, PSC i JxT, és el que a continuació es transcriu:

« El mes de febrer tingué lloc un debat al Ple municipal a propòsit de la situació del barri de Ca n'Anglada i per donar compliment als compromisos adquirits, en el mandat anterior, referents al desplegament del Pla de Futur Ca n'Anglada 2030.

» Aquest debat va concloure amb la retirada de la proposta de resolució, a l'espera d'una trobada dels veïns, els grups municipals i els responsables municipals amb el Síndic de Greuges. Una reunió que, finalment, no va tenir lloc a causa de la malaltia del Síndic i del posterior confinament.

» El mes de setembre la reunió prevista amb el Síndic, els veïns i l'oposició es va suspendre, a instàncies de l'equip de govern, per motius sanitaris, per bé que havíem estat informats de què PROCICAT havia autoritzat la reunió. L'endemà, però, el Síndic, l'alcalde, la síndica de Terrassa, persones de l'equip tècnic i alguna persona de l'equip de govern van fer una visita guiada al barri. Cap membre de l'oposició ni tampoc els veïns havien estat informats de la visita la qual no es va fer pública fins 24h després de què tingués lloc. A data d'avui, la nova data de la reunió amb el Síndic encara no es coneix.

» En el decurs d'aquest mes hi hagut dues reunions més vinculades a la situació del barri: la Taula de Can n'Anglada i una reunió amb els veïns afectats per la situació del bar del c. St. Crispí.

» La reunió de la Taula va posar de relleu que a la retirada de les antenes parabòliques, un dels projectes proposats per l'associació de veïns, no era prioritari. La resta de projectes es trobaven en fases diverses, afectats diversament per la pandèmia. L'única proposta en ferm fou la realització d'una enquesta per polsar l'opinió del barri sobre la situació en què es troba i la proposta als servei per impulsar nous microprojectes.

» La reunió amb les veïnes del c. St. Crispí va servir per constatar que l'equip de govern no tenia una estratègia sobre el que calia fer per acabar amb els problemes d'incivisme del bar. D'altra banda, el mes de juliol, davant els parers contradictoris de diferents juristes municipals, el Ple va acordar instar: "els equips jurídics perquè abans de dos mesos tinguin preparat un dictamen al respecte". Aquest dictamen encara no el tenim. Val a dir, també, que la reunió es va haver de suspendre quan una de les veïnes va patir un atac d'ansietat.

» La situació del barri de Ca n'Anglada és un tema recurrent al Ple municipal. I ho és perquè amb massa freqüència sentim queixes dels veïns els quals, de manera espontània, reclamen per la via política allò que no poden assolir un cop han esgotat la via administrativa ordinària. La cronificació de situacions d'incivisme i la sensació de què l'administració municipal encaixa les denúncies, però no entoma els problemes creen desànim i a la llarga malmeten la confiança de la ciutadania en les institucions.

» Recentment diversos veïns del barri de ca n'Anglada s'han posat en contacte amb els grups municipals de l'oposició després de constatar que les seves queixes i denúncies reiterades per la situació creada per un bar del carrer S. Crispí no han tingut resposta. Estem parlant d'un bar que, tal i com va dir al darrer Ple la regidora del districte, ha passat per diverses mans i acumula una seixantena de denúncies sens que la situació hagi canviat. Aquest expedient està en mans del serveis jurídics municipals a l'espera de què es prengui una decisió al respecte. Mentrestant, el bar continua

la seva activitat, acumula denúncies i la degradació de la convivència és un fet. Què ha de fer aquest ajuntament davant d'aquesta situació?

» El Pla de Futur de Ca n'Anglada 2030 havia de ser una via per entomar la situació d'un barri que presenta un problema històric de convivència veïnal. Al Ple de febrer es va fer palès que el Pla de Futur tenia una dotació pressupostària difícil de localitzar i que les prioritats municipals no estaven ben bé en sintonia amb les preocupacions veïnals. Recordem que les preocupacions dels veïns feien referència al mercat il·legal al carrer, a les antenes parabòliques col·locades al marge de la normativa municipal, el sistema d'avisos del 092 o l'esplai al carrer. I recordem també que l'equip de govern no compartia alguna d'aquestes preocupacions per considerar que alguns dels microprojectes contemplats ja havien estat posats en marxa i que, en relació a les inquietuds dels veïns, s'apostava per la mediació més que per les accions coercitives.

» La pandèmia va aturar els microprojectes i va fer oblidar momentàniament els problemes del barri, però ara de nou la situació torna a aflorar. En un context de forta contracció econòmica que no ajudarà a millorar la convivència, l'Ajuntament ha d'articular vies de solució al problema plantejat al carrer S. Crispí i ho de fer amb el suport dels veïns i dels grups municipals.

Per tot plegat proposem:

ACORDS

Primer.- Instar a l'Equip de Govern al compliment íntegre, i en el termini més breu possible, de la proposta de resolució aprovada el juny del 2018 en relació al barri de Ca n'Anglada respectant la metodologia acordada que té com a base els micro-projectes.

Segon.- Executar els micro-projectes aprovats en el marc de la Taula de Futur de Ca n'Anglada: 1) eliminació d'antenes parabòliques; 2) eliminació del mercat il·legal i 3) esplai al carrer i dinamització del poliesportiu i 4) 092, identificació de les trucades a la policia.

Tercer.- Dotar pressupostàriament els micro-projectes esmentats a l'acord segon mitjançant les corresponents transferència de crèdit.

Quart.- Agilitzar les deliberacions jurídiques per determinar mesures concretes per acabar amb les situacions d'incivisme reiteradament observades al bar del carrer S. Crispí. En aquest sentit instem els equips jurídics perquè abans de dos mesos tinguin preparat un dictamen al respecte.

Cinquè.- Activar les inspeccions sanitàries i de treball del bar del carrer S. Crispí per verificar que compleix la normativa establerta.

Sisè.- Incrementar la presència policial al carrer S. Crispí per evitar situacions d'incivisme.

Setè.- Comunicar aquests acords al Síndic de Greuges de Catalunya a la Síndica de Greuges de Terrassa i al Consell Municipal del Districte II.»

Pren la paraula el Sr. Aguinaga per tal de presentar la proposta. El Sr. Aguinaga comenta els diferents arguments recollits a l'exposició de motius, i afegeix que correspon ara que l'equip de govern expliqui què pensa fer en relació amb la Taula i el bar del carrer Sant Crispí, i que doni una explicació satisfactòria sobre per què el Síndic va venir a Terrassa, en una visita gairebé clandestina i sense informar l'oposició.

La Sra. Lluís comença manifestant que els acords del Ple s'han de complir, i per tant s'han d'executar els microprojectes aprovats per al barri de Ca n'Anglada, i que tinguin pressupost suficient per poder ser realitzats. A la proposta de resolució es demana, precisament, l'execució dels microprojectes. Per altra banda, cal disposar de totes les eines necessàries perquè en situacions d'incivisme, a Ca n'Anglada o a qualsevol altre barri de la ciutat, es pugui posar remei. Cal respectar la convivència entre els veïns i veïnes, a qualsevol punt de la ciutat. La Sra. Lluís afegeix que tot i disposar de data per una pròxima reunió telemàtica amb el Síndic, al Grup de JxT no li agrada com es va fer la visita i la reunió amb el Síndic al barri, sense els veïns i sense els Grups municipals de l'oposició, i de la qual aquests no en tenen més retorn que el que han facilitat els mitjans de comunicació.

Pren la paraula el Sr. Lázaro, qui entén que un principi bàsic de la política és la confiança, i sobre la base d'aquest principi es va veure en la proposta d'una reunió conjunta amb el Síndic, feta per l'equip de govern, una oportunitat per obrir vies de solució per al barri de Ca n'Anglada. La frustració ha estat enorme quan s'ha vist la manera com el govern ha gestionat els temps i la forma de la visita del Síndic. Ha fet quelcom que no és admissible en política, que és convertir una solució en un problema. No és que el Síndic sigui la solució als problemes de Ca n'Anglada, però una figura amb un punt de vista objectiu, sense la pressió de l'entorn social i polític, podia obrir vies per millorar les estratègies de futur per la implementació de la Taula de Ca n'Anglada o per buscar fonts de finançament. El Sr. Lázaro no entén responent a quin tacticisme o a quina por, el govern no va mantenir la reunió anunciada. El govern continua la dinàmica d'actuar per parts, amb reunions amb els veïns, per una banda, i amb l'oposició, per una altra. El Sr. Lázaro està convençut que els actors principals són els veïns, i per tant la reunió és necessària. No entén la tàctica de separar les parts. El Grup del PSC demana al govern voluntat i valentia, i que sigui ambiciós. El full de ruta ja hi és, la Taula, amb totes les propostes, a curt, mitjà i llarg termini. Els microprojectes s'han d'executar ja. No es pot deixar d'actuar en relació amb les antenes perquè hi ha un problema amb les cobertes de determinats edificis. Potser cal fer un pla de cobertes. O en relació amb la problemàtica relativa a la Policia Municipal, perquè a la resta de la ciutat no s'assigna un codi a la trucada. Aquest era un microprojecte prioritari, que il·lusionava als veïns, perquè identificava les trucades fetes des de Ca n'Anglada. L'identificatiu podria ser el número del mòbil de qui truca. En definitiva, si el camí està tallat, cal buscar dreceres, no tancar la porta a la solució. Un altre tema que era prioritari era el casal d'oficis, que era una oportunitat atès el perfil de molts joves del barri que han abandonat prematurament l'escola o que s'han incorporat a la societat provinent dels seus països, sense l'oportunitat d'assistir a l'institut. Era una manera de solucionar, encara que parcialment, un problema d'inserció laboral. S'ha fet el casal, és cert, però per a setze joves, i amb una subvenció externa, sense que l'Ajuntament hi hagi posat recursos. El Sr. Lázaro reitera que cal ser ambiciós. Els microprojectes són els fonaments dels futurs projectes a mitjà termini. Cal també valentia. És cert que tots els barris de la ciutat tenen necessitats. Però a Ca n'Anglada hi ha indicadors de pobresa, o d'inserció laboral, o de segregació escolar, o d'abandonament prematur, que no es donen en altres barris. Aquestes situacions són les que després

generen problemes de convivència a les places públiques. La proposta de resolució és, per tant, molt pertinent, perquè planteja complir una resolució anterior. El pla de Ca n'Anglada és molt transversal, i parla de l'àmbit social, laboral, educatiu, econòmic, relacional, i no estigmatitza el barri. És una oportunitat per fer valdre el futur del barri. Pel que fa al bar, el Sr. Lázaro assenyala que no és una multinacional de menjar ràpid amb un gran equip jurídic al darrere, o un gran poder mediàtic. És un bar d'espai reduït, típic de barri. Si després de totes les actuacions policials i els expedients oberts, encara continua obert, això no dóna tranquil·litat als veïns. Els veïns parlen de situacions més pròximes a la delinqüència que a l'incivisme. Si les estratègies existents no funcionen, cal canviar-les. Potser cal posar provisionalment càmeres a la zona. Hi manca una actuació més contundent, perquè la situació és molt complicada.

La Sra. Melgares recorda al Sr. Lázaro que quan es va presentar la proposta de resolució, l'any 2018, el Grup del PSC va retreure al Sr. Aguinaga que anés amb compte amb les comparacions i les afirmacions que feia. Fins i tot se li va dir que feia comentaris per generar titulars, i que no aportaven beneficis. També es va dir que estava estigmatitzant el barri. La Sra. Melgares posa de manifest que quan es passa a l'oposició es mantenen posicions diferents. Però quan es tracta d'un tema tan delicat com l'estigmatització d'un barri, els ponents de la proposta haurien d'haver estat més responsables i esperar la resposta sobre els projectes. Es va mantenir una reunió de la Taula del Projecte de Futur de Ca n'Anglada al setembre, en la qual es va explicar l'estat de cadascun dels projectes per part dels tècnics. Cada microprojecte té el seu ritme propi. Els Grups de l'oposició instrumentalitzen Ca n'Anglada. És veritat que el barri té problemes i que cal treballar de valent, que s'estan fent projectes i que manquen molts per fer, però amb un altre consens, amb una altra mirada. Treballar per Ca n'Anglada vol dir reconèixer una voluntat sincera per part de tots els Grups, i també de la ciutadania. La Sra. Melgares demana als Grups municipals que evitin cercar la foto. Els titulars són inoportuns. En relació amb la situació dels microprojectes, la Sra. Melgares recorda que és la tercera vegada que se'n parla en el Ple, a més de la reunió de la Taula. El 2018 es va aprovar una proposta de resolució, i el govern del PSC no va dur-ne cap a la pràctica. Avui es pot dir que la casa d'oficis és una realitat i està donant els seus fruits. Té un cost de 700.000 euros. L'esplai al carrer compta amb un pressupost. L'eliminació del mercat il·legal és una voluntat de l'equip de govern. La Sra. Melgares mostra la seva sorpresa davant el fet que el Grup de JxT, que ha tingut responsabilitat de govern en l'àrea de ciutadania, se sumi als Grups del PSC i de Ciutadans. Es tracta de competències de diferents conselleries de la Generalitat, ja siguin els Mossos d'Esquadra, en la qüestió policial, o en relació amb l'esponjament del barri, o habilitar els espais que han quedat buits, o rehabilitar els habitatges que queden i que es troben en mal estat. El Síndic va anunciar que ajudaria l'Ajuntament davant la Generalitat, que és qui té les competències. Si els pisos s'arrangen, a la vegada es podran eliminar les antenes parabòliques. La present proposta de resolució afegeix dues peticions que no tenen res a veure. Una cosa és un pla de futur per Ca n'Anglada, un pla que no s'ha posat en vigor, que s'estan fent els microprojectes que el Ple va aprovar i que els veïns van proposar. Pels veïns, i fins allà on sigui possible, tenint en compte que hi ha competències d'altres administracions, el govern municipal farà els microprojectes que pugui. Quant al bar del carrer Sant Crispí, la Sra. Melgares recorda que ha enviat als Grups un informe dels serveis jurídics. L'oposició demana que s'agilitin les deliberacions jurídiques. La Sra. Melgares reitera que els Grups ja disposen de l'informe. El Grup de TxT votarà a favor d'aquest punt de la proposta. Però el que fa referència als microprojectes, que el govern pensa realitzar, amb ajuda o sense de les conselleries de Territori i d'Interior, i pel que impliquen d'estigmatització del barri, no tindran el vot favorable del Grup de TxT.

El Sr. Aguinaga manifesta que la Sra. Melgares no ha donat cap explicació sobre la raó per la qual els veïns i els Grups de l'oposició no van ser informats de la visita del Síndic i es van assabentar per la premsa. Per respecte a l'oposició i a la ciutadania, la Sra. Melgares ho hauria de clarificar. Els microprojectes tenen una metodologia, objectius, accions, perfils socials, seccions censals, lideratge, pressupost anual, inici i final, indicadors de procés. Tot això ha estat absent en les explicacions donades a la Taula de Ca n'Anglada, i també en l'explicació que ha donat avui la Sra. Melgares. La Regidora diu que s'estan fent moltes coses, però realment l'oposició no sap què s'està fent. Si no hi ha indicadors, no se sap si s'està avançant, retrocedint o en la mateixa situació. Per tant, el Sr. Aguinaga demana que se segueixi la metodologia. Respecte al bar del carrer Sant Crispí, la reunió que es va mantenir va ser molt desagradable, per les coses que van dir alguns membres de l'equip de govern. Van dir que no sabien què fer. Aleshores no hi havia el dictamen. L'informe que ha arribat és molt curiós, i diu coses com que només hi ha un acte que reflecteixi l'incompliment horari, la qual cosa podria comportar una sanció econòmica, però no una infracció que justifiqui el tancament. Segons l'informe, en tot aquest temps l'Ajuntament no té constància de les vuitanta-tres novetats que s'han produït des de l'any 2019, de les set actes sobre situacions il·legals, ni de totes les presències i intervencions policials en aquest establiment. Amb aquest únic fet constatable del qual tenen coneixement els serveis jurídics, un endarreriment de quinze minuts, un dia, en l'horari de tancament del bar, es conclou que no es pot fer res. L'Ajuntament, quan vol, sap fer les coses. El que ha passat en un altre establiment, al carrer Consell de Cent, posa de manifest que l'Ajuntament, quan té una estratègia, és capaç de solucionar els problemes. En aquest establiment es van aixecar actes per diverses irregularitats, en el carrer Sant Crispí va haver-hi un desplegament mixt, en el mes de març del 2019, en el qual també es van detectar irregularitats. Si tot plegat no ha servit de res, el Sr. Aguinaga pregunta quin missatge s'està donant als veïns, que no es pot fer res, que s'ho han inventat tot, que han de seguir protestant. El Sr. Aguinaga demana diligència a l'hora de resoldre els problemes del bar del carrer Sant Crispí, i que en les reunions de la Taula se segueixi la metodologia que es va aprovar l'any 2018.

El Sr. Caballero manifesta que té la impressió que el Sr. Aguinaga tergiversa la realitat, o no diu tota la veritat. El que va explicar el govern, davant la presència dels veïns i veïnes, i representants dels Grups de l'oposició, i així ho va acreditar el cap dels serveis jurídics municipals i la cap del servei d'activitats, va ser que no existeix en l'ordenament jurídic la possibilitat de tancar un establiment *sine die*. Per tant, quan el Sr. Caballero va preguntar als Grups ponents de la proposta si tenien alguna alternativa, si coneixen alguna normativa que el cap dels serveis jurídics no conegués i que permetés el tancament *sine die* de l'establiment, la resposta va ser el silenci. El Sr. Caballero va dir, davant de les veïnes, que si el Sr. Aguinaga, el Sr. Lázaro o la Sra. Lluís estiguessin en el govern, li dirien exactament el mateix. Aquests Grups no van rebatre al Sr. Caballero. Poden dir que el govern no té imaginació, però tenint en compte la tradició d'alguns Grups de l'oposició quant al compliment estricte de la llei, sobta que demanin creativitat al govern. Al capdavant, s'ha de vetllar per garantir els drets de tothom. Malauradament, hi ha casos en els quals no hi ha un problema administratiu o legal, sinó que és un problema de convivència. És molt fàcil i ràpid demanar que s'envii la policia, però la policia també té un marc d'actuació. La policia ha actuat en seixanta-tres ocasions en aquest cas, i explica quin és el marc d'actuació, com ho van fer el cap dels serveis jurídics municipals i la cap del servei d'activitats. Quan un establiment presenta una irregularitat i aquesta se soluciona, té tot el dret a obrir. Hi ha una jurisprudència acumulada al TSJC sobre la irregularitat que suposa ordenar el tancament d'un establiment *sine die*,

no en canvi ordenar tancaments per una setmana o més d'una. Els Grups de l'oposició haurien d'explicar el contingut sencer de les reunions. Quan el govern va rebre l'informe dels serveis jurídics, es va adreçar a l'oposició plantejant què creien que es podia fer, atès que no hi havia gaire alternatives. La resposta de l'oposició va ser el silenci. El Sr. Caballero pregunta quina és la seva alternativa.

El Sr. Lázaro demana al Sr. Caballero que expliqui la reunió en tota la seva amplitud. L'oposició no va poder respondre perquè la reunió es va haver de suspendre. Si l'oposició disposés dels mecanismes que té el govern per actuar en el bar, possiblement estarien ocupant el lloc que ocupa el Sr. Caballero. Però els Grups ponents estan a l'oposició, i fa una acció de control efectiu del govern, que és el que li correspon. No pot actuar directament sobre el bar. El que és clar i és evident, i es pot constatar, és que després de moltes intervencions, expedients i tancament del bar, l'únic sancionable sigui que un dia va tancar un quart d'hora tard. El Sr. Lázaro defensa la Policia Municipal i la seva professionalitat. També defensa els veïns perquè no s'inventen res. Possiblement el que ha fallat ha estat el mètode. El Sr. Lázaro continua manifestant que el problema d'estigmatitzar el barri no és perquè els veïns, amb el suport de l'oposició, vulguin que es compleixin uns acords aprovats el seu dia. El problema de l'estigmatització prové del fet que a cada Ple es parla del barri, i si es fa és perquè els veïns tenen una percepció diferent a la de la Sra. Melgares. És cert que l'any 2018 el PSC tenia responsabilitats de govern. També les tenia quan es va fer el Pla de barris o l'esponjament de Ca n'Anglada. També va establir la Taula de Ca n'Anglada, que va començar a executar les accions l'any 2019. La bastida de l'edifici hi és. Ara cal començar a construir. El Sr. Lázaro demana que es carregui sobre l'oposició l'estigmatització del barri. El que cal és posar-se mans a l'obra. Pel que fa als microprojectes, i acceptant la incidència de la pandèmia, encara no s'ha fet la cessió del poliesportiu a l'esplai. L'únic evident era el casal d'oficis, amb la limitació de joves que hi participen. L'enquesta és revisable. Les qüestions que van centrar més les queixes dels veïns van ser les antenes i la Policia Municipal, i es troben aturades. El Sr. Lázaro entén les dificultats, i la prudència del govern de no obrir expectatives en altres barris arran dels pressupostos que es puguin invertir a Ca n'Anglada, uns pressupostos que tampoc estan del tot clars. El Grup del PSC vol valorar les oportunitats que ofereix el barri. Avui ha presentat una proposta de resolució sobre l'hostaleria i l'aparcament de l'avinguda de Barcelona. No es tracta d'estigmatitzar, sinó de posar de manifest el treball que cal fer en el futur.

La Sra. Melgares entén, en relació amb la intervenció del Sr. Lázaro, que és possible treballar plegats pel futur de Ca n'Anglada, i dels altres barris de la ciutat. Els problemes que van manifestar els veïns en relació amb el bar, segons van dir, feia deu o dotze anys que s'anaven produint. El PSC tenia responsabilitats de govern durant aquests anys. Va ser l'actual govern municipal qui el setembre de l'any passat va fer un tancament preventiu perquè hi havia irregularitats. Però quan es van solucionar, els tècnics no tenien eines per negar la seva reobertura. L'incompliment de l'horari de tancament en quinze minuts no és motiu suficient per tancar l'establiment *sine die*. En relació amb els problemes d'incivisme i el conflicte amb els veïns, és la raó per la qual la Sra. Melgares demana la votació separada dels acords de la proposta. El govern votarà a favor i complirà els acords relatius al bar del carrer Sant Crispí. La Sra. Melgares afegeix que els polítics no obren ni tanquen establiments, sinó que, en funció de les competències, poden aprovar unes ordenances, i a Catalunya i a Espanya es poden aprovar unes lleis. No seria correcte que un polític ordenés el tancament d'un establiment. El polític demana als tècnics que apliquin la normativa, amb totes les seves conseqüències. Els Grups de l'oposició estan demanant que el

govern prevariqui, i la Sra. Melgares no està disposada a fer-ho. Això no vol dir que el govern no hi estigui a sobre. Sobre les intervencions policials, la Sra. Melgares recorda que la Policia Municipal hi ha anat a requeriment dels veïns. Si el que va trobar la Policia Municipal fos raó suficient, per part dels serveis jurídics, tindria les conseqüències corresponents. La Sra. Melgares demana que no es faci populisme. A la reunió es va veure que una veïna va quedar molt afectada en veure que l'oposició li fa unes promeses que després no es poden complir. En relació amb els microprojectes, la Sra. Melgares afirma que els que es van aprovar l'any 2018 s'estan fent, es continuaran fent i s'intentarà complir. En alguns casos, l'Ajuntament necessita que la Generalitat, que té les competències, també hi actuï. La Sra. Melgares reitera el que ha explicat en la seva anterior intervenció en relació amb la casa d'oficis, l'esplai al carrer, l'eliminació del mercat il·legal o la retirada de les antenes. La Sra. Melgares pregunta a l'oposició per què no parla dels aparells d'aire condicionat. Aquests Grups estigmatitzen, i els veïns no s'ho mereixen. Els veïns viuen al barri, mentre que els Grups municipals van al barri a fer el que creuen. Però intenten estigmatitzar el barri. Això mateix ho va dir el govern del PSC l'any 2018. Els Grups de l'oposició no van demanar una partida per a l'execució dels microprojectes. Ara tenen l'oportunitat de fer-ho. Si l'oposició vol parlar de la visita del Síndic, el més adient hagués estat presentar una pregunta per ser contestada en el Ple, no presentant una proposta de resolució. Plantejar aquest tema una vegada i una altra en el Ple va en detriment del barri i dels seus habitants.

El Sr. Aguinaga manifesta que és difícil encaixar tantes iniquitats de cop, iniquitats que degraden la vida pública. El Sr. Caballero no només no va demanar una solució a l'oposició, sinó que la va acusar, davant de les veïnes, de voler instrumentalitzar les seves reivindicacions, pel sol fet de donar-les veu. El Sr. Aguinaga no ha demanat ningú que tanqui res, i encara menys al govern municipal, que no ho pot fer. El que sí que demana és un pla d'acció concret en relació amb el bar, que permeti generar prou documentació administrativa per fer allò que els juristes i tècnics que hi van assistir van comentar. Tancaments temporals, si és procedent, o dur a terme una activitat sistemàtica que demostrï a la propietat de l'establiment que la ciutat no està d'acord amb el que està passant. El bar del carrer Consell de Cent no ha estat tancat pel govern municipal. Ha tancat el bar, fruit d'una acció policial sistemàtica i sostinguda. Això és el que demana el Sr. Aguinaga, i també ho demanen les veïnes, que les seves queixes, reivindicacions i trucades telefòniques no acabin en no res. Això genera desconfiança vers les administracions, i és el dóna ales a plantejaments demagògics i populistes. El Sr. Aguinaga afegeix que dir la veritat no és estigmatitzar. Allò que és alarmant és que el govern opti per amagar els problemes, per fer veure que els problemes que existeixen, que la ciutadania constata i viu de forma quotidiana, arreu de la ciutat i vinculats a l'incivisme, la delinqüència o les ocupacions, només responen a les ganes de l'oposició de molestar i de crear alarmisme. El Sr. Aguinaga demana més respecte pel treball que fan els Regidors, i més respecte per la ciutadania de Terrassa. En el cas de Ca n'Anglada, demana que la Sra. Melgares tingui una actitud molt més clara en relació amb microprojectes als quals el govern ha donat la seva aprovació. Aquests projectes formen part de les obligacions de l'Ajuntament, i han d'executar-se. Si no es fa, la Taula no servirà per a res. Hi ha l'oportunitat unitària de treballar, però la reunió mantinguda va deixar mal regust de boca a moltes persones.

Sotmesos a votació, de forma separada, els acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, el resultat és el següent:

Els acords 1, 2 i 3 són desestimats amb els vots següents:

TxT	(10 vots)	EN CONTRA
PSC	(7 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(5 vots)	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
JxT	(2 vots)	A FAVOR

Els acords 4, 5, 6 i 7 són aprovats per unanimitat

Com a conseqüència de les votacions anteriors, la part dispositiva de la proposta de resolució resta com segueix:

« Primer.- Agilitzar les deliberacions jurídiques per determinar mesures concretes per acabar amb les situacions d'incivisme reiteradament observades al bar del carrer S. Crispí. En aquest sentit instem els equips jurídics perquè abans de dos mesos tinguin preparat un dictamen al respecte.

Segon.- Activar les inspeccions sanitàries i de treball del bar del carrer S. Crispí per verificar que compleix la normativa establerta.

Tercer.- Incrementar la presència policial al carrer S. Crispí per evitar situacions d'incivisme.

Quart.- Comunicar aquests acords al Síndic de Greuges de Catalunya a la Síndica de Greuges de Terrassa i al Consell Municipal del Districte II.»

Epígraf 23) Presentada pels Grups municipals de TxT i ERC-MES, en defensa de la llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals de TxT i ERC-MES, és el que a continuació es transcriu:

« L'accés a l'habitatge és un dels reptes pendents de resoldre. Venim patint una crisi d'accés des de 2008, que lluny de solucionar-se, s'ha cronificat especialment per l'increment del preu de lloguer. Són moltes les famílies que destinen més del 40% dels seus ingressos al pagament de les rendes de lloguer de l'habitatge. Una situació que s'ha agreujat amb la crisi econòmica i social provocada per la pandèmia de la Covid19, on moltes famílies han vist reduïts els seus ingressos exponencialment i les ajudes extraordinàries públiques han estat insuficients per donar resposta a les situacions d'exclusió habitacional en que s'han vist abocades.

» El Parlament de Catalunya, per mitjà de la Moció 84/XII, aprovada el 9 de maig de 2019, va instar el Govern de la Generalitat a impulsar de manera urgent l'aprovació de mesures legislatives, en el marc del dret civil propi, per a permetre que Catalunya compti amb una regulació pròpia del contracte d'arrendaments urbans i, en particular, dotar a les administracions públiques d'un instrument necessari per a limitar els increments de preus del lloguer d'habitatges en zones de forta demanda acreditada. En compliment d'aquest mandat, el Govern de la Generalitat va aprovar el Decret llei 9/2019, de 21 de maig, de mesures urgents de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge, text que no fou convalidat.

» Després de mesos de treball intens, el 9 de setembre, el Parlament de Catalunya va viure una jornada històrica en defensa del dret a l'habitatge. Els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana, Catalunya en Comú i CUP, i finalment també JxCat, van aprovar la llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge, una llei que permet fixar topalls al lloguer en els municipis amb més demanda. El text parteix d'una proposta treballada i acordada conjuntament amb el departament de Justícia, el Sindicat de Llogaters i els grups signants.

» Aquesta proposta, que és una fita històrica, regula un règim excepcional per contenir els lloguers aplicables en les conegudes com a zones de mercat d'habitatge tens, és a dir aquells municipis o àrees en què hi ha en risc el proveïment suficient d'habitatge de lloguer i incorpora de forma excepcional, atesa la necessitat de donar una resposta urgent a la situació d'emergència habitacional que patim, la declaració de Terrassa i 59 municipis més com a àrees amb mercat d'habitatge tens. Es tracta d'una mesura estrictament transitòria, d'una durada màxima d'un any, que deixa de tenir efectes quan els òrgans competents formalitzin una nova declaració d'àrea amb mercat d'habitatge relativa al mateix municipi, o quan transcorri el termini màxim esmentat sense que es formuli una nova declaració d'àrea amb mercat d'habitatge tens sobre el territori afectat.

» La contenció de les rendes s'instrumenta per mitjà de l'aplicació de l'índex de referència de preus de lloguer d'habitatges que determina i publica el departament competent en matèria d'habitatge obtingut de la informació que conté el registre de fiances. La llei també preveu excepcionalitats excloent per exemple els habitatges amb rendes anteriors al 1995, els de protecció oficial, els destinats a polítiques socials, si els ingressos de la unitat de convivència de la persona física arrendadora és igual o inferior a 2,5 vegades l'IRSC si es compleixen uns supòsits, també es flexibilitza en els contractes de lloguer d'habitatges d'obra nova o procedents d'un procés de gran rehabilitació, i en segon lloc determina que la renda tampoc pot ultrapassar la consignada en el darrer contracte d'arrendament en el supòsit que hagi estat arrendat dins dels cinc anys anteriors, i indica els increments que s'hi poden aplicar i les excepcions.

» A més de cercar l'equilibri entre els drets i Interessos en presència la llei reconeix i acull els principis d'autonomia local i de subsidiarietat, establint solucions flexibles que permetin atendre i adaptar-se a situacions diferenciades respectant alhora el principi de proporcionalitat. Finalment la llei també incorpora modificacions de la Llei 18/2007 de 28 de desembre del dret a l'habitatge que introdueixen en el règim de control i sancionador nous apartats sobre el règim de contenció de rendes.

» A Terrassa segons les dades de l'Observatori de la ciutat, la tendència del lloguer es manté a l'alça dels preus: se situa, en tancar el 2on trimestre, en els 9,80 €/m² i col·loca la renda mitjana ofertada a la ciutat, segons es desprèn de la informació continguda en els principals portals immobiliaris, en els 823,9 €/mes després d'una tendència creixent de més del 30% els darrers 5 anys. Les dades obtingudes del càlcul de l'esforç econòmic pel pagament d'un habitatge en règim de lloguer, en base a les dades de l'Observatori i de les rendes mitjanes per llar, posa de manifest que l'esforç econòmic mig de les llars supera el 30% arribant en algunes zones al 49,6% amb l'agreujant que es concentra en els barris que tenen uns nivells de renda familiar per sota de la mitjana de la ciutat (30.000€) amb la consegüent gentrificació. En els darrer dos anys nombroses famílies de la ciutat han vist incrementar de manera extraordinària la renda dels seus lloguers coincidint amb la finalització dels seus contractes. Per aquest motiu el Pla Local d'Habitatge 2019-2025 de la nostra ciutat, aprovat per unanimitat, ja contemplava un estudi de models per la regulació del preu del lloguer, amb aquesta proposició de llei la Generalitat dota a les administracions

públiques d'una eina clau per limitar els increments de preus de lloguer d'habitatges en zones de mercat tens per tal de poder assegurar habitatge assequible per la ciutadania.

» Els darrers dos anys han augmentat les inscripcions al Registre de Sol·licitants d'Habitatge de la ciutat on hi han consten inscrites 5.256 unitats familiars de les quals més d'un 50% manifesten dificultats per accedir i mantenir l'habitatge per l'augment del preu de lloguer en finalitzar el contracte .

» El fet que la llei consideri la ciutat de Terrassa com a municipi amb mercat d'habitatge tens, constata el que recullen aquestes dues dades.

» Cal remarcar també que dins de les excepcions d'aplicació d'aquest criteri estan els habitatges que estan a la Xarxa de Mediació pel Lloguer Social ja que aquests ja estaven aplicant una regulació de preus. Recordem que Terrassa fa més de 20 anys que té aquest servei en marxa amb uns 500 pisos en cartera. Per tant, una part de les persones propietàries de Terrassa fa anys que prioritza uns criteris d'habitatge assequible per sobre de la especulació.

» Atesa la importància i la necessitat urgent de d'aquesta llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge, proposem al Ple municipal l'adopció dels següents

ACORDS

Primer. Mostrar el suport a la llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatges, considerant que aquesta mesura dota a les administracions públiques locals d'una eina clau per limitar els increments de preus de lloguer als municipis ja que aquests no disposen de les competències ni dels instruments legals necessaris per fer-ho, amb un criteri objectivable i a l'abast de la ciutadania.

Segon. Instar a que amb la major brevetat possible s'estableixin els mecanismes i circuits per fer efectiva l'aplicació de la llei i que es constitueixi la comissió de seguiment i avaluació que tal i com estableix la llei, ha de comptar amb persones designades en representació de l'administració de la Generalitat, dels governs locals de Catalunya, de les entitats representatives de les persones llogateres, dels agents que intervenen en la prestació de serveis immobiliaris i de les corporacions públiques directament relacionades amb l'accés a l'habitatge.

Tercer. Que abans de que finalitzi l'any fixat per la revisió de la declaració d'àrea de mercat tens d'habitatge es revisi a nivell local amb els diferents agents implicats l'impacte de l'aplicació de la mesura.

Quart. Traslladar aquests acords als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, a l'ACM, la FCM, al govern de la Generalitat de Catalunya, al sindicat de Llogaters i altres associacions en defensa del dret a l'habitatge de la ciutat.»

Pren la paraula la Sra. Melgares, qui recorda, en relació amb el debat anterior, que dijous vinent hi ha prevista una reunió amb la Sindicatura. El dia 3 de novembre està prevista una reunió amb els Grups municipals i la Taula de Ca n'Anglada. La Sra. Melgares, en relació amb la present proposta de resolució, exposa que es presenta amb la tristesa de veure partits que no han apostat per regular el lloguer a la ciutat i al país. Alguns s'empararan en arguments d'inconstitucionalitat, però no donaran la cara davant les persones de Terrassa que perdran

l'habitatge si no es dona una solució. I la solució es troba en aquesta llei de mesures urgents, perquè planteja que s'aplicarà als nous contractes la regulació dels lloguers segons un índex de referència de Catalunya, o el preu del contracte anterior. No diu res més. Diu també que hi ha excepcions, com ara els pisos nous, amb la qual cosa està a favor o no paraitzarà la construcció. També hi haurà excepcions relatives a la rehabilitació, amb la qual cosa es promou aquesta. Igualment, es preveu una excepció en relació amb els propietaris vulnerables i públics. Anar en contra d'aquesta llei, afegeix la Sra. Melgares, suposa posar-se al costat dels fons voltor. No hi ha excuses de mercat, ni oferta ni demanda, perquè aquest plantejament és obsolet. La Sra. Melgares manifesta que cal donar les gràcies a la valentia de moltes entitats, que han estat capaces de modificar la seva proposta, com és el Sindicat de Llogaters. La llei sorgeix en un context molt clar, i d'un estudi molt profund sobre l'increment del lloguer a la ciutat de Terrassa, i a moltes altres ciutats de Catalunya. Aquesta mesura, afegeix la Sra. Melgares, està contemplada també en el Pla Local d'Habitatge, a la qual els Grups que estan en contra de la llei van votar a favor. La intenció de tot plegat és lluitar contra els lloguers abusius, fins a increments que arriben a duplicar els preus. La proposta està adreçada a una població que no és vulnerable, però que a causa d'aquests preus ho acabarà sent. Si es desapareixen els desnonaments a conseqüència dels preus, les decisions polítiques dels partits contraris en seran també responsables. La Sra. Melgares demana que es doni suport a aquesta llei, cercant l'equilibri entre els lloguers abusius i un benefici que no sigui excessiu. Cal treballar tots plegats. Els desnonaments per motius hipotecaris, que es van produir de manera molt intensa en el seu moment, seran un fenomen petit comparat a la situació que es produirà si els lloguers s'incrementen d'una manera tan desmesurada. Simplement, els fons voltor no han de seguir vivint més de la sang de les famílies. No s'està parlant de lloguers socials, sinó de lloguers de famílies que tenen una situació econòmica no vulnerable, amb els seus llocs de treball. Però si la llei no rep el suport de determinats partits polítics, la ciutadania haurà de recordar-ho en el moment de les eleccions.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Lluís, qui comença manifestant que el dret a l'habitatge és present a la Declaració Universal de Drets Humans, reconegut a la Constitució espanyola i a l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Però tothom és conscient que falten instruments per garantir l'exercici d'aquest dret per a tothom. Per a moltes persones el cost de l'habitatge és un problema molt rellevant. A Catalunya, les dades diuen que les famílies destinen una mitjana del 47% del salari brut a pagar el lloguer. A Terrassa, i en segons quines zones, s'arriba al 50%, segons dades de l'Observatori Ciutadà. Per tant, aquest és un problema greu, no només a Catalunya sinó a la resta de països europeus. Diversos països ofereixen polítiques públiques d'habitatge més sòlides, com Àustria o els països nòrdics, on la inversió en habitatge públic és prou gran per a regular el preu del mercat de lloguer. Altres països han hagut de regular-ho de diverses maneres. La Generalitat de Catalunya no ha girat l'esquena a les seves responsabilitats que té com a administració, en fer polítiques públiques. El departament de Territori i Sostenibilitat, amb diverses polítiques, des del 2015, quan es va oferir el dret de tempteig i retracte, impulsant un índex de preus, o regulant sobre els habitatges buits, invertint diners en ajuts al lloguer. Tot i que a alguns no els agrada que es recordi, l'Estat espanyol, l'any 2019, va aportar trenta-set milions d'euros i la Generalitat la resta, fins a arribar a cent-un milió d'euros d'ajudes. La setmana passada es feia públic que el govern destinarà vint-i-tres milions d'euros a l'ampliació del parc d'habitatges de lloguer social, que se sumen als trenta milions de l'any 2018 i als vint milions de l'any 2019. Tot i aquest esforç, però, no és suficient. S'ha de treballar molt més i donar una solució al problema actual de l'habitatge. Cal buscar altres polítiques i solucions per intentar resoldre'l. La Sra. Lluís continua fent esment dels drets i deures de la propietat privada. Tenir un dret comporta també uns deures. Quan es parla de propietaris això no vol dir depredadors. Ser propietaris també inclou aquells ciutadans honestos, que amb els seus estalvis s'han hipotecat per adquirir un habitatge i complementar la seva pensió quan es facin grans. Aquesta és una realitat que s'havia de tenir en compte. Però calen mesures, i defensar el dret d'accés a l'habitatge de manera ferma i clara,

sobretot davant els grans tenidors i els fons d'inversió. La Sra. Lluís conclou manifestant que malgrat tot cal seguir avançant, treballant conjuntament l'administració local i la Generalitat, per aplicar solucions, i amb l'aplicació d'aquesta llei es fa un pas endavant molt important, situant el país en la línia dels països europeus que intenten posar solucions als problemes que comporta el fet que hi hagi persones que poden gaudir del dret universal de l'accés a l'habitatge.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Aguinaga, qui comença dient que no és cert que el Pla Local d'Habitatge proposi o suggereixi que la regulació del preu dels lloguers sigui la solució al problema de la manca d'habitatge de lloguer. El Pla és una diagnosi que conclou, bàsicament, dient que manca habitatge públic de lloguer. Terrassa necessita més habitatge públic de lloguer. És fals que el preu per metre quadrat de lloguer s'estigui incrementant a Terrassa. L'indicador de 9,80 € per metre quadrat, es compon de dotze subindicadors. Si s'analitzen, una a una, les disset subzones, es veu que en onze d'elles el preu està per sota de 9,80 €, i només en cinc està per sobre. Per tant, respecte al trimestre anterior, el preu per metre quadrat de lloguer no s'està incrementant. El Sr. Aguinaga continua assenyalant que sorprèn la presentació d'aquesta proposta de resolució al Ple, i més que fos tramitada al Parlament, quan el Consell de garanties estatutàries va dir que diversos articles i disposicions contravenien la Constitució i l'Estat d'autonomia de Catalunya. El Sr. Aguinaga pregunta per què, aleshores, es va tramitar. La resposta la va donar el vicepresident Josep Costa, quan va dir que per fer evident que el Parlament està intervingut. Aquest és el motiu de la tramitació, provocar un conflicte competencial. Quan la Generalitat de Catalunya no sap què fer o no sap exercir les seves competències, crea un conflicte competencial. Es presenta com la víctima innocent del malvat Estat espanyol. El Sr. Aguinaga pregunta què ha fet la Generalitat a Terrassa en matèria en construcció d'habitatge públic en els últims deu o quinze anys. No ha fet res, ni a Terrassa ni a la resta de Catalunya. El pressupost de la Generalitat només contempla un 0,73% d'inversió en habitatge públic. La mitjana de les sis comunitats autònomes que més creixen en població està en l'1,15%. Madrid està en l'1,53%. Durant molts anys, la Generalitat no ha volgut desenvolupar una política pública d'habitatge, i ara, que es pateix el problema, atribueix la responsabilitat de solucionar-lo als propietaris. Els petits propietaris que tenen, molt sovint, en els seus pisos un complement de rendes. Això no és fer polítiques públiques, sinó traspasar els problemes als altres. Compensar la inacció manifesta durant tot aquest temps a partir de voler regular el preu dels lloguers és una política despòtica. Al marge de la viabilitat o no d'aquesta llei, demostra una manera de fer que complementa la inacció amb la mala fe.

El Sr. Caballero comença la seva intervenció dient que la llei fixa topalls al lloguer en aquells municipis del país on més dificultats hi ha per accedir a l'habitatge per oferta i demanda. Són les anomenades zones d'habitatge tens. Si el Sr. Aguinaga hagués llegit una sola pàgina de l'estudi econòmic sobre l'avaluació de la modificació puntual de la reserva d'habitatge protegit del 30% a la ciutat de Terrassa, tindria dades de primera mà sobre quina és la realitat dels preus del lloguer i l'habitatge a Terrassa. Però no ha fet, per desídia o per manca d'interès en les dades que hi són reflectides, i ara ve al Ple a explicar que la Generalitat no ha fet res en els últims deu anys. Com si a la ciutat, al país i a l'Estat, els pressupostos públics hagin brillat en els últims deu o quinze anys pel que fa a la promoció pública. Construir en habitatge protegit, no. Invertir en submarins que s'enfonsen, sí. Aquest és el paradigma de la qualitat en la inversió pública. El Sr. Caballero continua assenyalant que la llei diu que quan s'experimenti un increment superior a la mitjana de Catalunya, la qual cosa passa a Terrassa, que quan la càrrega mitjana del cost del lloguer superi del 30% el pressupost familiar dels ingressos habituals de la renda mitjana de la població menor de trenta-cinc anys, que també passa a Terrassa, que quan el preu del lloguer hagi experimentat en els últims cinc anys un increment anual acumulat almenys tres punts percentuals superiors a la taxa interanual de l'IPC català, la qual cosa passa també a Terrassa, serà d'aplicació la llei. Quan se signi un nou contracte, el preu del lloguer no podrà superar el preu de l'anterior. Diu que no podrà

superar, que no vol dir que baixi, en les zones d'habitatge dens. A més, el lloguer no podrà superar el preu de referència de l'entorn urbà. Per tant, si les dades del Sr. Aguinaga són certes, aquesta llei no serà un problema, perquè es tindrà en compte el preu de referència de l'entorn urbà. I si ho fa, quan es renovi el contracte, aleshores sí que s'haurà de revisar el lloguer a la baixa. Només aleshores, si el preu del lloguer s'estipula per sobre del de l'entorn urbà, s'haurà de revisar a la baixa. A més, per aquelles petites rendes que després de pagar una hipoteca, han comprat un pis per complementar les seves minses pensions, i depenen d'aquella renda del lloguer, s'estipula que es considera que les persones que tinguin rendes inferiors del lloguer de 1.400 €, no s'aplicarà la llei. En el seu moment, algú va dir que les persones vulnerables eren les que rebien menys de 5.000 € al mes de rendes provinents del lloguer. Per sort, algú va posar-hi seny. No és el cas de Ciutadans. El Sr. Caballero afegeix que el Sr. Aguinaga ha volgut donar lliçons sobre polítiques d'habitatge públic, quan Ciutadans ha votat en contra de regular la dació en pagament, en contra de garantir un lloguer assequible en la reforma de la Llei d'arrendaments urbans, en contra d'acabar amb els desnonaments, en contra de fomentar els habitatges socials mitjançant les reserves d'habitatge protegit. Tot i votar en contra de tot això, el Sr. Aguinaga no s'hauria d'estranyar que algú, malauradament, hagi d'ocupar. El Sr. Caballero té l'esperança que el Grup de Ciutadans vegi la llum, que el Sr. Caballero no hagi de passar els pròxims anys retraient-li la seva manca absoluta de sensibilitat social. Ni que sigui per evitar-ho, el Sr. Caballero els convida a votar a favor d'aquesta llei tan necessària per a una majoria de terrassencs i terrassenques.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Candela, qui assenyala que l'equip de govern presenta una proposta de resolució en defensa d'una llei aprovada pel Parlament de Catalunya, que no tindrà recorregut. És una llei gairebé exacta que el Decret 9/2019, que va tenir un informe del Consell de garanties estatutàries que declarava inconstitucionals i antiestatutaris la major part dels seus articles i disposicions. Aquesta llei també ha tingut un informe en el mateix sentit. Una llei, a més que s'ha tramitat mitjançant lectura única, reduint al màxim el debat parlamentari. L'habitatge i la seva problemàtica és de vital importància, i no és acceptable fer passos que se sap que no aniran endavant, i que caldrà retrocedir. La Sra. Candela afegeix que ja ha quedat prou clara la posició del Grup del PSC sobre l'habitatge en el debat d'una proposta de resolució anterior. En un tema tan important com la regulació de les rendes, s'han de fer les coses bé. El govern d'Espanya està treballant en diverses mesures en aquest sentit. És una irresponsabilitat molt gran donar expectatives a moltes persones, que tenen moltes dificultats, sabent que no es compliran. Una llei presentada quan s'està acabant la legislatura, en un moment de tensió preelectoral, i una llei on els seus ponents es presenten esmenes de molta profunditat i que a última hora les retiren, votant a favor *in extremis*. La tramitació d'aquesta llei, i la present proposta de resolució de suport, és fer populisme i buscar rèdit electoral. El vot en contra del Grup del PSC no és popular, però aquest Grup és rigorós i responsable respecte a allò que ha de votar.

La Sra. Melgares comença assenyalant a la Sra. Candela que coneix quina és la seva posició, i també les pressions que hi ha. Igual que va passar amb la dació en pagament, al principi hi havia una negativa absoluta, però després es van trobar vies perquè les famílies sortissin beneficiades. Però algú ha de començar a lluitar. La Sra. Melgares demana que no es posin excuses d'inconstitucionalitat. Aquesta excusa, quan després hi hagi desnonaments pels preus abusius, no servirà. La Sra. Melgares demana al Grup del PSC que no es posi al costat de Ciutadans, perquè fer-ho és posar-se al costat dels fons voltor. També li demana que no presentin recurs contra aquesta llei, perquè si ho fa tindrà la responsabilitat dels desnonaments per lloguers abusius. L'excusa de la manca de competència és una excusa del *lobby* immobiliari. A més, si no es té aquesta competència, està en mans dels partits la possibilitat que els lloguers no siguin abusius, i que tampoc ho siguin els beneficis. Només es demana que el 30% que s'han incrementat els lloguers, que no està d'acord amb les rendes de les famílies i que hi ha famílies de la ciutat que destinen el

50% dels seus ingressos a pagar el lloguer, si es fan efectives les cartes que estan rebent els propietaris, l'argument de la inconstitucionalitat no és acceptable. Cal treballar i debatre molt sobre les solucions a la problemàtica dels lloguers. Si s'ha de construir, s'ha de tenir pressupost. S'estan arribant a acords, per exemple amb la SAREB, que està oferint pisos perquè les administracions assumeixen el seu arranjament, i per un termini de cinc anys. Els contractes són de set anys. La Sra. Melgares pregunta que es podrà fer per les famílies d'aquí a dos anys. Això no obstant, s'està treballant. S'està parlant amb el banc de Sabadell, amb la Caixa, amb Divarian i altres. I s'està arribant a acords. Cada any, a la Taula d'habitatge, s'adjudiquen pisos que provenen dels convenis signats. La Sra. Melgares torna a demanar que no es faci servir l'argument de la inconstitucionalitat. La constitucionalitat o no de la llei és una qüestió que han de decidir els tribunals, no el Ple de l'Ajuntament. Aquestes iniciatives s'han de prendre per les famílies. No s'està dient que sigui lloguer social, sinó que siguin llogues assequibles.

La Sra. Lluís demana als Grups municipals que només tenen voluntat de posar bastons a les rodes, si realment creuen que cal una solució per la problemàtica del dret d'accés a l'habitatge, que no posin dificultats en el Ple i en el Parlament de Catalunya, amb recursos, amb impugnacions, amb estratègies, i que sumin a la defensa de la llei. Aquesta llei no és la solució definitiva, però és un pas endavant.

El Sr. Aguinaga comença manifestant que la Sra. Melgares ha superat avui, en el Ple, tots els límits de la decència. Ciutadans no està al costat dels fons voltor. El que vol és que hi hagi més habitatge públic de lloguer a Terrassa. Per què la Sra. Melgares no s'ha fet aquest plantejament? Durant totes les seves intervencions, no ho ha fet. El Sr. Aguinaga li pregunta quina creu que és la raó de la manca d'habitatge públic de lloguer a Terrassa, i si no li sembla estranya l'escassa dotació de la Generalitat de Catalunya per la construcció d'habitatge. Aquí hi és el problema, i la Sra. Melgares no el vol afrontar, i es dedica a fer creure a la ciutadania que això és una lluita entre bons i dolents. El Sr. Aguinaga recorda que els Grups de TxT ha votat en contra de l'anterior proposta de resolució sobre les ocupacions i l'habitatge públic, d'incrementar l'habitatge públic de lloguer a Terrassa per assolir en els propers dos mandats una proporció d'habitatge públic de lloguer entre el 10% i el 15%. La llei serà recorreguda, perquè no té empara constitucional ni estatutari. Però encara que es portés endavant, tampoc funcionaria, perquè molta gent, davant aquesta situació, no posarà els seus pisos a lloguer. Davant l'obligació d'haver de llogar a un preu fixat per l'administració municipal, preferiran no llogar. S'incrementarà l'oferta de venda de pisos, però no de lloguer. També hi hauria un increment dels pagaments sota mà, al marge dels contractes oficials. Per tant, s'incrementaria el mercat negre. També passaria que moltes famílies, davant del fet que no importa si el pis es troba en bones condicions o malament, es preguntarien per què val la pena rehabilitar-lo, si el preu està fixat. El mercat de la rehabilitació, que és la forma de vida de molts treballadors autònoms, també aniria a la baixa. Un conegut economista va dir que la regulació del preu dels lloguers d'una ciutat és la millor manera de destrossar-la, amb l'excepció feta d'un bombardeig. El que necessita Terrassa no és regular els preus dels lloguers, sinó construir més habitatge públic de lloguer, arribant a acords amb entitats financeres i fons privats. Tota la resta són cortines de fum que s'aixequen per fer creure a la gent que el problema se soluciona en un despatx, amb un decret o una llei. Però les polítiques públiques d'habitatge són polítiques de llarg recorregut, que la Generalitat de Catalunya no ha volgut dur endavant durant molts anys, perquè tenia altres prioritats. La Sra. Melgares no hauria de negar el problema ni caure en aquests paranys.

El Sr. Caballero comença manifestant que no hi ha res més valent que la ignorància. El Sr. Aguinaga ha acusat el govern d'estar en contra de l'increment entre un 10 i un 15% de la reserva d'habitatge protegit a Terrassa, per haver votat en contra de la lamentable proposta de resolució del Grup de Ciutadans. El que li falta a la proposta era parlar del camí per anar de les declaracions a la

realitat. El Sr. Aguinaga no passa mai de la fase declarativa. Per assolir l'esmentat objectiu, durant els pròxims dos mandats, el que cal fer, segons el Sr. Aguinaga, és declarar-ho. El govern, en canvi, considera que hi ha una via millor, que és la de proposar la modificació puntual el POUM en tot l'àmbit de Terrassa per imposar la reserva d'habitatge protegit pel que fa al 30% en totes les noves construccions. El govern ho farà. ERC-MES es va comprometre a fer-ho amb els seus electors, amb tota la ciutat i també la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca. La Sra. Candela ha parlat d'irresponsabilitat. El Sr. Caballero considera que allò que és irresponsable és que el Partit Socialista estigui durant vuit anys donant suport a les demandes de la PAH, i justament quan arriba al govern les oblidis totes. Això és hipocresia. La mateixa hipocresia que demostra cada vegada que arriba al govern després d'un llarg període a l'oposició, tenint l'excusa, molt bona per cert, que governava el Partit Popular. Però el PSOE fa un any que governa a l'Estat espanyol, i no ha fet res en relació amb el mercat de l'habitatge. I avui acusen el govern municipal, en el Ple, d'irresponsable. És un acte de cinisme, per part del Grup municipal del PSC, dir que la llei no té recorregut, quan la responsabilitat de què no el tingui és el seu partit. Si el PSC no recorre aquesta llei, tindrà recorregut. Si el PSC no la recorre, la llei no se suspendrà. Però, en canvi, ve al Ple a dir que la llei no té recorregut. Això és un acte d'hipocresia i d'irresponsabilitat. Si considera que el Parlament de Catalunya no té competències per aprovar la llei, el Sr. Caballero pregunta a què espera el PSC. En el govern d'Espanya no hi ha un partit desconegut, sinó el PSOE. El Sr. Caballero pregunta què ha fet el Partit Socialista durant l'últim any de govern en aquesta matèria, per venir avui a dir al govern municipal que la llei no té recorregut, i quan hi ha un 25% de ciutadans de Terrassa en risc d'exclusió social, i no poden accedir a un habitatge digne. El Sr. Caballero pregunta què ha fet el Partit Socialista en defensa de l'article 47 de la Constitució espanyola. En relació amb la intervenció del Sr. Aguinaga, el Sr. Caballero manifesta que la mentida té els peus de fang. Al llarg dels pròxims tres anys, el Grup d'ERC-MES i el govern municipal posarà de manifest totes i cadascuna de les seves mentides, venint al Ple a donar lliçons sobre habitatge protegit.

La Sra. Candela comença manifestant al Sr. Caballero que no li admet que la titlli de cínica i d'irresponsable. Pel que fa al coneixement de la problemàtica de l'habitatge a la ciutat, en sap més que el Sr. Caballero, perquè hi ha treballat a fons. Amb motiu del debat sobre la proposta de resolució del Grup de Ciutadans, sobre les ocupacions i l'habitatge públic, la Sra. Candela ha explicat el que està fent el govern d'Espanya. Ha posat en exposició pública la Llei per l'habitatge social. El Sr. Caballero l'hauria de llegir. La Sra. Candela demana que es treballi sumant i aportant, i reitera que no se la qualifiqui de cínica ni d'irresponsable. La llei no té recorregut, i és un exercici de populisme. El Partit Socialista no està en contra de la regulació dels lloguers, ni de totes les mesures que cal dur endavant per garantir l'accés a un habitatge digne per part de les persones vulnerables. Però s'han de fer les coses correctament, amb passes segures. El que està fent el govern municipal és populisme.

La Sra. Melgares valora les paraules de la Sra. Candela, quan ha dit que no està en contra de la regulació dels lloguers. Això ja és una treva important. La Sra. Melgares ja li ho pressuposava, però a vegades s'incorre en contradiccions. La Sra. Melgares demana que no es recorri aquesta llei. Pel que fa a la intervenció del Sr. Aguinaga, ha dit que la Sra. Melgares ha traspasat la línia de la decència. La Sra. Melgares espera que el Sr. Aguinaga li demani disculpes públicament. La Sra. Melgares no l'ha insultat en cap moment. Cal entendre, però, que s'estan contraposant discursos molt diferents, que fa aixecar sovint el to. Però, en definitiva, tots volen el bé de la ciutadania. La ciutat de Terrassa ha construït més pisos que qualsevol altra ciutat dels voltants. Aquests pisos estan nous. La prova és que l'Ajuntament ha de fer front a unes hipoteques. És cert que s'ha de construir habitatge públic, i també signar acords publicoprivats per a la cessió d'habitatges. Tant de bo el govern de l'Estat cedís gratuïtament els pisos de la SAREB. El cost no

arribaria a cobrir ni el 5% del deute que té aquesta entitat amb tots nosaltres. El Sr. Aguinaga hauria de llegir el Pla Local d'Habitatge, perquè en el punt e.12) es diu que s'estudiaran models per regularitzar el preu del lloguer. En el tens debat plenari, tothom fa afirmacions pujades de to. Tothom pot mantenir les seves postures. La Sra. Melgares no pretén convèncer ningú. L'únic que vol és treballar per la ciutat, i perquè en un futur no hi hagi més problemes sinó solucions a l'habitatge. Aquesta llei ha estat plantejada al Canadà, a Berlín i a moltes ciutats europees. El govern no pretén descobrir res, sinó crear un equilibri entre els beneficis i les possibilitats de la ciutadania de Terrassa.

Sotmesos a votació els acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, aquests són aprovats amb el següent resultat:

TxT	(10 vots)	A FAVOR
PSC	(7 vots)	EN CONTRA
ERC-MES	(5 vots)	A FAVOR
Ciudadans	(3 vots)	EN CONTRA
JxT	(2 vots)	A FAVOR

Epígraf 24) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'anuncia que no hi ha Propostes Urgents

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 25) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 2.993 a 3.009/2020, així com els tramitats electrònicament, 2.490 al 3.780/2020, dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números del 2.993, de 13 de juliol, al 3.009/2020, de 23 d'agost, així com els tramitats electrònicament (del número 2.490 al 3.780/2020). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 26) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en la reunió del dia 18 de setembre d'enguany (sessió número 11/2020).

PRECS I PREGUNTES

Per part de la Presidència es fa avinent, abans de la formulació de nous precis i preguntes, que diversos Grups municipals han presentat per escrit sol·licituds d'informació per tal que siguin contestades oralment en la sessió plenària d'avui. El contingut d'aquestes peticions es transcriu a continuació. En primer lloc, el Sr. García, del Grup municipal del PSC, ha formulat la següent pregunta:

« El Tinent d'Alcalde Sr. Noel Duque ha indicat, a través de la xarxa social Twitter i a partir d'una pregunta formulada per Terrassa Sense Murs, que “Tengo reunión con Mireia para que me diga las fechas y así poder dar respuesta y la directriz de que no se repitan.”

En què consisteix aquesta directriu? A qui va dirigida? En base a què dóna aquesta directriu?»

Pren la paraula tot seguit el Sr. Duque, qui comença donant la benvinguda a la Sra. Montserrat Trullàs. El Sr. Duque expressa la seva decepció davant la previsió que la llei de regulació dels lloguers sigui tombada. Davant d'això, costa parlar d'un "tweet". El Sr. Duque assenyala que intercanviar tweets amb Terrassa Sense Murs en relació amb unes naus en les quals viuen unes persones migrades, en condicions dolentes. Aquest col·lectiu manifestava que la policia havia fet actuacions arbitràries a l'esmentada nau. El Sr. Duque va demanar més informació sobre aquestes actuacions arbitràries, per donar trasllat que aquestes actuacions no es poden fer. Quelcom arbitrari és allò que no respon a cap llei ni a cap ordre. No s'han de fer accions arbitràries, però no per interferir amb l'actuació de la Policia Municipal, que sap molt bé què ha de fer. Els responsables polítics han d'articular actuacions, sobretot en llocs tan delicats com aquest, en les quals intervinguis diverses Regidories, en aquest cas de serveis com el padró municipal, els serveis socials, l'àrea de ciutadania o la Policia Municipal. El Sr. Duque afegeix que s'està treballant de manera conjunta per poder resoldre aquest problema, que ve de lluny. Les accions arbitràries, en tot cas, no tenen cabuda. Si la intenció del Grup del PSC és que la policia pensi que el Sr. Duque interferirà en el seu treball, el que ha de fer és utilitzar aquest enregistrament i publicar a les seves xarxes socials els talls que l'interessin. El Sr. Duque afegeix que la seva intenció és molt lluny d'això i respecta l'actuació de la Policia Municipal. Cal, en tot cas, treballar units i coordinats per resoldre aquest problema.

Intervé seguidament el Sr. Garcia, qui tornar a formular la mateixa pregunta, reproduïda anteriorment, atès que no ha estat contestada; “en què consisteix aquesta directriu?”. El Sr. Garcia afegeix que el Sr. Duque està pressuposant que la Policia Municipal va actuar de forma arbitrària. El Sr. Garcia critica que el Sr. Duque no defensi l'actuació de la policia, i que pressuposi que va actuar malament, simplement perquè un ciutadà ho diu. Aquesta pregunta ha estat formulada no només per l'anècdota del "tweet", sinó perquè es tracta d'una nova mostra de voler interferir des de la política en l'actuació de la Policia Municipal. El Grup del PSC considera que aquesta no ha de ser la forma. Cal deixar treballar la Policia Municipal, amb criteris tècnics i de seguretat pública. La Policia Municipal és un cos professional, que sap la feina que ha de fer i que no necessita directrius polítiques en segons quins casos. Els criteris que regeixen són els de la seguretat pública i els criteris dels experts en aquesta matèria.

El Sr. Duque manifesta que l'única directriu que ha de donar és la que ja ha dit a la seva anterior intervenció. El Sr. Duque va preguntar a l'entitat Terrassa Sense Murs sobre les dates de les actuacions arbitràries, perquè no dóna per fetes aquestes accions. Per això va preguntar, El Sr. Garcia segurament voldrà tallar el vídeo d'aquesta sessió i publicar-ho. El Sr. Duque considera que sí que ha contestat. La directriu és que cal coordinar les accions de diferents serveis, per resoldre el problema que existeix en aquestes naus. Res més.

La següent sol·licitud d'informació ha estat formulada pel Sr. Aguinaga, del Grup municipal de Ciutadans, i té el contingut següent:

« Número de persones empadronades a Terrassa sense títol habilitant a data de 30 de juny de 2020.»

Pren la paraula la Sra. Marín qui posa de manifesta que la informació sobre quin és el títol habilitant per acreditar l'accés a l'habitatge en els moviments del padró municipal d'habitants (PMH), no és una dada inclosa entre la informació recollida a la base de dades del PMH. Els camps a recollir, així com l'estructura de la informació ve marcada per l'Institut Nacional d'Estadística, i és comuna pel conjunt de municipis de l'Estat. Aquesta circumstància fa impossible disposar de la informació sol·licitada en la data de referència. Des del servei del PMH, però, es pot fer una aproximació a partir de la sol·licitud d'empadronament sense acreditar l'accés a l'habitatge, quan el sol·licitant no disposa d'escriptura, contracte de compravenda, contracte de lloguer o autorització del titular. Quan en una alta en el PMH o en un canvi de domicili no es pot acreditar l'accés a l'habitatge, necessàriament s'ha de realitzar una sol·licitud, que es resol amb la inspecció del domicili per comprovar la residència real. Aquesta verificació es pot fer per part dels serveis d'inspecció del PMH o per part de la Policia Municipal. És a partir d'aquest registre que es pot fer una estimació de la situació del fenomen a la ciutat. Cal tenir en compte que són dades que es recullen en el moment de la demanda, i no s'inclouen possibles canvis en la situació, com per exemple acords de lloguer social, acords en la propietat, residents, etc., circumstàncies que fan que les dades s'hagin de prendre amb reserves i com una estimació, i no pas com una xifra real. A partir d'aquesta informació, al servei del PMH hi consten, des de la posada en marxa del registre, l'any 2013, un total de 2.357 domicilis en els quals s'han tramitat empadronaments sense títol habilitant. A data 30 de juny, en aquests domicilis hi constaven empadronades 6.722 persones. La Sra. Marín reitera que aquestes dades s'han d'agafar amb reserves. Així, per exemple, entre el total de domicilis n'hi ha que actualment no tenen residents. En algun moment van estar ocupats, però actualment no ho estan. També hi ha domicilis en els quals els residents han regularitzat la seva situació, com per exemple amb un acord de lloguer.

El Sr. Aguinaga agraeix la resposta donada per la Sra. Marín, i afegeix que caldria esbrinar la situació cas per cas. Tot i això, la dada ja li ha estat facilitada.

La següent sol·licitud d'informació ha estat formulada pel Sr. Aguado, del Grup municipal de Ciutadans, i té el contingut següent:

« A la sessió plenària del Consell Municipal de cultura del passat 22 de Setembre, la Regidora delegada que ostenta la presidència va manifestar que en "l'anterior etapa d'aquest òrgan consultiu hi havia hagut fins i tot manipulació".

Podria manifestar el govern a quins fets, o tipus de manipulació es referia així com per part de quines persones?»

Pren la paraula la Sra. Boladeras, qui comença la seva intervenció donant la benvinguda al Ple a la Sra. Montserrat Trullàs. La Sra. Boladeras afegeix el seu interès per contextualitzar la pregunta del Sr. Aguado. La setmana passada va tenir lloc la sessió plenària del Consell Municipal de Cultura. En un dels punts de l'ordre del dia la Sra. Boladeras va plantejar una reflexió col·lectiva sobre el sentit, l'essència i l'estructura del Consell. Va explicar les raons per les quals creia que era important fer-ho entre totes, reivindicant el sentit que té un Consell Municipal de Cultura, de construcció, de proposta, i de participació lliure. La Sra. Boladeras va considerar que era una oportunitat per tal que tothom pogués sentir-se lliure per proposar i per contrastar opinions. Així va ser. Van sorgir propostes de canvi i moltes altres qüestions. La Sra. Boladeras matisa, respecte a "la manipulació", que li havia semblat. El debat que va obrir la Sra. Boladeras va ser per qüestionar el Consell a favor d'un espai constructiu i participatiu. En el decurs del debat, la Sra. Boladeras es va adonar de l'encert d'obrir aquesta reflexió. El Sr. Aguado va començar la sessió

amb un atac directe a la Sra. Boladeras, fent la sensació que volia utilitzar-ho políticament. Després el Sr. Aguado va rectificar la direcció, la qual cosa va ser agraïda per la Sra. Boladeras. Cal preservar els espais de participació ciutadana del joc i de l'interès polític. La Sra. Boladeras conclou manifestant que en cap moment va afirmar el que es diu a la pregunta, com es podrà comprovar en l'acta de la sessió, que va ser enregistrada.

El Sr. Aguado demana a la Sra. Boladeras que revisi l'acta. El Sr. Aguado reconeix que va començar la seva intervenció de forma més vehement, en sentir dir que hi havia hagut manipulació en el Consell de Cultura durant el mandat passat. Quan ho va dir, la Sra. Boladeras es va oferir a respondre, i el Sr. Aguado li va dir que li preguntaria en el Ple municipal, com així ha fet. El Sr. Aguado afegeix que si la Sra. Boladeras vol canviar el món, ho ha de fer amb exemples, no amb suposicions ni amb desqualificacions. Així es demostra en el tracte que els Regidors de l'oposició reben quan, lliurement, expressen la seva opinió. Però aquest no és el tema. El funcionament del Consell Municipal de Cultura va ser aprovat per unanimitat del Ple municipal. Si la Sra. Boladeras obre el debat, la qual cosa es pot entendre i compartir, quan acabi el mateix haurà de tornar al Ple. El que es va dir és que aquest Consell només fa un any que funciona, i que correspon donar-li més marge. Però no hi ha cap problema en renovar-lo, com s'ha fet amb altres organismes, com la Junta de Museus. La Sra. Boladeras va parlar de certa manipulació i quan el Sr. Aguado, de forma vehement, la Regidora va respondre amb la pregunta de si volia que li expliqués. El Sr. Aguado va dir que ja li preguntaria en el Ple, per no polititzar el Consell de Cultura.

La Sra. Boladeras reitera que en cap moment ho va afirmar. En la gravació es pot comprovar que no hi ha una afirmació contundent. La Sra. Boladeras manifesta que té poques ganes d'entrar en picabaralles internes, que no són prioritàries ni productives, que cansen la ciutadania i que provoquen un mal ús del temps de totes. La Sra. Boladeras anima al Sr. Aguado a emprar el seu temps de treball al servei als ciutadans, amb propostes i acords per la ciutat.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Trullàs, qui assenyala que la setmana passada es va conèixer un comunicat del PROCICAT en el qual s'aprovava ampliar a un 70% de l'aforament dels equipaments culturals i als cinemes de Barcelona i de l'àrea metropolitana. En concret es feia esment a quinze ciutats, entre les quals no era Terrassa, tot i que els indicadors de la pandèmia són semblants a tota l'àrea metropolitana. La Sra. Trullàs sobre els motius pels quals Terrassa no està inclosa, i pregunta si s'han fet gestions per conèixer aquests motius i si s'ha tingut resposta. En un altre ordre de coses, la Sra. Trullàs es refereix al mas de la Castlania, més conegut per la torre d'en Bru. Es tracta d'un edifici històric molt important per a la ciutat, ja que va ser de les poques cases que no va ser incendiada durant el setge que va patir Terrassa l'any 1713. La Sra. Trullàs demana una intervenció per part de l'Ajuntament per demanar a la propietat que hi faci actuacions, que si és possible passi a ser de propietat municipal, i que s'incorpori al patrimoni del patronat del 4 de setembre del 1713. Seria molt enriquidor per a la ciutat.

La Sra. Lluís comença recordant que el 29 de novembre del 2019 es va aprovar per unanimitat una proposta de resolució presentada pel Grup municipal de JxT per a l'elaboració d'una guia de comunicació inclusiva. A finals de febrer, la Regidora de comunicació va fer arribar un primer document-esquema d'aquesta futura guia, des del 3 de març el Grup de JxT no n'ha tornat a saber res més. La Sra. Lluís pregunta en quin estat es troba l'elaboració de la guia.

La Sra. Isabel Martínez pregunta en primer lloc quin és l'estat actual de la Taula de Seguretat, si s'ha constituït o no, i quan està previst que es convoqui. Per altra banda, i en relació amb la concentració, ahir, al Raval de Montserrat, que va seguir fins als Jutjats de Terrassa, provocant un tall a la C-58. La Sra. Martínez pregunta si les entitats convocants van sol·licitar la

deguda autorització a l'Ajuntament, així com pel tall de l'autopista C-58. En cas que no fos així, i les entitats l'haguessin demanat directament al Departament Interior, la Sra. Martínez demana que es faci arribar una còpia de l'informe que l'Ajuntament ha de remetre al Departament, com estableix l'article 9.2 de la Llei orgànica 9/1983 reguladora del dret de reunió i manifestació. La Sra. Martínez recorda també les mesures de la Direcció General d'Administració de Seguretat per fer compatible l'exercici del dret de reunió amb la crisi sanitària de la COVID19, que demanen, a més de mantenir la distància de seguretat, que les concentracions siguin estàtiques, que no hi hagi desplaçament, ni de la capçalera ni de la resta d'assistents. Fa uns mesos, el Grup de Ciutadans ja va demanar que s'informés degudament a les entitats dels tràmits que cal seguir a l'hora d'ocupar un espai públic, per concedir a tothom les mateixes oportunitats i no afavorir a unes entitats per davant d'altres.

Pren la paraula el Sr. Aguinaga, qui comença citant les següents paraules: "Ciudadanos, aquell partit de colons nascut a Catalunya, obsessionat per suprimir l'autogovern. Una Espanya amb setze autonomies i un territori intervingut permanentment". El Sr. Aguinaga afegeix que aquest és un "tweet" del 4 d'agost del 2020, que no tindria més importància si no fos perquè està escrit pel Sr. Santiago Martínez Illa, Director de l'Àrea de Cicles de la Vida, Educació i Qualitat Democràtica. Aquest senyor procedeix de la DIBA i és un càrrec de confiança d'ERC incrustat a l'estructura tècnica i administrativa d'aquest Ajuntament. És un greu error posar un càrrec de confiança dins l'estructura administrativa, perquè en aquesta estructura hi hauria d'haver funcionaris. Difícilment el Grup de Ciutadans i la ciutadania de Terrassa poden esperar neutralitat d'algú que insulta un partit present en el Ple. "Colons" és un insult molt greu, que denota xenofòbia, que en realitat és hispanofòbia. És un insult prou greu perquè el Sr. Martínez Illa deixi d'insultar als Regidors, afiliats i simpatitzants de Ciutadans, i als seus votants a Terrassa. El Sr. Aguinaga anuncia que portarà aquest tema a la Comissió de Transparència, ja que el Sr. Martínez, pel fet de ser Director d'Àrea, és un alt càrrec de l'administració i per tant li és d'aplicació el Codi Ètic de l'Ajuntament de Terrassa.

El Sr. González es refereix en primer lloc a l'empresa TMESA. El Grup de Ciutadans ha presentat un acord de la Junta de Portaveus en relació amb els autobusos, demanant que s'estudiés un augment significatiu en algunes línies a causa de l'inici del curs escolar. Es demanava un estudi per detectar les congestions en els horaris d'entrada i sortida a les parades d'alguns centres educatius, corresponents a les línies 1, 2, 7, 8 i 9, i concretament entre un quart de vuit fins a dos quarts de deu del matí, i entre dos quarts d'una i les tres de la tarda. A la tarda, entre dos quarts de cinc i les sis. Aquesta és una proposta de sentit comú, però l'equip de govern ha rebutjat el tot aquesta proposta d'acord de la Junta de Portaveus. En la mateixa proposta, el Grup de Ciutadans demanava que els autobusos vells, substituïts per l'adquisició de nous vehicles, no fossin desballestats, sinó que fossin emprats per reforçar el servei. El Sr. González pregunta si la ciutadania rep el servei que es mereix. Aquesta pregunta no té resposta, perquè el govern s'ha negat a fer l'estudi. És una demanda de la ciutadania, en aquestes hores punta, agreujades per l'inici del curs escolar, on es produeixen situacions d'ocupació completa dels autobusos, en unes hores i en unes parades concretes. Tenint en compte, a més, la situació excepcional en la qual cal mantenir les distàncies en la mesura del possible, no fer un esforç per corregir-ho ja seria greu, però rebutjar una proposta del Grup de Ciutadans, que simplement demanava que s'analitzessin les circumstàncies és molt greu. El Sr. González demana que la Sra. Melgares doni arguments pels quals no ha volgut ni tan sols estudiar la possibilitat de millorar el servei d'autobús, per descongestionar les hores punta a les entrades i sortides dels centres escolars. En un altre ordre de coses, el Sr. González es refereix a La Maurina, tot demanant a la Regidora Sra. Ramírez que digui per quan està convocada la Taula de La Maurina. El mes de gener es va aprovar una proposta de resolució, per part de tots els Grups municipals, amb la satisfacció de la Sra. Ramírez, en la qual es demanava que es posés data per a la

constituïció de la taula. La situació de pandèmia ho ha endarrerit, però en l'ànim de tothom està no ajornar-ho més enllà del mes d'octubre, per poder posar fil a l'agulla. En aquella proposta de resolució, a més, es va demanar un estudi per avaluar la possibilitat d'ubicar una parada d'autobús a la plaça de La Maurina, i un altre estudi per avaluar la possibilitat d'un servei presencial d'atenció al ciutadà en el casal inaugurat a la plaça del barri. Han passat nou mesos, i el Sr. González pregunta en quin estat es troben aquests estudis i, si és el cas, el faci arribar a tots els Grups municipals. El Sr. González continua referint-se a la formació a les entitats. D'acord amb la Llei de contractes del sector públic, les entitats jurídiques estan obligades a comunicar-se amb l'Ajuntament de manera telemàtica, mitjançant signatura electrònica. Això suposa una dificultat per a moltes entitats, que no tenen una estructura tècnica suficient per fer aquests tràmits. El Sr. González té constància que l'Ajuntament va fer un esforç de formació i de comunicació. Però cal tornar a fer-ho. Hi ha entitats que són noves, o d'altres que no acaben de sortir-se'n prou bé amb la tramitació electrònica. Per tant, el Sr. González demana que es repregui aquesta formació a les entitats en aquest àmbit. El Sr. González continua agraint al Sr. Caballero la resposta que li va donar en relació amb una consulta sobre les plagues. És cert que una cosa és la percepció que es té en relació amb les plagues d'insectes, de rates, etc. Aquesta percepció pot ser subjectiva, però és comú entre la ciutadania. El Sr. Caballero, en la seva resposta, confirma que s'està detectant un increment de certes plagues, i informa que s'està reforçant el servei, amb un tècnic i amb tres persones que provenen del SOC. El Sr. González demana dades sobre la plantilla actual, en relació amb l'any passat i quina és la previsió d'aquest servei de salut per al 2021. El Sr. González pregunta també sobre els terminis dels contractes de les quatre persones abans esmentades. Quant a la proposta de resolució aprovada avui sobre els polígons de la ciutat, el Sr. González posa de manifest la presència de cotxes abandonats. No és el mateix un vehicle abandonat en un carrer de la trama urbana, que abandonat en un polígon. En el primer cas és més fàcil detectar-los, per part de les patrulles de la Policia Municipal o per denúncies dels veïns. Però en els polígons és diferent. El Sr. González disposa de fotografies de vehicles abandonats en cinc polígons industrials de la ciutat, i pregunta com es detecten aquests abandonaments per tal de retirar-los. També demana informació sobre les rutines i els calendaris de neteja en els polígons industrials. Hi ha brutícia acumulada des de fa mesos. El Sr. González pregunta sobre els intervals i en quins polígons es fa recollida de deixalles als carrers.

El Sr. Lázaro pregunta sobre les raons que va tenir l'equip de govern per suspendre la reunió prevista amb el Síndic de Catalunya per part del govern i l'oposició. També demana informació sobre el contingut de la visita del Síndic al barri i les raons per fer aquesta reunió separada amb l'oposició i veïns. Per altra banda, el Sr. Lázaro preguntà si la Regidoria d'Educació té dades de les famílies amb beca de menjador d'alumnes de grups confinats que no estan anant a recollir l'àpat diari a l'escola, i si s'està supervisant la qualitat d'aquests àpats que es porten a les cases.

Pren la paraula el Sr. García, qui comença assenyalant que tal vegada la Sra. Isabel Martínez s'ha confós a l'hora de parlar de la Taula de Seguretat, i que probablement es referia al Consell Municipal de Seguretat. El Sr. García pregunta quan es convocarà el Consell. Després de més d'un any de mandat ja s'hauria d'haver convocat. El Sr. García demana que es convoqui com més aviat millor. Per altra banda, el Sr. García es refereix als agents de convivència, i recorda que el govern va informar per escrit, el mes de maig, que el 31 de juliol es disposaria de la valoració d'aquest programa, que és una prova pilot. El Sr. García demana informació sobre quina és aquesta valoració, i a partir d'aquí quines són les accions de futur que té previstes l'equip de govern en relació amb el programa d'agents de convivència. Per altra banda, el Sr. García es refereix a unes queixes veïnals, que arriben del barri de Sant Llorenç, en relació amb un bar musical situat a la confluència del carrer Solsona i la carretera de Castellar. Es tracta d'un establiment que obre fins

altes hores de la nit, amb la música molt alta. El Sr. García dóna trasllat d'aquesta problemàtica, si l'equip de govern no en té coneixement, i pregunta quina és l'estratègia i la planificació previstes per resoldre aquest problema. En darrera instància, el Sr. García va una petició al Regidor de benestar animal. En el Ple del mes de juliol, el Grup del PSC va demanar l'acta de l'última reunió de la Comissió de benestar animal. Han passat més de dos mesos, i aquest Grup escara l'està esperant. Aquesta acta és important, atès que és una reunió a la qual l'Alcalde va convidar a assistir i participar als Grups de l'oposició. Després, però, no se'ls va convocar a aquesta reunió. El Sr. García reitera la seva petició de l'acta de l'esmentada reunió, així com les actes de totes les reunions que ha dut a terme aquest òrgan durant el present mandat.

Intervé seguidament la Sra. Merino, qui assenyala que mesos abans de la pandèmia es va demanar una visita de la Regidora Sra. Melgares, per part del Districte VII, per tractar sobre el servei d'autobús. Les associacions de veïns ho han demanat diverses vegades. La Sra. Merino demana que s'agiliti aquesta gestió i es doni una data per mantenir una reunió amb les associacions de veïns.

Pren la paraula el Sr. Aguado, qui demana en primer lloc que es faciliti al Grup del PSC una còpia audiovisual del Consell Municipal de Cultura reunit el dia 22 de setembre. Per altra banda, el Sr. Aguado es refereix al mercadal. Arriben queixes dels paradistes, en el sentit que es continua mantenint el 50% d'ocupació, quan la majoria de ciutats permeten el 100%. El Grup del PSC, en el seu moment, va proposar idees al respecte, però a hores d'ara la situació va amb un cert retard. La limitació del 50% provoca un greuge molt gran, després del que ha succeït i del que pot continuar passant. Terrassa disposa d'un dels mercadals més grans de Catalunya, i per aquesta raó es poden aplicar solucions, com per exemple tornar al format anterior d'ocupació dels dos vials, o fins i tot, com opinen molts paradistes, reduir a un metre de distància les parades que ho permetin per mantenir les normes de seguretat. El Sr. Aguado pregunta, també en relació amb el mercadal, quina previsió hi ha per continuar dignificant, pavimentant i adequant el passeig central de l'avinguda Béjar. El Sr. Aguado demana que no s'ajorni més aquesta qüestió, perquè el sector de la venda ambulat està patint molt. En les últimes sessions plenàries s'han presentat moltes propostes de resolució i acords de la Junta de Portaveus sobre diferents sectors. El Sr. Aguado no voldria arribar al Ple del mes d'octubre amb una proposta de resolució relativa a aquesta qüestió, que posaria de manifest la inacció del govern municipal. El Sr. Aguado continua assenyalant que el dia 2 de juny va enviar un correu electrònic al Regidor Sr. Raül Ibáñez en relació amb una tapa de claveguera que provocava molèsties. El Sr. Aguado no té constància que aquest problema s'hagi solucionat. En un altre ordre de coses, el Sr. Aguado es refereix a la nova política de manteniment del creixement de les herbes. El Sr. Aguado comparteix la defensa de la biodiversitat, i la instal·lació d'hotels d'insectes. Així i tot, cal tenir cura de la situació, per exemple, als entorns dels casals cívics, com el de Sant Pere, i tenir en compte que aquesta no acció de manteniment provoca autèntics problemes d'higiene, des de rates fins a brutícia acumulada. Caldria, per tant, actuar d'una manera diferent.

El Sr. Armengol assenyala que divendres passat, data prevista per al Ple ordinari de setembre, aquest es va haver de posposar per problemes tècnics fins avui. Avui alguns membres del Ple han tingut diversos problemes de connexió i d'audició. Per tot plegat, el Sr. Armengol demana que en la mesura del possible, i atenent a la normativa de protecció contra la COVID19, que s'estudiïn totes les possibilitats per tal que les pròximes sessions plenàries es puguin fer de manera presencial. El Sr. Armengol és conscient que no és fàcil, però altres municipis ho estan fent. Cal esgotar totes les possibilitats en aquest sentit. Tot i que els Plens telemàtics s'estan duent a terme raonablement bé, no són l'eina més eficaç i eficient.

Pren la paraula la Sra. Candela, qui demana informació sobre els temes que s'han tractat, en relació amb la COVID19, a les últimes reunions amb el CatSalut; sobre quina és la situació dels centres d'atenció primària de la ciutat en relació amb la COVID19; si pot interpretar les dades de seguiment de la pandèmia que hi figuren a la pàgina web de l'Ajuntament i corresponents al dia 22 de setembre i les que ha compartit l'Alcalde en les seves xarxes socials el dia 26. La Sra. Candela també pregunta quin és l'estat de les residències de gent gran de la ciutat. La Sra. Candela pregunta tot seguit sobre la comissió de models de gestió. S'ha preguntat en el Ple i en diverses comissions informatives, de forma reiterada, al respecte, però continua sense haver-hi una convocatòria. La Sra. Candela pregunta si es convocarà aquesta reunió i quina previsió de convocatòria hi ha. La Sra. Candela es refereix a continuació a certa documentació que hi figura a la pàgina web de l'Ajuntament. Fa pocs dies s'han penjat les memòries de les àrees municipals, corresponents a l'any 2019. La Sra. Candela agrairia que quan es pengés documentació d'aquesta importància s'avisí als Grups de l'oposició, de manera que aquests es podrien estalviar haver-ho d'estar mirant constantment per poder treure'n dades. La Sra. Candela entén que enguany ha estat particularment difícil, a causa de la pandèmia, que les àrees hagin pogut elaborar les seves memòries. Però ara ja estan penjades a la web. La Sra. Candela demana que s'avisí als Grups municipals de la publicació, per evitar haver d'estar constantment comprovant-ho.

El Sr. Vega se suma al prec del Sr. Armengol. Els Plens presencials guanyen molt, i eviten les disfuncions tècniques es van produir divendres passat, i que també han afectat avui. Hi ha espais a prop de l'Ajuntament que poden garantir les mesures de seguretat. Es tracta de l'acte polític més important de l'Ajuntament, i per tant, malgrat que s'hagi dit que s'està estudiant, és més una decisió de voluntat política. Tothom vol que això funcioni, i s'està veient que hi ha moltes disfuncions que li treuen al Ple la vitalitat i l'espontaneïtat que donen els debats presencials. El Sr. Vega afegeix que l'1 d'octubre és el Dia Internacional de la Gent Gran, un sector de la població que ha patit de manera molt significativa els efectes de la pandèmia i del confinament. El Sr. Vega demana informació sobre els actes previstos per enguany, que segurament seran especials pel fet que no és possible mantenir trobades de molta gent.

Comença l'apartat de respostes prenent la paraula la Sra. Ona Martínez, qui es refereix a la formació per a les entitats. Des del servei de Qualitat Democràtica, el reforç al teixit associatiu de la ciutat és una de les línies que es treballen des de fa temps. S'han anat organitzant diverses formacions cada cert temps a les entitats. A més, a l'hora d'organitzar les formacions es parla amb les entitats per tenir coneixement dels seus interessos i necessitats. A partir de l'1 d'octubre està previst un nou cicle de formacions al teixit associatiu, que en aquesta ocasió seran en línia. Es tractaran diversos temes, i cada vegada s'incorporaran encara més continguts relatius a la gestió digital de les entitats. En el pròxim cicle s'incorporen temes com les xarxes socials per a les entitats, gestió integral de petites associacions, obligacions legals i documentals de les entitats, etc. La Sra. Martínez afegeix que s'estudiarà si el suggeriment del Sr. González, d'incorporar en el següent cicle la gestió electrònica i la signatura electrònica, és necessari fer-ho. La Sra. Martínez entén que no hi hauria cap problema a fer-ho.

La Sra. Boladeras anuncia al Sr. Aguado que li farà arribar el vídeo de la reunió del Consell Municipal de Cultura. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Trullàs, la Sra. Boladeras pren nota. Es valorarà el seu suggeriment relatiu a la torre d'en Bru. Respecte a l'aforament de les activitats culturals, la Sra. Boladeras manifesta que també es va sorprendre. Per aquest motiu, es va posar en contacte amb la Generalitat, qui va comunicar que Terrassa també es trobava dins de l'àmbit del 70%, i que havia estat un error de comunicació. El barem amb el qual es treballa, doncs, és el del 70%.

Pren la paraula el Sr. Caballero, qui respon a la Sra. Trullàs que l'Ajuntament de Terrassa no pot comprar els edificis que vulgui, sinó que hauria de fer un concurs públic, amb uns plecs de condicions i els requeriments oportuns per dur endavant el Memorial del 1713. Guanyaria la millor oferta econòmica. A més, hauria de justificar molt bé que no existís cap altra alternativa per ubicar el Memorial, tenint en compte que l'Ajuntament té edificis buits per poder fer l'activitat que consideri. També hi ha una situació econòmica molt difícil, fruit de la pandèmia, que faria poc viable poder adquirir un edifici privat, ateses les condicions abans exposades. Respecte a l'incendi de la ciutat els dies 3, 4 i 5 de setembre del 1713, per part de les tropes de Feliciano de Bracamonte, molts habitants de la ciutat es van refugiar al convent de Sant Francesc. Malgrat que l'actual convent no està en el lloc on es trobava l'any 1713, tot convidaria, si hi haguera recursos, a poder dur a terme aquesta i altres idees en edificis que ja es disposen, amb independència de la protecció de la qual gaudeix el mas de la Castlania. El funcionament habitual és que l'administració pública fa un seguit de requeriments sobre allò que necessita, i els privats fa una proposta. En aquests moments, doncs, i en la situació actual, no és una prioritat de l'Ajuntament la compra del mas de la Castlania. En relació amb la intervenció del Sr. González, el Sr. Caballero manifesta que les percepcions són subjectives. El Sr. González va parlar, a l'últim Ple, d'una plaga de rates. Precisament perquè les percepcions són subjectives, cal recórrer a les dades. L'any 2019 es van produir 370 avisos. Al setembre del 2020, el nombre era de 270. Les dades diuen que la incidència ha baixat, encara que això no sigui del tot cert, tenint en compte el confinament pel COVID19. Les rates s'han mogut més lliurement. Però els avisos han baixat. Sobre el personal del servei de protecció de la salut, hi ha onze treballadors, comptant la persona que s'ha incorporat. El Sr. González ha parlat de les persones del pla d'ocupació del SOC, però a la resposta escrita que se li va facilitar es deia que es demanarà, dins del pla de mesures socioeconòmiques de xoc, aquest pla d'ocupació. Però a hores d'ara aquest pla no està actiu. El que es va informar per escrit és que es demanarà, com es fa regularment, plans d'ocupació.

La Sra. Ramírez respon a la Sra. Candela sobre la publicació de les memòries de les àrees, anunciant que es buscaran les eines perquè els Grups municipals no hagin d'estar pendents de si es publiquen o no. La Sra. Ramírez respon a la Sra. Lluís que es va fer lliurament d'un primer document de la guia de comunicació inclusiva, en el qual es marcaven les bases per comprovar si responia al sentit de la proposta de resolució. El dia d'avui, però, no hi ha cap document més. Quan es disposi d'un document més elaborat, es farà arribar. Sobre la Taula de La Maurina, es va fer arribar el document corresponent. Quan hi hagi una versió definitiva es farà arribar als Grups, en relació amb la Taula de convivència. S'estan fent els preparatius per tal que es pugui convocar. Cal esperar que en les setmanes vinents es pugui convocar, que segurament es farà de forma telemàtica. En relació amb els estudis sobre la parada d'autobús i de l'oficina del districte, la Sra. Ramírez anuncia que els estudis encara no es tenen. Si estiguessin enllestits, ja s'haurien fet arribar als Grups municipals. Sobre el mercadal, la Sra. Ramírez comparteix la preocupació per les limitacions i les restriccions derivades de la normativa per la COVID19. Aquestes limitacions dificulten a l'hora de distribuir l'espai. S'han analitzat diverses propostes. Encara es continua fent, per tal d'arribar a algun acord que satisfaci les necessitats d'ubicació de tots els paradistes. Les alternatives que hi ha a sobre de la taula, però, són complexes, i requereixen un estudi exhaustiu. Ampliar l'espai pot tenir altres afectacions. Aquest mercadal, dels més grans de Catalunya, es troba dins la trama urbana, a diferència dels mercadals d'altres ciutats, en les quals es troben en polígons o altres espais que permeten una ampliació sense dificultats. No és el cas de Terrassa. La voluntat és que continuï sent així. Els paradistes han manifestat que volen continuar en la zona que ocupen actualment. L'equip de govern aposta també per continuar a la zona de l'avinguda Béjar. Cal acordar els passos que cal donar i que es necessitin per fer l'ampliació. Aquesta setmana tindrà lloc una nova reunió amb els paradistes, per acabar de concretar els detalls.

Pren la paraula a continuació el Sr. Fernández Rivero, qui comença donant la benvinguda a la Sra. Trullàs, i felicitant la Policia Municipal en el dia del seu patró. El Sr. Fernández corregeix la Sra. Isabel Martínez, en el sentit que l'òrgan no és la Taula de Seguretat, sinó el Consell Municipal de Seguretat. Aquest òrgan ja tenia data de convocatòria en la primera part de l'any, però es va ajornar a causa de la declaració de l'estat d'alarma. Amb la nova normativa derivada de la COVID19, i per qüestions d'aforament, no es va trobar nova data. El Sr. Fernández afegeix que hi ha una reserva pel dia 26 d'octubre. Si aleshores es pot complir amb la normativa sanitària, la reunió es farà en aquesta data. Per altra banda, el Sr. Fernández informa que van ser tres dotacions de la Policia Municipal les que van actuar en el control i regulació del trànsit. El Sr. Fernández no pot aportar més informació sobre un assumpte en el qual és competència de la Conselleria d'Interior i dels Mossos d'Esquadra. Pel que fa als vehicles abandonats en els polígons industrials, es detecten de la mateixa manera que els abandonats a la trama urbana, per mitjà d'una trucada, d'una denúncia a través d'una instància, o amb les tasques de patrulla policial. En relació amb els agents de convivència, el Sr. Fernández informa que s'han prorrogat fins a finals d'any. S'esperarà a fer una valoració, atès que durant l'estat d'alarma ha canviat la funcionalitat d'aquests agents. Fins a finals d'any, doncs, no es prendrà una decisió. Quant a l'establiment del barri de Sant Llorenç, i a causa d'unes actuacions policials, s'ha obert una sol·licitud d'incoació d'expedient sancionador per part de la Policia Municipal.

Pren la paraula la Sra. Melgares, qui comença assenyalant que els estudis i valoracions que s'han fet sobre capacitat dels autobusos i sobre passatgers, han constatat certes necessitats, i per això s'ha reforçat la línia 8, sobretot pels alumnes que vénen de Can Jofresa. El servei està emetent a qualsevol necessitat que es detecti en aquest àmbit. La capacitat dels vehicles té una reducció del 30% respecte a la situació prèvia al COVID19. Respecte a la proposta del Sr. González de conservar algun vehicle, es va prendre la decisió de reservar tres vehicles vells, per si cal fer algun reforç. Pel que fa a la neteja i recollida en els polígons, aquesta la contracten les mateixes empreses, com els comerços de la ciutat. Eco-Equip fa una neteja una vegada al mes, donada la intensitat d'ús, que no és la mateixa que es dona als barris. En resposta a la Sra. Merino, la Sra. Melgares no té constància que li hagi demanat una reunió. Les associacions de veïns sí que ho han fet. Aquest estiu la Sra. Melgares s'ha reunit amb una d'elles. Alguns dels problemes s'estan solucionant. La Sra. Melgares reitera que no té constància de la petició de reunió que ha esmentat la Sra. Merino, i accepta que podria haver-se-li passat per alt. En qualsevol cas, es posa a la seva disposició. Quant a la pregunta del Sr. Lázaro, la Sra. Melgares informa que el Síndic tenia un temps determinat. Va demanar explicacions tècniques sobre el terreny. Era inviable, en un temps tan curt, reunir la presència de tots els tècnics per donar explicacions de la realitat de la part nord de Ca n'Anglada. Es va acordar una reunió, que es farà dijous, amb la Sindicatura i amb els Grups polítics. En la pròxima reunió que es mantindrà, amb l'assistència de la Sindicatura, hi seran els veïns i hi serà l'oposició, que és la Taula de Ca n'Anglada. Ambdues reunions, amb els Grups de l'oposició i amb la Taula de Ca n'Anglada, estan programades.

La Sra. Ciurana respon al Sr. Lázaro que s'estan recollint les dades de com estan funcionant les beques de menjador a les diferents escoles de Terrassa. Pel que fa a la qualitat dels àpats, els nens que tenen beca, que estan confinats i que es porten l'àpat, aquest és exactament igual que els nens que dinen a escola, amb l'única diferència que tenen un primer plat i un segon posats en taifes, i les postres corresponents, tot plegat en bosses. Pròximament es tornarà a reunir la Comissió de menjadors per avaluar i fer un seguiment a prop perquè tot funcioni correctament.

Intervé a continuació el Sr. Duque, qui demana disculpes al Sr. García perquè li ha passat per alt la seva petició de l'acta de l'última reunió. Respecte a la petició de totes les actes, el Sr. Duque li anuncia que li farà arribar les de les reunions des de l'inici de la legislatura, en són sis. Les

anterior a la presa de possessió de l'actual govern no estan disponibles, perquè no s'aixecava acta, quan el PSC gestionava la Comissió.

El Sr. Ibáñez respon a la pregunta del Sr. Aguado sobre la tapa del clavegueram. Pocs dies després de la seva pregunta, els serveis tècnics van passar per l'indret i no van detectar cap irregularitat notable. El Sr. Ibáñez s'ofereix a fer una revisió i a informar-ne al Sr. Aguado. Pel que fa a les herbes, el Sr. Ibáñez informa que es fa un treball rotatori. Si el Sr. Aguado es refereix a algun punt concret de la ciutat, el Sr. Ibáñez li demana que li faci arribar les dades. Es farà la revisió i s'actuarà en conseqüència.

La Sra. Marín es refereix a la petició respecte al caràcter presencial de les pròximes reunions plenàries. La Sra. Marín està d'acord en el fet que la presencialitat aporta riquesa i matisos als debats, amb el llenguatge no verbal que aporta també molta informació. Així i tot, cal estar pendents de les restriccions imposades, i veure la possible viabilitat de fer realitat les demandes que s'han fet. La Sra. Marín anuncia que s'anirà informant al respecte. Aquest és un tema que està a sobre de la taula, per al seu estudi de cara al pròxim Ple. El que estava clar és que el Ple d'avui s'havia de fer telemàtic.

La Sra. Polo manifesta que l'atenció primària es troba en una situació molt complicada, amb molta tensió. Les línies telefòniques no funcionen correctament. El govern hi està molt a sobre, i té constància que s'hi està treballant, tan Mútua com CST i CatSalut, per solucionar tan aviat com es pugui aquesta situació. Respecte a les reunions amb el CatSalut, la Sra. Polo assenyala que sempre dona trasllat de les comunicacions. Si alguna dada no li ha arribat a la Sra. Candela, la Sra. Polo s'ofereix a donar-li. S'ha parlat sempre a les reunions de les accions que s'han dut a terme. La Sra. Polo afegeix que no ha entès la referència de la Sra. Candela al 22 de setembre. Si la Sra. Candela li pot concretar per escrit, la Sra. Polo li donarà resposta. Sobre l'estat de les residències, la Sra. Polo informa que s'han fet, es fan i es continuaran fent controls setmanals. A hores d'ara la situació és de cap resident positiu. La situació de la ciutat de Terrassa és de residències verdes. Això és una molt bona notícia. Per altra banda, la Sra. Polo confirma que el dia 1 és el Dia de la Gent Gran. La situació, però, és molt complicada. Es dedicarà tot el mes d'octubre, no només el dia 1, a fer activitats. El dia 1 es farà una roda de premsa en la qual es comunicarà tot el previst. La Sra. Polo avança que es faran xerrades sobre l'envelliment, sobre diversitat sexual en temps de pandèmia, visites guiades, activitats com l'aventura de fer-se gran, imatges de retrobament, i es parlarà del projecte T'Activa d'envelliment actiu, amb el CST, un documental als cinemes, i altres activitats.

Finalment, el Sr. Alcalde anuncia que les preguntes que no hagin estat contestades, ho seran per escrit.

I no havent-hi cap més assumpte a tractar, quan falten cinc minuts per a un quart de deu de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.